

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. ČERVENCE 1917.

ČÍSLO 7.

Havličkův pomník v Douglas parku.
J. Kořánek.

Karel Havlíček Borovský:

Přislibujte si mně,
poroučejte si mně,
vyhrožujte si mně,
přece zrádcem nebudu!

Svornost.

Takto svornosti té vaší tajný smysl zní:

“Dělej ty, co chceme my.”

U mne tedy zase svornost znamená:

“Dělejte vy, co chci já.”

Versus memoriales.

Chceš-li v strachu, v nepokoji žít,
musíš k tomu vtíp a rozum mít;
chceš-li dodělat se vezdejšího chleba,
bývej hloupým, kde je toho třeba.

Nedůstatečnost.

Dokazují kněží z plných plic,
že náš rozum po tom rajském ovoci
za moc nestojí bez božské pomoci.
Věřím, páni, věřím ještě víc,
že váš rozum i s tou božskou pomocí
nestojí za nic.

Otec a matka.

Bůh, náš otec, pro chování
deset nám dal příkázání,
ale církev, naše máť,
zkrátila je v jedno: “Plát’!”

Účinky Bělohorské bitvy.

Pokavád se s Čechů
kacířství nesmeklo,
měli v Čechách nebo
a po smrti peklo.
Co nám Ferdinand
Pán Bůh poslal tebe,
máme v Čechách peklo
a po smrti nebo.

Mystický výklad.

Kalkulují velmi zdravě
svatá církev mitry vymyslíla:
totiž, že má málo v hlavě,
na hlavu si mnoho postavila.

Sophistika.

(Rozumí se, že čertova.)
“Proč bych neměl býti atheistou?
však nás pán Bůh tuto víru čistou
učí, sám všem špatný příklad dává,
an krom sebe Boha neuznává.”

Sympathetické léčení.

Bodne-li tě žihadélkem včela,
vlož na ránu hned
její vlastní med:
bodne-li tě epigramská střela,
vlož na ránu — prostředek máš jistý —
chumáč vlasů z epigramatisty.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Na schůzi výkonného výboru National Security League, jež minulého měsíce odbyla se v Union League Clubu pravil předseda Merriek mezi jiným, že třeba, aby Američané poznali i ty, kdož třeba nebyli tu narozeni, neméně jsou vlastenci a všech obětí schopní." A jsou tu v první řadě Čechové, jichž sokolská organizace na první vyzvání presidenta Wilsona vyslala z tělocvičen svých nejlepší svůj materiál cvičební, zdravé, silné borce, z nichž skoro každý po přísné lékařské prohlídce byl přijat a tak z řad těch odvedeno 85 proc. dobrovolníků čili celkem z této organizace po celých Spojených Státech rozvětvené 1,272 mužů, Sokolů nadšených, již stavěli se pod hvězdnatý prapor již v prvním týdnu, kdy poměrně ještě málo hlásilo se Američanů. A na stajích šlo i do pluků kanadských před tím, jen aby se sympatie projevíly spojencům — dnes našim i přátelům bojujícím za svobodu a demokracii celého světa a malých národů zvláště proti společnému našemu nepříteli byrokracii Kaisera. Na to začaly sbírky členství Amerického Červeného Kříže a tu v první ustavující schůzi za Čechy, zvláště Sokoly slíbil jejich zástupce, lékař — jména jeho jsem zapomněl — že nejen zařídí odbočky Červeného Kříže, ale že mezi Čechy bude nejméně sebráno pět tisíc dolarů a zatím sebrali ti jejich Sokolové a pracovníci všichni přes dvanácte tisíc dolarů do dnešního dne, co zatím další příspěvky českých spolků stále ještě dochází a vlivem vynikajících činovníků dosud se pracuje. A výsledek koupě bondů Svobody u těchto lidí byl neméně utěšený, ba překvapil přímo značnou výší svou, čili ukázalo se, že lid ten stojí za těmi našimi hochy v poli a že v živlu přistěhovaleckém jest láska k této nové vlasti jejich opravdovou a skutky doloženou . . . "

Nejnovější statistika, jakž sestavena byla Dr. Coughlinem v New Yorku vykazuje 943 životů obětovaných sportu a to za dobu desíti let až do roku 1916. Baseball vyžádal si 284 obětí; kopaná 215, závody auto 128, pěštní zápas 105. V celku bylo roku 1905 náhlých úmrtí a životů utracených 128; 1910 206; 1915 150. 78 případů událo se přímo v závoděch; 129 v roce 1910; 68 v roce 1915. Roku 1916 při kopané přišlo o život 15 osob. Byli vesměs mladíci z vyšších škol a kolejí, universit a p. Ti, kdož cvičili soustavně pěstující v tělocvičnách pravidelně výcvik těla i mysle, aniž by hověli jednostrannosti v zápolích podobných netrpěli tolik a srdce jejich také tak hned nevypovědělo službu, když dospělo se fyziologického bodu únavy. Pro nás čísla ta mluví sama, to jest na prospěch soustavné práce tělocvičné.

Za nedlouho po Zdrůbkovi odešel nám Palda a nyní zemřel Antonín Jurka v New Yorku. Byla to trojice dobrých, starých Sokolů, již té práci naší přáli a všude dávali na jevo do chvílí posledních. Antonín Jurka, ač stár vždy u každé sokolské příležitosti byl s námi a jeho článek: "Zdravé člen-

stvo sborů sokolských nejlepší síla podporujících spolků v budoucnosti", jakž v "Památku" N. J. S. roku 1904 najdete nejlepším jest toho dokladem. Tehdy napsal mimo jiné: "Leta miji a ku Sokolům po vlastech amerických připojují se ku práci pospolitě na roli národa spolky podporující. Staří vycítili potřebu zaručiti si pomoc v pádu nemoci a v pádu smrti. Sdružují se, ale Sokol není žárlivým. Sokol ze šiků svých hojně posílá těch, kteří sice té pomoci tak nalahavě nepotřebují — vždyť jsou ještě mladí —, ale tužby jejich, city a sympatie nesou se týmž směrem duševním! Oba, Sokol i bratr, podrželi si stejně lásku ku drahé vlasti jejich, jejich řeči, jejich českým zvykům a obyčejům, a hledí alespoň odlesk těch svých citů vzbuditi v srdcích naší omladiny, našich dětí. Těmto zařizujeme školy, ve kterých vlastenečtí učitelové tato naše přání uvádí ve skutek. A tu stojí hlavně Sokolové v popředí. Cvičí pilně těla zdravá, ale pamatují též na ducha, aby i ten šel ku předu, ku zušlechtění. Skoro při každém sboru sokolském máme zařízenou českou, svobodnou školu, máme jeviště aneb aspoň podium, na němž cvičí se duch, a s nímž ušlechťují se mravy v míře hojné. Tak jest i se síněmi sbory podporujícími zbudovanými. Máme v nich skoro všude občas divadlo, tuto školu pro život. Horlivec na jevišti i v hledišti jest hojně, a tím vzduch volnosti politické a svobody pocítujeme a oceňujeme všichni stejně. Všude kam jsem měl příležitost zavítati a pozorovati, a jsou to skoro všechna větší města Čechy obydlená, jako Chicago, Milwaukee, Detroit, Cleveland, Baltimore, New York, pozoroval jsem v celku upřímnou shodu mezi bratry a Sokoly, a hlavně zde v New Yorku — odkudž píši —, zdá se mi, že každý třetí bratr jest Sokol, a každý druhý Sokol jest bratrem některého spolku, kde jemu podpora v nemoci pojištěna a dědicům jeho odkaz zaručen . . . Máme z nich radost, z těch našich Sokolů, když je tak vidíme na tom cvičišti, ta zdravá těla, ten bystrý hled a sluch poslušný vůdci svému, vytvořivší výkony úžas budící. A když dozraje pro nás, přicházejí a hlásí se v řady naše, milerádi je přijímáme, neboť víme, že máme v nich přírůstek dobrý, spolehlivý. Pochybují, že kdekoliv se Sokol přihlásil k nám, byl někde odmrštěn, neboť Sokol jest předně zdravý, a na tom nám mnoho nezáleží. Sokol v duševním ohledu hledí jasně v před, jest pokrokař, srdečný, otevřený, společenský, spolehlivý, a na slovo vzatý a proto do řad podporujících spolků velvítaný." Potud Jurka, ten Jurka, jenž byl v mládí svým to divadlo ochotnické tak byl miloval a všude se Sokoly bohyni Thalii holdoval a jako učitel svobodomyšlných škol i škol veřejných a napotom jeden z prvních činovníků veliké organizace naší Č. S. P. S. vykonal pro lid svůj mnoho dobra, ano i jako písmák za časté se přičinil. Čest' budiž jeho památce a pozůstalým soustrast naše upřímná. Odešel starý Sokol, jenž vlast starou náde vše miloval a těšil se na její volnost a svobodu po hrozném tom zápase válečném. Odešel bratr dobrý a přítel náš....

“Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá” praví staré české přísloví. Kdyby však mělo být pravdivé toto přísloví pro nás pro Sokoly nebylo by zrovna lichotivé, ba bylo by zlé, neboť dnes i ti, již před lety nemohli tomu Sokolstvu přijíti na jméno, kde ti “červení” byli jim “komedianti” a ti “modří” zbohatlou a nabubřelou buržoasií,“ sedí s námi na jedné větvičce, tlačí se k nám u každé sebelepší příležitosti a cukrují se s námi jako “nevinné hrdličky” a jen tak někdy, když se trochu pozapomenou “zachází s tím Sokolstvem, jako s děvečkou na všechno”. Nevěříte-li jen čtete tak ob čas co by vlastně to Sokolstvo mělo dělat, jak si počínat a hlavně “koho poslouchat”. Jsou toho někdy celé sloupce v novinách a kde nestačí “dopisovatelská rubrika” poví se nám anonymně. Ano, poví se nám na jednom sloupci velikých našich denníků a hned vedle na sloupci druhém můžete si pochutnat na sensační zprávě, že ti naši sokolští dobrovolníci kdes v San Franciscu velice si stěžují na důstojníky své, “že se nechťí v armádě americké učit česky, že velí po americku” a v místní jednotě, že museli o večírku na počest našich dobrovolníků pořádaném platiti hoši “po desáku za pár vírtlíků” a podobně. To ani ono nesrovnává se s pravdou, to ale nieméně listům našim nevadí, jen když mají sensaci a o těch našich “věrohodné a původní zprávy”. Že stačilo by nahnouti se k telefonu a pozeptati na místech určitých? Že tu a tam v redakcích sedí i bratři naši? Tak jest. Jenže seděti ve schůzi sokolské a seděti jinde v tom jest rozdíl a takový “sensační scoop” na druhý papír nevyskytuje se denně.

Že program myšlenky sokolské nespočívá jediné a výhradně jen na výchově tělesné, to zdůrazňovali jsme bezpočtukráte. Výchova tělesná, tělocvik, jest sice hlavním jádrem činnosti sokolské, jest osou života sokolského, není však cílem posledním. Vrchol umění gymnastického jest sice lepým květem vypučeným na rozložitě koruně mnohutného kmene sokolského, avšak kořeny kmene toho tkví hluboko v mravní podstatě myšlenky sokolské. Výchova mravní a duševní, národní a demokratická v harmonickém celku musí se tu pojit a doplňovat stejně s výchovou tělesnou. Proto tak velikou důležitost přikládáme vzdělávacím odborům, jež mají činností svou hluboce zasahovati do duševní a mravní výchovy nejen členstva veškerého, ale i rovněž do výchovy budoucí generace národa našeho, t. j. mládeže! Podle toho, jak vychováváme tělesnou zdatnost a duševní i mravní vyspělost jejich, bude se zračiti hodnota našich řad budoucích. A tu ku vzdělávací činnosti, jejíž pole pro nás jest tak obsáhlé, těsně snoubí se ušlechtilé cítění duše, vyjádřené českou písní, českým zpěvem! Při každé příležitosti, když mysl uchváčena, duše citem roztoužena, tu všechny ty dojmy a vzněty mocně se probouzí a vyvěrají písní naší. A co krásných již vedle všech národních máme písní též čistě sokolských, jež by každý bratr a sestra, dorostlé žactvo měli znáti! Dnes, kdy Župy budou organisovati vzdělávací odbory, aby zahájily činnost v podzimním období, tu vedle přednášek a

lidových divadel mělo by se vážně pomýšleti na zorganizování českého zpěvu v řadách sokolských. Slibný počátek před 2 roky učinila bývalá Župa Fügner-Tyršova, kdy její vzdělávací odbor založil pěvecký kroužek, který z počátku těšil se značnému počtu nadšených pěvců a pěvkyn a pod řízením bra. Hessa hned při prvním svém vystoupení na akademii Fügnerově překvapil zdařilým přednesem jinak obtížné skladby. Tu bylo zřejmo, že v řadách sokolských je dosti materiálu, z něhož možno schopným sbormistrem vypěstovali dobré pěvecké sbory, jež by byly výdatnou pomocí pro naše slavnosti, akademie, přednášky a různá vystoupení, kde zpěv je nepostradatelným číslem ku ozdobě programu. Máme zkušenosti, že pro naše slavnosti a slety těžko lze získati stávající pěvecké spolky, že ochota jich dříve byla zneužívána, tak že dnes nelze se jim ani diviti, když spoluúčinkování odříkají bez rozdílu, aneb za vystoupení své požadují slušný honorář. Již z toho důvodu je nutno pro náš prospěch míti pohotově v každý čas a při každé příležitosti svůj vlastní sokolský sbor pěvecký! Těší-li se hojně pozornosti v řadách našich dramatické odbory a kroužky, proč by rovněž i pěvecký odbor nesplnil své poslání pro výhradně naší věc? Jak již řečeno, pěvců a pěvkyn mezi námi je dosti, jen třeba je zorganizovati a pevnou, schopnou rukou je řídit. Nejsme pro to, aby v podobném pěveckém odboru k vůli jeho existenci a placení schopného sbormistra, byla uvalena daň na jeho členstvo, nýbrž, aby finanční otázku vzal na svá bedra vzdělávací odbor, jemuž zase musí přirozeně Župa býti prostředky nápomocna. Župa Střední dne 29. července oslaví důstojným způsobem památku Karla Havlíčka a tu rozhodně při podobném projevu nic krásnějšího není nad pěkný mohutný zpěv. Nemáme dosud pěveckého odboru a tu musíme se dožadovati spoluúčinkování některého pěveckého spolku, jehož účast za stávajících poměrů jest velmi pochybná. Proč nevyplniti tuto “citelnou mezeru” mezi námi? Za uvažování a pokus to stojí!

—ař.

A Tyrš řekl nám: “Jak naše jednoty jsou pro všechny, a přece zvláštní směr vedle všechnách mají, podobně i úkol náš tu **dvojitý**. První a povšechný záleží v tom, že před jinými povolání jsme zachovávatí národ svůj při té jarosti všestranné, která národům nedá odumřít, při síle stálé a svěží, při té zdravoti tělesné i duševní a mravní, která ni žádné zkáze vzniknouti nedá a tím žádnému stanutí, žádnému **zpátečnictví**, tomuto nejhoršímu, ba vražednému zločinu na národech páchanému.” V době přítomné jest třeba, abychom si těchto slov Tyršových denně, ba stále připomínali a v měsíci červenci zvláště zapamatovali. To jest před i po šestém červenci, kdy památky Husovy vděčně vzpomínáme. Vždyť pravda vítězí vždy a jediné chrabrému tomu vystoupení velikého Husa svého, jediné hrdinému zápasu velikých otců svých proti tyranii Říma máme co děkovati, je-li národ náš podnes živým i v těch hrůzách válečných, tom utrpení strašném a pracuje doma i za hranicemi na svém osvobození, aby

ústý svých spisovatelů a zástupců na říšské radě ve Vídni dokázal světu i odbojem svým vedle spojenečů, že podnes jest národem schopným rozkvětu a hodným lepší budoucnosti, jež nedá jistě na dlouho již na sebe čekati . . .

Jen tak slovíčko důvěrné. "Inter nos" čili jen mezi námi. "Raději bych viděl syna svého mrtvého, nežli zbabělcem," prál slavnostní náš řečník kdes a je štěstí opravdu veliké, že syna vůbec nemá. Považte co by byl teprve as řekl, kdyby tak syna měl místo samých deer. — "Kdož opravdovými jste Sokoly a junáky, kteří ochotně nasaditi chcete životy své a vše nejdražší na osvobození vlasti naší, hlase se. Tak ti co půjdou sem na tuto stranu a vy druzí, jimž sirovátka proudí žilami, jděte ku všem kozlům . . . A jakmile první bude dán povel k cestě na frontu jsem s vámi . . ." Jenže kde a zdali doma za pecí, to se neřeklo. A ještě jedna perlička, dokazující, že řeč se mluví atd. "Budou-li dítky naše, bude i budoucnost naše!" — Tot' se ví, že bude, proto asi děti našeho "parádního řečníka" ani slova českého neznají. — "Převrat ruský není výsledkem chvilkovým, to známe — ". Jenže ten co povídá, přednášeje "na základě ruských originálů" — rusky nezná a z azbuky ví jen tolik, že "ja" vypadá jako stolice slovanských jazyků na universitě tunkabonské. — "Ženo, matko, dcero národa! Vydrž v utrpení a posilni duši svou k boji. Vydrž. Už jen malá bude to chvíle. Jdou ti na pomoc děti naše, synové naši. Nad jejich hlavami vlají hvězdy a pruhy" — Hle, právě dali se do "base ballu". Tisíce lidu tleská v přeplněné aréně a tam zase hrají "kopanou". Jen se podívejte na ty děti naše! A na frontách, ve Francii, v Itálii, na Rusi i na Balkáně, v Asii a jinde dále umírají — ti druzí — od dvou měsíců naši spojenci a naši dobrovolci . . . Jak vidět "vlastenectví" ještě každému z našich nevjelo do srdce." A nemyslete si, že tohle to co nyní otiskujeme, řekl snad Horký. Ani ho nenapadlo. Jenže Horký byl proto co řekl "vysypán", když tvrzení svá odůvodniti nechtěl, kdežto velebný pán Cipín může si dovoliti. A řeklo se s Horkým současně. Jen slyšte: "Nyní tytéž stvůry, které za ochranou vlády jidašskou roli hráli proti Kristu (Masaryk, Machar a jiní), nyní táž vláda odsuzuje k smrti, protože se na podobnou roli odvážili proti vládě samé. A tak je národ náš zásluhou rakouské vlády ve svém nitru na dobro rozerván; neboť odpad od víry byl zároveň odpadem od národní jednoty. Český lid roztrhán na 10 nepřátelských stran, které stojí v příkrém odporu proti sobě. Na trvání toho sjednocení stran teď v době války my ani v tom nejmenším nevěříme! — Vlastenecký duch hyne; na místo obětavosti a smyslu pro obecné blaho nastoupilo šeredné sobectví a prospěchářství a zrádovství. — Katolická strana nemá žádného významu, žádné váhy; je příliš slabá; ani jednoho poslance nezvolila. Český lid raději volí žida, neb anarchistu, neb Prusáka než rozhodného katolíka, kterému nadávají klerikál, už ani to staroslavné jméno katolík v Čechách neobstojí." — A protože jest tak zajímavé a za nyněj-

ších poměrů našich pozoruhodné podívejme se na úsudek o "vymírající Francii" z téhož pramene: "A neobrátili-li se zpět ku Kristu, stane se jí jako mnohem mocnějšímu říší, které vedly boj proti Kristu a jeho pravdě. Francie nejdříve oficiálně vystoupila ze společnosti a rodiny křesťanských národů; — nenastane-li obrát, — bude také nejdříve ztrestána až do konce pokořena před obličejem všech národů!" — Nám obyčejně se vytýkalo, že jsme vždy a všude proti těm "věřícím" začínali, necht' jednalo se o cokoli. Jak vidět tentokrát jest zrovna naopak a bylo by věru škoda, abychom nedopřáli si ještě ten koneček: "Náš prezident pojal ve svůj válečný program také osvobození Čech. Ale kdyby byly Čechy samostatné, kdo má vládnout nad lidem nesjednoceným a rozervaným? Slabá naděje na urovnání smutných poměrů ve staré vlasti, dokud náš lid neusmíslí sobě sjednotit se na základech křesťanských, a k tomu je daleko — velmi daleko! Slavíme dnes slavnost vítěznou padlých reků za právo a svobodu. Kdy budeme slaviti slavnost vítězství české svobody, českého práva? Nikdy, dokud zásady svobodářství, (lépe otroctví) a sverepá nevěra bude vládnout lidu našemu."

Spokojenost, pokyvování hlavou, pokrčení ramen a souhlas se vším co jest a jak, jest necnost lidská, která každému pokroku a v životě veřejném zvláště jest úhlavní závadou! "Ba spokojenost jest olověný cop, který především přetnout dlužno, máme-li hlavou si nejen směle hodit, ale i volněji myslit!" I to jsou slova Tyršova. A podle nich jsme vždy snažili se jednati hlavně na těchto místech. Ná proto Horkýho brožura nikterak nerozčilila, ba my jsme se neukvapili ani tehdy, když jeho: "Ted' a nebo nikdy" procházelo pohostinskou sloupce našeho tisku. Tlouklo se v bubny a Horký ze Španěl i k Sokolu se hlásil až v Americe a konečně octna se v té "zemi zaslíbené" po krátkém pobytu v New Yorku, poznal najednou tu českou Ameriku tak důkladně (celou Ameriku), že vyčetl nám spousty špíny, bahna a kalu a to do té míry, že prý by ten náš Masaryk tu svou čistou kovadlinu, kdyby i chtěl neměl by tu mezi námi ani kam postaviti. Že z toho kalu a bláta šly toho našeho lidu dollary a všechna pomoc finanční na prospěch akce české k rukoum právě toho našeho vůdce Masaryka o tom neřeklo se ovšem ani muk. My opovážili se na tato slova Horkýho poukázati a protože jsme se v tom blátě, kalu a špíně zde a ješitnosti, domýšlivosti a sobeckosti tam brodit nechtěli, přiznali jsme práva k posudku vlastnímu, volnosti slova i tisku nejen "Poděbradce", ale i tehdy, když Horký brožurou svou vystoupil. novíraje o obhajobě Dyriehově a všem tom co se děje v Paříži u vedení naší věci české. Jenže co se děje ve skutečnosti jsme se nedověděli, ba ani Duerich slovy Horkého a snůškou silných obrátů nikterak nebyl obhájen. A jak mohl být? Když věci čím dále tím nepříznivěji se jevíly. Za to ale dozvěděli jsme se o zadku pana Horkýho (a na ten zdá se, že již je trop), řeklo se nám opět mnoho slov

na mnoha stránkách a zase o tom našem bahnu, ano vykřiklo se na nás, jako na fiakra, aneb "vrchního" někde v Praze, že vlastně ten Masaryk jest mrtvá velryba, harpunou v těle jeho vězíci Beneš a my, že jsme tu vlastně všichni chycení psinkou, již říká se "benešovina". A tu nás tak napadá, kdy tedy Horký mluvil pravdu. Mluvil pravdu, tehdy, když "pucoval" tu Masarykovu kovadlinu, kterou nebylo by v české Americe kam postavit, aneb tehdy, kdy a to prodlením sotva jednoho měsíce, mluví o mrtvé velrybě! Nač tedy kovadlinu pro mrtvou velrybu, nač tolik řeči? Tomu jsme nemohli rozumět, jako divili jsme se přiznání Horkého, že prý s pařížským Benešem dlouho koketoval, jen aby potom spíše se naň mohl vrhnouti, aby poznal všechny jeho spády. U nás lidem co takto "pracují" říká se všelijak a obyčejně, kdyby byli i sebeschopnější v péře, zůstává na jméně jejich skvrna, na charakteru jejich něco horšího, nežli všechno to bláto prostinkých, ale na nejvyšší poetických lidí českých v Americe, jichž dollars i u pana Horkého jsou přec jen po sto centech kus! Navrhli jsme sami a to cestou soukromou v polovině měsíce minulého, aby zvolil se výbor obou stran a vše co brožura povídá i důkazy se doložilo a po případě obhájilo, ano kdyby bylo třeba i náš delegát nestranný poslal se k vyšetření věci do Paříže, Londýna i na Rus. Ale to pan Horký nepřijal, došlo k jeho vyloučení a jest prozatím zase jednou po sensaci. Prasklo to potvůrka jako z mydlin bublina!

Po všeobecném soupisu všech povinných mužů ku službě vojenské přišlo se k překvapujícímu poznání, že 50 procent všech zapsaných není fysicky vyspělých vůbec. Jest to pro Ameriku hrozné poznání, jež vede ku vážnému přemýšlení. Až doposud se Amerika těšila pověsti národa sportovního, atletického, ku kteréžto prestýši jí dopomohly získané championáty v zápase, rohování, běhu, skocích, footballu a baseballu, golfu a jiných všech druhů sportu — zkrátka Amerika měla nejlepší rváče, skokany, běhouny atd. a tím ve sportovním světě zaujímal místo vždy nejpřednější. A právě tito championi byli vždy pýchou lidu amerického, v novinách všude dávána jim hlučná reklama jako slunným, vynikajícím mužům v oboru věd a umění, že až příklady těchto dobytých rekordů stávaly se lákadlem americké mládeže, jež žíznila po dosažení podobné slávy. Vše hnalo se slepě jen za sportem, duch sportovní ovanul celé americké ovzduší, horečka jeho zdála se proniknouti celým národem. Lidé jedoucí z práce, neb do práce v naplněných karách, mladíci, hoši i mužové dychtivě v novinách hltaří zprávy sportovní, kdežto důležité otázky národní všelidské, světové ponechávají bez povšimnutí. Jen sport a sport a vedle něho nanejvýš nějaká sensace to jest a bylo duševní stravou amerických čtenářů, hlavně omladiny. Dnes vidíme důsledky výchovy této! Sport, proti němuž Sokolstvo vždy zásadně stálo a bude, není tím prostředkem ku dosažení tělesné výchovy mladé generace, neboť vychovává pouze jednotlivé extrémy v různých odvětvích, již sice dočasně vynikají jako zvláštní příklady sportov-

ní výchovy, ale při tom zanechává celé masy jednostranně a nepřírozeně vyvinuté na úkor všestranné výchovy tělesné, ku které směřuje náš ideální program sokolský. Že škodlivost přílišného pěstování sportu uznávají i dnes kruhy americké, toho dokladem nedávno uveřejněný článek v Tribuně pod názvem "Our physical deficiency", v němž pisatel správně poukazuje, kam americká generace dospěla tou stále honosící se a veřejným tiskem hýčkanou horečkou sportovní, jež zachvátila všechny kruhy. On dovozuje důsledky z poznání sčítací komise, jež v záznamech vyznačuje přes 50 procent zapsaných branců, prošlých fysické schopnosti. A tu ptá se, co pomůže národu a jeho brannosti, může-li se pochlubiti nejlepšími sporty ve všech oborech, když hlavní jádro národa je při tom zanedbáno a důrazně připomíná, že jediné soustavná výchova tělocvičná, jako mají spolky německé a švédské (o českých snad dosud neví), jest správnou a úspěšnou cestou ku získání všestranné fysické síly příštích generací a ku konci dokládá, že kdyby lid americký a hlavně jeho mládež více času věnovala tělocviku spolkovému, nežli baseballu a footballu, že by tím daleko více prospěla sobě i národu svému! Jsou to věru zlatá slova ze strany amerických soudných pozorovatelů a naše snahy v oboru tělesné výchovy generace, výchovy rozumné a jediné pro život správné, tak jak ji náš program sokolský káže! A tu my zas připomínáme, že dnes právě jest doba příhodná uplatnění program náš vhodnými ukázkami, jež by sioužily ku cti našemu celku sokolskému a jež by jasně a pádně dokázaly americkému lidu, jak vysoko stojí sokolská výchova nad americkým jednostranným sportem pokud výsledků tělesné zdatnosti všestranné se týče. Ne však bravurními a krkolomnými eviky na nářadí, ale brž ladností eviků společných, z nichž mluví a vyzařuje kázeň dobrovolná a ovládnutí těla ve všech pohybech a polohách jeho, musíme demonstrovati naši věc. Ovládané masy mocněji působí na soudného pozorovatele nežli vynikající jednotlivci a diváků maně rýsuje se obraz před očima, jak asi by si počínaly tyto ovládané, zkázněné zástupy, kdyby stály pohotově v rozhodné chvíli na obranu svého národa! Takové ukázky zasáhnou hluboko do duše, ty by mluvily za nás více, nežli tuny popsaného papíru! —ař.

V době poslední jméno Sokol proniklo do kruhů nejširších, o tom nemůže býti pochyby. Z toho také důvodu Výkonný Výbor našeho ústředí přistoupil ku druhému vydání knížečky "Our task, aim and goal" čili překladu veliké básně v prose našeho Tyrše: "Náš úkol, směr a cíl." Knížečka i tentokrát jest úhledně vypravena a opatřena podobenkou našeho zakladatele, předmluvou ku druhému vydání a v části první vlastním úvodem a historickým náčrtem předdeslaným "Základům tělocviku" a v části druhé již nalezáme památný dokument našeho poslání sokolského jakž Tyrš nám vytýčil a na konec povšechný náčrt o "Sokolské výchově tělesné a naší soustavě," jenž k vůli informaci sami jsme přičinili, aby tím spíše vlastního účelu se dosáhlo. Poslali

jsme všude, kde může prospěti i pošleme i naším hochům na vojnu a na výslovnou žádost i do Londýna, na různé odborníky, vychovatele, učitele tělocviku atd. a rozumí se samo sebou, že jsme ani na úřadovnu tajemníka války nezapoměli. A jsme tomu rádi, že působí takové a podobné publikace naše ano i čísla jako poslední "Bohemian Review". Tak napsal br. A. J. Sabath, člen kongresu minule jak následuje: "V záležitosti utvoření samostatného vojenského sboru, jehož členy by byli čeští dobrovolníci, jsem zakročil osobně u tajemníka války. Nebyl jsem však s to vymoci příslušné nařízení od něho, anebo přesvědčiti jej o vhodnosti, aby byli dobrovolníci jinojazyční slouženi do oddílů s jejich vlastní řečí. Tajemník válečného odboru Baker projednal se mnou tuto záležitost velice důkladně a jest toho náhledu, že pro české hochy bude jen s výhodou, budou-li rozdělení, neboť budou se tak moci naučiti anglickému jazyku rychleji a služby jejich se stanou cennějšími, což bude k jejich vlastnímu prospěchu, neboť se tak dostanou na pořad k povýšení. Tajemník Baker chová všechnu důvěru k sokolským dobrovolníkům. — Když jsem se během rozhovoru v anglické řeči vedeného, zmínil o Sokolech a použil slova "Bohemian Turners", pravil: "Myslíte asi Sokoly." Zároveň jsem jej upozornil na některé stížnosti jejich rozdělení do rozličných vojenských sborů. Ještě v mé přítomnosti byly dány rozkazy velitelům různých vojenských táborů i odvodních stanic, aby vlasteneckým hochům cizího původu, z nichž mnozí ještě nejsou ani americkými občany, byla poskytována všemožná pomoc a umožněno naučení se angličtině a služba, aby jim byla všemožně příjemná. V této záležitosti jsem také zakročil u tajemníka válečného loďstva s tím výsledkem, že vydal podobný rozkaz. Domnívám se, že to bude mít příznivé následky a že nebudou docházeti žádné další stížnosti. Neopomeňte se na mne obrátiti v kterékoliv záležitosti, ve které mohu býti ku prospěchu jak našim hochům, tak i lidu. S přáním nejlepšího zdaru, jsem váš oddaný A. J. Sabath, M. C."

Zmínili jsme se minule o tom, že by starší bratři měli opět věnovati pozornost svou věci naší a pomáhati hlavně v tělocvičnách a za zvýšené péče starati se hlavně o mládež, dorost náš i výchovu jeho tělesnou, kde i žena, sestra, pomoci by mohla. Však ale jest tu i výchova mysle, výchova národní, výchova svobodomyšlná, kterýchž rovněž zapomínati nelze a to hlavně v řadách našich sokolských, třeba se nám dnes kázalo brzy "o snášlivosti" zde a "klidu naprostém" tam. Pamatujmež sobě slov Tyršových: "Věčná nespokojenost" — kde klid se jeví, že stanutí nedá na sebe dlouho čekati! A stanutí u nás obyčejně přejou lidé ti, již dovedou lovit v kalných vodách... Nevěříte-li, jen podívejte se trochu kolem sebe — rozhledněte se po lánu šířím té tak zvané naší svobodomyšlnosti, nahledněte v ohledu tom i v řady naše a hlava se vám zatočí, povážíte-li, co vše za posledních několik jen let se stalo, státi mohlo a co z toho našeho "tichošlápství" ještě na příště pojde. A za takových poměrů, za takového

hovění masám, za všelikého toho vychvalování a sobectví, jež leckdy až s nepřičetností hraničí, divíme se, že i letos přistoupili jsme namnoze ku vzpomínce na Mistra Jana, jenž pravdu kázal a za ni hotov byl položit život svůj. Nenamahejme se zbytečně, nemluvmě tolik o té jeho pravdě, nechvástejme se stále jen jménem mučedníka kostnického, ale zafukejme v těžkých dobách nynějších i na lebky vlastní a přesvědčme se, zdali nevynšlo to zaklepání na prázdno! Nestačí ukojiti svědomí své dollarem na oltář vlasti věnovaným, jako nestačí pouhé slovo, fráze a povídání papírových hrdinů "o povinnostech toho druhého". Nestačí, ale k povinnostem těm a všem všichni se znáti musíme bez výminky, jestli nás matka česká zrodila! Jest věru jen pohodlné ponechati "ty nejtěžší povinnosti válečné a oběť na krvi i statečích" nám "tomu národnímu vojsku" a ještě pohodlnější, kdyby i starosti o vše to co doma zůstane jen na bedra naše se skládalo, jako péče o české školství, postup naší svobodomyšlnosti a výchova našeho budoucna. Bude tudíž třeba práci rozdělit a mnohé dle toho zaříditi, jakž konference českých škol v New Yorku označila. Sokolstvo vždy hotovo jest k práci, ale pro všechno na světě tolik na něm nežádejte, aby do vlastního monogramu svého po příkladu "Orlíků" vrazilo si kříž...

Vydáno jest heslo, aby sebralo se ve prospěch Č. N. S. jeden milion dolarů. Tak odpověditi chce v první řadě New York na vše to, co žel v době poslední se stalo a za New Yorkem promluví v témže smyslu minule i české Chicago a jistě promluví i celá česká Amerika. Celá česká Amerika pravíme, protože tu ještě celá spousta jedinců, krajanů, již až dosud nepřispěli na věc na ten čas nám nejdražší, protože jest tu celá řada ještě spolků, všelikých klubů a kloubečků českých lidí všelikých jmen, které dovedou sice pořádati "velkolepé" pic-nici, maškarní plesy a jiné zábavy, na nichž sta a sta dolarů vydělávají, ale na věc českou ještě nevzpomněly, ba nevzpomněly ani nyní, kdy i Amerika jest ve válce, přejíc osvobození všem malým národům. Musí se napnouti ovšem všechny síly, aby obnos jednoho milionu dolarů se sehnal, ale povážíme-li, že bude třeba peněz těch hlavně až jednati se bude "u zeleného stolu" o podmínky míru, až vřava válečná utichne, kdy zjeví se všechna ta bída lidu zemí válkou postižených a hlavně těch našich tam doma, my dojistu síly své napneme a Sokolstvo opět v první řadě. Jest jen dobře organisovati a připravovati se na podniky co možná největší, jež by finančně prospěly, jest nutno hledati vhodné cesty, jak pomoci nejlépe a při tom vždy držeti se v určitých mezích, jakž doba válečná toho vyžaduje. Tím myslíme si totiž, aby všeliké křepčení a zábavy pochybného rázu přestaly, bez tak pořádají se namnoze jen ve prospěch pivovarů a muzikantů, at' již jest v těch či oněch rozměrech. Povídáme namnoze a u některých jen spolků a tu bylo by jen dobře, aby vždy napřed se počítalo s vydáním zbytečným, abychom

co nejvíce se obmezili čili v tom ohledu šetřili a co hlavního nezapomněli, že špatně by nám slušelo v těch dobách zlých, kdy naši a z naší krve bijí se již s nepřitelem na všech frontách, kdy tolik přinést bylo nutno obětí, abychom my doma jen radovánky vyhledávali. Dle toho zařídímež veškeré své konání aspoň v našich jednotách...

Uznáváme, že veliké převraty jakým byla revoluce na Rusi, vyžadují oběti, jako divili jsme se poměrně malým ztrátám za provedené revoluce bratří našich v Petrohradě, Moskvě a jinde a potěšením naplnila nás každá příznivá zvěst' o tom, že konečně se "ruský medvěd" hne, aby pomohl zdolati největšího nepřítele veškerého Slovanstva — Němčika. A hnul se a s ním hnuli se ti bratří mnozí, ti Sokolici, již jsouce v zajetí ruském jako junáci opravdoví šli do českých družin a proti společnému nepříteli — do zákopů. Došlo opět k náporu a v čele vlastního útoku ruské armády šli naši "družiníci", šla ta armáda dobrovolců, armáda česká za svobodu vlasti své bojující, tak jako ti naši hoši z Kanady již do Francie se chystají, aby pod červenobílým praporem z Anglie vytrhli proti nepříteli. Také u Bitolje u Srbů jsou naši, kdežto v Italii a Francii v mnohých zajateckých táborech se stěžuje, že nebyli dosud povoláni ti bratří naši již dávno se hlásivší. S americkou armádou cvičí v mnohých táborech rovněž mnozí Sokolové a tak se nám zdá, že přece jen namnoze ta hesla naše nevyzněla nadarmo a jako těšíme se, že již hvězdnatý prapor vlaje nad zákopy spojenců na Západě evropském, tak s toužebností sledujeme každý krok i těch našich tam podél Dunaje a v Dobrudži a konečně i v Soluni, kde s vyhazováním králíčka proradného spojení nový pořádek zavádějí. Jus gentium slaviti má vítězství... Práva všeho lidu.

ZA ÚSVITU SVOBODY, DOLŮ S RAKOUSKEM!*)

Vdějinách Evropy jsou známy mnohé udalosti, když bylo po skončení válek velikých a již o mír se jednalo, že vždy kdy základ míru nebyl položen na zdravých zásadách a zákonech poctivých, došlo znovu k zápolům a bojům ještě hroznějším! V Němcích a v Rakousku se stálými třenicemi ve státech Balkánu, nalezáme toho nejlepší doklady, nemluvě ani o německém ideálu opanování celého Východu s přístupem k Severnímu až Baltickému moři, přes Rakousko-Uhersko, Rumunsko, Srbsko, Bulharsko, Turecko k Cařihradu a tak i dále k Bagdadu a posléze přes Indii až k mořím její vůbec. Co by takovýto "Drang nach Osten" pro národy slovanské znamenal v Rakousku, a pro Čechy a Slováky zvláště sotva lze si představit. Osud jejich a jiných bratří slovanských byl by záhy týž, jako Slovanů polabských, čili těch kmenů starých Slávů dávných dob, o nichž dnes mluví se jen již jako obyvatelích Severního Německa. Poznenáhlu mizí, jsouce po-

hleování kmeny Teutonů, již nikdy nedovolily jim po ovládnutí a kontrole zemí jejich, aby měli jakéhokoli vlivu a zastoupení politického vůbec. Byli usazeni podél Baltu a řeky Labe po celá století i vypráví se o nich starými spisovateli, "jako Slované, pilněm to lidu, živícím se zde hospodářstvím, tam chovem dobytka a ovcí, kdežto u moří obchodu se věnovali." Označují je jako lid zvláště pohostinný a mírumilovný, který šel jen do válek na vlastní svou obranu. Jejich prvé osady v těch kterých skupinách národů, náležejících k Aryjskému plemeni, vyskytují se nejdříve kol Karpat, pak již šíří se na sever až k Baltu, na západ po Labe a Saalu, a později po zápasech mnohých s Huny, jižně za Dunaj a po celém poloostrově mezi Jaderským a Černým mořem. Stěhování jejich z místa na místo končí v sedmém století; rozdělení slovanských kmenů ve zvláštní oddíly děje se od té chvíle důkladněji a poznenáhlu začnou tvořiti si neodvislé státy své. Vyjímaje Ruska a od Berlínského kongresu 1878, Srbska a Černé Hory, později i Bulharska, kdys četné slovanské državy neodvislé a království, jako Čechy a Polsko na příklad, ztratily svou svobodu, a jsouce vtěleny do jiných států, jako Němec, Rakousko-Uherska a p. jsou v době přítomné nejnešťastnějšími lidmi, zbavenými ústavy, jich práv a svobody a to ve vlastním jich domově; kde německé vlivy vždy se snažily o neobmezenou svou moc; německý militarismus se všemi německými vůdci o podmanění lidu. Nejhorší druh feudalismu, byrokracie a dědičných výsad zakořenily se za ta staletí útisku a lid ten zejména v přítomné válce poklesl přímo v otroctví a bídu, jako ubohá Belgie a rozdělená Polsko.

Historie bude souditi na kom lpí hrozná ta vina této strašné války — my známe, však ale my i tolik víme, že dnes nejkrasší cíl, za nímž jde se v tomto zápolu, jakž pověděly nám o něm spojenecké mocnosti, schválen byl i naším presidentem Wilsonem. Tu nejedná se o odtržení nějakého území vyjma toho, jež není obydleno lidem německé národnosti a bylo uchváčeno násilím a za protestu obyvatel. Pokud se týče Rakouska spojenci žádají si jen blahobytu a prospívání obyvatelstva dotčených obvodů vedených a utiskovaných z Vídně dnes a Budapešti. V moderní Evropě nemá již více býti místa pro národy jakého zaujímaly tak dlouho již Čechové, Italové, Rumuni a Slované, jako Srbové, Chorvaté, Slovinci a Slováci a ovšem i Poláci. A čas nadešel, kdy nastoupí své místo mezi volnými a neodvislými národy Evropy, až vítězné zbraně spojenců doharaší a veliká utvořena bude Jihoslavie, volná Polsko a republika Čechů a Slováků se všemi těmi základy národnostními mezi vzdělanými národy celého světa.

Američané od samého začátku této války, projevovali utiskovaným národům Evropy svou nezměrnou sympatií a tato sympatie změnila se nyní z pouhé mravní podpory spojenců v naprosto praktickou pomoc se zbraní v ruce a obětích na statečích i krvi, našich synů, našich vojínů a doba ta jest blízka, jakž doufám, kdy černé mraky hrozného ne-

*) Anglická řeč pořadatele při slovanské manifestační schůzi v Dayton, O. (Náš překlad.)

štěstí válečného se rozejdou a duha ve slovanských barvách na obzoru se objeví a na ní bude psáno slovy významnými: "Finis Austriae".

Válka nynější zuří již tři leta, strašné síly bojují na obou stranách a konečně i naše Spojené Státy ve jméně humanity a s úmyslem, jak velkolepým, tak šlechtěným na nejvyš na zabezpečení a získání svobody všech národů a hlavně malých národů krvácející Evropy, šly rovněž do toho, jsouce si vědomy toho rozhorlení, jakž vyvoláno bylo Němci a jich porušováním všech zákonů lidských bytostí a zákonů všech malých národů, jež myslely si, že i ony mají práva na žití své a že jejich mezinárodní úmluvy nemohou brány býti v pochybnost, pokud se týče ceny stávajících svobod, práv a národního vývoje v poměru lidu, všeho lidu celého světa. Dokázalo se dostatečně mnohými těmi dokumenty a skutečnou prací, jaké vlastně byly ty pravé úmysly Německa v tomto děsném zabíjení se lidí na vzájem, jakž vyprovokováno bylo z Berlína a počínalo ultimatem Rakouska Srbsku v srpnu 1914. Tu byl požadavek jemuž srbská vláda nemohla vyhověti. A hlavním tu bylo bohem, aby rakouské soudy měly pravomoc v Srbsku čili jurisdikci ku pronásledování Srbů, již spikli se proti rakouské vládě v Bosně a Hercegovině, tedy v jejich domově a jejich vlastní zemi. Rakousko tvrdilo, že Srbové byli zodpovědní za zabití arcivévody Ferdinanda, následníka trůnu a ženy jeho v Sarajevě v Bosně, tedy části to Rakousko-Uherska, a to protože rakouský poddaný, jenž vinen byl tohoto útoku, mluvil srbským jazykem, žije takto v Rakousku a nikoliv ve starém Srbsku a království. Takovýto požadavek a provokativní ultimatum veliké a silné vlády Rakousko-Uherska proti malému, třemi válkami zeslabenému lidu, nešťastné však hrdinné Srbijské, možno přirovnati k tomu, jakoby veliké Spojené Státy byly žádaly tu malou část ruského Polska, kde Czolgosz se své doby narodil, muž, jenž zabil našeho presidenta McKinleye, aby nám dala zadostiučinění, aneb kdyby Veliká Británie žádala na Spojených Státech, aby jí byli vydáni oni irští vlastenci, již ač pracují pro "home rule" v Irsku jsou americkými občany.

Na vzdor tomu faktu, že Německo považováno bylo za "nejkulturnější" a nejpraktičtější národ Evropy, stali jsme se mimoděk svědky takových zvěrstev válečných na počátku války, že věru nemůžeme pochopiti, jak tito lidé vůbec mohli se nechati strhnouti v tak běsný a strašný zápas proti lidem všem a jsouce již v tom krveprolévání, jak mohli býti tak brutálními, tak zvířecky posedlími, že jejich strašný militarismus veden jsa železnou a zkrvavěnou rukou byrokracie uvaluje na celý vzdělaný svět spoustu, která ohrožuje uchvátiti pokrok mnoha století. A u středu všech těchto surovostí a vandalismu zaviněnými Kaiserem a jeho soudruhy v Německu, jeho nástroji ve Vídni, aneb v Pešti, Sofii a Cařihradě, spojenci nebojují s úmysly sobeckými na získání území, majetku, alébrž za osvobození celé Evropy od stálého toho útisku a vlivu německého militarismu a udržování pode jmén všech

národů trpících a zvláště národů otročených, malých a Rakousko-Uherskem podmaněných, se všemi těmi svobodami jednotlivého vývoje a postupu těch, již po staletí chránili celou Evropu před vpády Muslimů, obětující krev svou a vše co nejlepší jménem křesťanství a civilizace. A dnes titíž lidé Balkánu, Srbové, tak stateční jakž byli, jsou zdeptáni, jejich rodná zem prosáklá krví, slzami nešťastných jejich žen a tisíců a tisíců sirot, zmrzačených vojinů a popleněná domovina volají po právu a spravedlnosti, tak jako zničená Belgie a trpící Polsko. Rádi všichni přiznáme, že nynější válka byla vyšlehnutím plamenů z ohniště stále doutnajícího. Hrůzy její strašným a dramatickým způsobem přímo poukázaly na skutečnost, že všichni ti, již jsou zodpovědní, musí odpýkati a nésti následky porážky a že tito strůjcové porážení budou, o tom nemůže býti žádné pochyby, připomeneme-li si jen slov velikých jednoho z našich největších: "že všichni lidé narodili se volnými a sobě rovnými, i chovají stejná a nezadatelná práva na život, svobodu a postup štěstí svého." A je-li tomu tak, pak Rakousko na kusy se rozpadnouti musí, neboť ono jest zodpovědné za všechno utrpení přítomné války tak jako za to všechno utrpení lidu svého, zvláště slovanského původu, neboť v něm Čechové, Slovinci, Chorvaté, Slováci, Srbové a Poláci ztratili svou neodvislost, svou vládu, co zatím Němci vždy se starali co nejvíce mohli, aby nedostalo se národům těmto politické pravomoci a uchytiti se volněji nemohly vůbec.

Naše Spojené Státy prohlásily válku Německu. Čili naše nová vlast, vidouc, že Němci získali poměrně silnější úspěchy vojenské, a že se připravují k rozdrčení sesterské republiky Francie, hrajíce si s ruským medvědem sotva z klece byrokracie se dostavším i vedouce nelidské válčení za pomoci ponorek proti Anglii, Itálii a všem neutrálním, že tu veliké jeví se nebezpečí nadvlády Německa, nejen u vedení celé Evropy, ale ovládnutí moří našich i jiných národů, protestovaly a konečně zavolaly hochy naše do zbraní! My byli, všichni Češi, Slovinci, Chorvaté, Slováci, kdys rakousko-uherský poddaní mezi prvými, již uposlechli rozkazu presidenta, a členové našich jednot sokolských, naši Obce a našich pokrokových ústředí na vzájem technicky spojených mají v době přítomné skoro všechny naše činné a mužstvo cvičící z našich tělocvičen v řadách prvých dobrovolníků, kteří se přihlásili hned prvního týdne války s Německem a za napjatých poměrů s Rakousko-Uherskem. Jdeme rádi kamkoli nás Strýc Sam pošle, máme hochy své ve vojště, ve všech odborech technických oddílů, naši synové jsou u jízdy, jiní u dělostřelectva, ve vzduchoplaveckém oddělení, bezdrátové, telegrafii, inženýrském odboru a konečně i v oddělení lékařském, sanitetním a dívky naše i ženy u Národního Červeného Kříže. Naše tělocvičny na Východě nabídli jsme vládě za nemocnice, a k jiným účelům a naše odbory Sokolek pracují denně, namnoze i v noci pro hochy, již šli na frontu, připravujíce pro ně co by potřebovali, aneb k jejich pohodlí by sloužiti mohlo. Místo pra-

videlných sletů a drahých závodů pro ty, již jsou mladí a nikoliv ještě dosti silní, máme výcvik vojenský i příležitosti všechny k lepšímu jich vývoji na mysli i v těle, tak aby sloužiti mohli zemi této třeba později, kdyby toho potřeba kázala, zachovávali si tak naše nejlepší, naše žactvo našemu budoucnu.

A my konáme všechno to s nejhlubší vděčností vůči zemi, jež vzala nás pod ochranná křídla velikého orla svobody, nás, kteří víme, jak lid náš trpěl a v době přítomné ještě více trpí, kdy nařizuje se mu, aby bojoval proti vlastním slovanským bratrům tam za mořem...

Němci učinili mnoho pokusů již, aby skončili mohli válku, majíce tolik zemí pod jejich hrubou pěstí. Jaké jejich skutečné podmínky mírové jsou, na tom nezáleží — jako spíše záleží na tom, že by rádi podmanili si celou Evropu německými svými hordami i použili by úspěchu svého, jakž někdy krátce se prohlásilo ústy jejich obávaných státníků, již slov nedodrží, ku svázání celé střední Evropy v jeden veliký militaristický stát. To znameno by konec svobody Evropy; kdyby druhé evropské státy pracovaly pak na rozluštění velikých záhad civilizace, značilo by, že by musely se podřídit rozhodně vedení německému a německé kontrole. Však ty druhé státy Evropy a Spojené Státy americké zvláště, nemají docela v úmyslu, aby podřídily se takovéto "německé kultuře", jakž plně se projevovala na bojištích a na všech frontách v Evropě, Asii, Africe, různých ostrovech a daleko na Východě. Ony spíše hodlají pokračovati ve společné práci své a úkolu demokracie a civilizace a to jako volné a neodvislé individuální a národní jednotky. Z té příčiny spojenci nemohli by zastaviti tuto hroznou válku v době přítomné a v období takém, kde vojenské příčiny hodily by se zejména mocností německým, aniž by zcela se využily všechny prameny, jež jakž se věří jsou dostatečné, aby docílilo se velikých bodů nejvyšších snah, volné Evropy, kde by Francie, Belgie, Holandsko, Polsko, Čechy a Slováci, Jižní Slované, Rumunsko a Itálie hrály své úlohy, nikoliv jako poddaní spojenců vojenského a císařského Německa, ale jako neodvislé státy, volní členové veliké konfederace Evropy, jež jistě povstane, až tato válka skončí...

Naši hoši spolu s mnohými Američany byli mezi prvými, již bojovali vedle sebe s bratry svými ve Francii v Cizinecké Legii a to od samého počátku tohoto zápolu národů, naše lékařské a technické jednotky a družiny byli s Rusy a Srby v době jejich nejhorších dnů zápasu, a naši dobrovolníci šli s Kanadany do Anglie a do zákopů ve Francii, nežli ještě země tato vyšla na pomoc spojencům. A když zvěděli jsme rty našeho presidenta, že Spojené Státy budou postupovati v souladu se všemi spojenci na rozdělení Rakouska-Uherska, zahrnuje v to i utvoření neodvislého česko-slovenského státu, znovuzřízení Rumunska, Srbska a Černé Hory, spolu s Transilvanií, jež připadnout má Rumunsku, Bosna a Hercegovina Srbsku, Trentino a Triest Itálii, jedno-

duše jsme jásali a slíbili, že obětujeme vše své nejlepší na oltář humanity a za nejposvátnější cíl osvobození všeho lidu, zejména, když souladné kroky se staly naší vládou a našimi spojenci, aby se zdůraznilo Rusku, nyní svobodnému, co znamenal by příští mír světový s veškerými vyhlídkami jeho a společného pořádku, jakož i jeho povinnost, aby věrně stálo při spojencích až ku konečnému výsledku na prospěch všech lidí a pro všechny lidi i těch bratrů slovanského původu, již bojácně po leta a leta vzhlíželi k "většímu jich bratru", aby zachránil je před německými vlivy a zabezpečil jim jejich národní čest, bytí a svobodu vývoje, za stejných práv v rozhodování velikých záhad životních.

Po tři sta let Habsburkové rakouští utiskovali Čechy a Maďary naše bratry nejbližší Slováky, nedovolující ani dětem naším, aby vzdělávány byly v jejich vlastním jazyku a když tato válka začala, vláda vídeňská a pešťská nemohly tomu rozuměti, proč čeští synové a Slováci neměli chutě k tomu, aby posíláni byli na jatky na srbskou frontu, aneb Chorvaté a Slovinci spolu s předešlými raději přecházeli k "nepříteli Rakouska" k Srbům a Rusům, jejich slovanským to bratrům, nežli by se s nimi bili. A později Habsburkové nemohli pochopiti, proč jejich dřívější poddaní nyní v této republice pomáhali spíše spojencům, nežli tak zvané "širší vlasti", podporující hochy své, zajatce v rukou ruských a srbských i nabádající je za pomoci písemnictví amerického a novin, jak státi by se měli muži bojujícími za tu pravou myšlenku jejich a jejich svobodu, přidávající se do řad ruského a srbského vojska. Naše České Národní Sdružení, s ústřednou v Chicagu a pobočkami svými po celých Spojených Státech, v Kanadě, ve Francii, Švýcarsku, Itálii, Srbsku a na Rusi a hlavní výkonnou mocí v Londýně za vedení jednoho z našich nejlepších mužů, vědce a vědatorů prof. Masaryka pracovalo silně, podporuje každou akci ve prospěch vlasti staré a Spojených Států amerických, "považující posledních několik dnů roku 1196 a prvních 1917 jako nejpamätnější v dějinách války, nikoliv proto co stalo se na bojišti," jakž Headlam děl, "ale proto co stalo se v jedné z diplomatických předzvěstí." Spojenci úředně prohlásili úkoly za nimiž se nesou a tato válka se vede. A pak nadešel velepamätný projev, a to takový, který jakž doufáme v budoucích letech posuzován bude jako úsvit nového a lepšího období v záznamu sporůplné Evropy i celého světa, to jest nota presidenta republiky Spojených Států, kterouž záhy následoval konečný krok do války proti Německu, jež až dosud bylo parádovalo v důvěře ve své vojenské úspěchy a zatím byly to porážky a činy šilence. Nám zdá se nyní, kdy Rus prohlašuje důvěru svou ve společnou věc — důvěru, která nabádá k odhodlání a jistotě, že nadejdou lepší časy, že musíme zvítěziti a vítězství svobody, humanity a demokracie, že zabezpečeno bude pod hvězdami a pruhy našeho praporu.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel: Editor:
Dr. J. RUDIŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.
Spoluredaktor:
JAROSLAV KOŠAŘ, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do Čech \$1.0

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Marie Česká:

MATEŘSKÁ LÁSKA.

Na kolik pěvů, básníků i literátů všech národů opěvá mateřskou lásku jako ten nejkrásnější klenot světa. Na kolik ztracených existencí pozdě oplakává ztracenou lásku mateřskou. Na kolik lidí, již klesli tak hluboko do víru kalu a bahna, jak jen klesnouti mohli, děkuje za své znovuzrození, svoji záchranu, — lásce věčně stejné, věčně trvající, lásce mateřské. Jak maják na pobřeží jasné světlo vydávající, tak stojí mateřská láska na pobřeží životním, vždy cestu ukazující, vždy hotova k záchraně i obětím největším.

A přec ta láska celým světem opěvaná, ta láska nejčistší, může býti nejen tím největším požehnáním, jakého se člověku dostane — ale kletbou zároveň. Právě tou svojí intenzivností, svojí nesobečností mateřská láska často zavínuje více zla nežli dobra. Láska mateřská jest složena z prvků nejprimitivnějších, jest málo kdy logická, a jest spíše jakýmsi vnuknutím, pudem, nežli pocitem pěstěným. Tak jako lvice žárlivě střeží svých mlád'at, tak i matka střeží dítek svých a nevědomky běře na se jakousi houževnatou výbojnost proti všem, kdož nevidí v dítkách jejich ty polobohy, na které je láska její povýšila. Přirozeně, by se žádná matka k tomu nepřiznala, kdybychom se jí na to tázali. Proč? Poněvaž o tom nepřemýšlela. Láska ta jest jí vrozena, a žena jest zvyklá ode dávna přijímati věc jak jest, bez rozebírání citů svých. Kdyby však trochu přemýšlela, kdyby dovedla disektovati city své a dívati se na sebe nestranně, jako na osobu třetí, musela by doznati, že to pravdou jest, a viděla by se ve stati této jako v zreadle.

Jděte kamkoliv, všude setkáte se s výsledky této ne-logické, veliké lásky mateřské.

Dnes, kdy heslem edukátorů i reformátorů všelikých jest "Vše pro dítě" běrou mnozí a hlavně matky heslo to příliš literně a obětují vše, co jen možno, jmění, pohodlí vlastní i život pro dítky své. Pozorujte jen někdy kruh rodinný,

v němž hlavní slovo mají děti. Jako malí despotové si počínají a bezohledně chovají se vůči všem a jen jejich přání a jejich vůle smí se provést. Vyrůstají z nich sobci, kterým nic není svato, ani vůle rodičů, aniž koho jiného. A kdo tím vinen? Jen zaslepená láska mateřská, která nedovedla miláčkům svým, dokud byli malými odepřiti ničeho, a která nedbala žádné námahy ani únavy, jen když se zachovala malým tyranům. A tito velmi brzo postřehnou, že se jim dostane všeho, jen když toho dosti vytrvale požadují, a tak stávají se čím dále tím většími sobci a tyrany. Pozdě, pakli vůbec kdy, prohlédá matka a vidí, co přílišná láska její zavinila. A jestli životní zápas neutuží a nenaučí takto vychované dítě, že i druzí mají stejných práv jako on a že jest nutno v mnohém ustoupiti chce-li št'astně projíti mezi všemi skalisky života, pak jest ztracen.

Vzpomínám si na podobný případ takové lásky mateřské.

Byla jsem pozvána kdysi k večeři k matce tří dítek, z nichž nejmladší bylo 3 roky staré a nejstarší 7 roků. Zároveň byl večeři přítomen bratr paní hostitelky, právě se vrátivší z ciziny. Překvapilo mne, a jak jsem pozorovala i bratra paní, že dítky sotva že ku stolu zasedly a nečekajíce až budou obslouženy, jeden přes druhého křičel: "Já chci maso — já nebudu jísti polévku," kdežto třetí, nejmladší, odepřelo vůbec jísti cokoliv mimo sladkého a těžko ztravitelného pudingu.

Bratr paní pozoroval dítky s patrnou nevolí, avšak mlčky, až trpělivost jeho překročila meze. Bylo to ku konci večere, když všechny dítky žádaly další porci pudingu, neohlížeje se na to, že matka sama dosud žádného nepožila. Ač pudingu zbyla na míse jen malá porce, matka ochotně chtěla dítkám zbytek rozdělit, když bratr její, ruku jí zadržev, pravil rozhodně: "Nikoliv, ten puding sníš sama!"

Matka se ihned vymlouvala, že on stejně nestojí, a že raději vidí, když dítkám chutná. Tyto pak křičely, že matka nikdy pudingu nejí a že jim ho vždy dá všecken.

Bratr paní byl však neúprosný a matka chtěj nechtěj musila puding snísti. Obávám se však, že jí hořkl v hrdle a viděla jsem, že v duchu zazlívá bratru jeho jednání. Primitivní láska mateřská postavila se tu na stráž, by chránila mlád'at svých.

Zakončení večere bylo pro všechny trapné. Když posléze dítky za velkého křiku a pláče odvedeny, vzal si bratr paní na paškál. Poukázal jí na chybnost takové výchovy, vysvětlil jí, že vychovává z dítek sobce nejhoršího druhu, kteří nedbají, je-li matka nasyeena, jen když ony mají co hrdlo ráci. V odpověď matka měla stero omluv a trvalo hezky dlouho, nežli se mu podařilo přesvědčiti ji o pravdě svých slov a vynutiti slib, že bude příště rozumnější ve výchově svých dítek.

Zde byl zřejmý úkaz, jak zaslepenost mateřské lásky dovede ničit zdraví i charakter dítek. A není to zajisté případ ojedinělý.

Nechci tím snad říci, že má pouze na sebe matka mysliti. Nikoliv, ale rozumnou výchovou má dítkám vstřípti pravidla stejných práv pro každého člověka se stejnými povinnostmi slušnosti vůči všem ostatním. Totot' jest jeden, abych tak řekla odstín přílišné lásky mateřské. S jiným odstínem této lásky shledáváme se příliš často.

Mám na mysli matku, která věnuje se cele pouze dítkám, zapomínajíc při tom na sebe i celého okolí. Jak často slycháme chvalozpěvy o takové obětavé matce, "která ani na krok nevyjde" a jen své dítky opatruje, šije na ně, pere, vaří, uklízí po nich všechny jejich hračky, oděv i jiné předměty, které tyto pohodlí na místě, aby na patřičné místo uložila. A právě tato obětavost mateřské lásky zhoubně působí na vývin dětského charakteru. Dítky uvyknou si, že matka nikam nejde, stále jen pracuje a jim slouží, sebere a uklidí vše, co ony rozházely, a tak pomalu uvyknou si nechati vše

ležeti a spolehnou se úplně na ni. Ubohá matka! Když večer dítka uloží a uklidí po nich ještě všechny oděv, po celém pokoji rozházený, knihy, papíry a vše možné čím se její miláček bavil, jest tak znavena, že jest jí za těžko noviny přečísti aneb s manželem o běžných udalostech promluvit.

A jak se dítka takové obětavé matce odslouží? Z pravidla, když povyrosteou, odejí se jí úplně. Proč? Poněvadž pro samou starost a péči o ně nedovedla si získati jejich lásku. Ony pohlíží na matku jako na bytost nutnou, samo sebou se rozumí, avšak dále jejich zájem o ni nesáhá. Proč také? Nedovede si s nimi hrát, neumí s nimi hovořiti o předmětech je zajímavících, nikam nejde, neví co se ve světě děje, málokdy jí vidí ustrojenou, tedy proč se o ni zajímá? Přála bych si, aby všechny ty matky, které tímto způsobem dítka vychovávají, mohly tento článek čísti a uvědomiti si, že způsob výchovy takové, prýštíci z té veliké lásky jejich k dítčím, jest chybný.

Oč lépe činí taková matka, která záhy učí dítka své, aby si své hračky, knihy, oděv a jiné samy vždy na místo ukládaly a volný čas, který takto nabyde věnuje hře s dítkami.

Chce-li si matka dítka své udržeti v této moderní době rychlého žití, musí žít životem jejich, to jest, musí si s nimi hrát, s nimi se učit, ve všech drobných jejich starostech raditi, s nimi se radovati i plakat. Druhy a přátelé jejich musí učiniti i přátely svými a vždy musí býti pohotově ku všemu co je právě zajímavé...

A později, když dítka dospívají, přirozeně svěří se zase jen matce se všemi těmi starostmi a problémy mladých lidí, neboť vědí, že dovede jim porozuměti, že s nimi cítí a že dobře poradí. A tu, chce-li matka dostáti všem těmto povinnostem, které, připouštím, nejsou lehké, musí část svého volného času věnovati sebevzdělání, musí čísti denní zprávy, zajímáti se o veřejný život, neboť nechce-li v očích dětí svých ztratiti na ceně, musí vždy býti připravena zodpověděti důkladně stero otázek o těch nejrůznějších problémech, jaké jen dítka dovedou klásti.

Musí navštěvovati přednášky, možno-li i divadlo ob čas neb koncert, poněvadž vše to pomáhá jí v těžkém úkolu matky-vychovatelky. **A št'astná matka, která se dovedla učiniti dítčím nepostrádatelnou.**

A nyní jsme opět u jiné fáze té nesobecké lásky mateřské.

Mnohá matka, aby jen mohla dítčím svým opatřiti vše dá větší část příjmu jen na ně, tak že jí pro vlastní osobu zbude velmi málo. Jako bych slyšela jednu matku, kterou velmi dobře znám. "A co, já ničeho nepotřebuji, jen když mohu dětem dáti vše, co je těší."

Ovšem, vždyť každá matka dítčím svým přeje a hledí jim upravit život v hladších koleích, nežli jí samé bylo přáno. Avšak taková zaslepená idolaturní láska mateřská, která vše dítčeti obětuje, takže na ni samu ničeho nezbude, se obyčejně zle na matce vymstí.

Jsou mnohé a mnohé případy, kde matka strojí dcery do hedvábní a krajek a sama nemá ničeho mimo kartounových kučyňských šatů a kanafasové zástěry. Dcery musí míti hedvábné punčochy — a matka nosí 10centové, nesčíslněkrátě spravované. A jak se takto vychované dcery matce odslouží? **Stydí se za ni!** Navštíví-li je některá kamarádka neb zbožňovatel, uvedou je do parloru a baví se při zavřených dveřích, na místě, aby je uvedly do společenského pokoje a představily rodičům. Ovšem, když matka jest tak neupravená, v barevné zástěře, a dceraška musela by se za ni hanbiti. To však si nepomyslí — díky výchově, které se jí dostalo — že vynaloží-li matka velkou část příjmu na ni a její parádu, že nemůže pak i sobě vhodný oblek opatřiti, v kterém by se mohla ukázati přátelům svých dětí. Taková dcera naopak ještě matce zazlívá, že není vhodně ustrojena.

Jak může pak matka souditi, zda společnost mladých lidí, s nimiž se dcera její stýká, jest pro ni vhodná či nikoli?

Vždyť nemá příležitost je poznati. A právě tyto poměry v rodinách zavinují, že zbloudí dospívající dítka na zcestí. Neboť správná výchova dítěte nepřestává v tom, že je nasytíme, ošatíme a pošleme do školy, neb vyvolíme jim zaměstnání, ale musíme zasahovati i do intimního života jejich, chrániti je před každým chybným krokem, každým člověkem, který by mohl zhoubným vlivem na ně působiti.

Proto musí matka býti dítčím svým nejen matkou, ale přítelkyní a rádkyní zároveň. A to vše jest zahrnuto v rozumné lásce mateřské. Docílíme takových matek?

Ano, pakli přestaneme vychovávat z deer svých dámy, které oblekem a chováním svým snaží se napodobiti dámy ne velkosvěta, ale — polosvěta.

Vidím-li na ulici dívky sotva škole odrostlé ve výstředních toaletách, které se slušným lidem hnusí, s obličejem tak pokrytým líčidlem, že není možno rozeznati přirozenou barvu pleti, jest mi líto toho jejich mládí takto zhyzděného. Jest na čase, abychom aspoň my v rodinách sokolských věnovaly větší péči rozumné výchově našich dětí.

Ovšem, jest to těžký úkol a záleží opět jen na nynějších matkách, zda dcery jejich budou matkami rozumnějšími jich.

Však jak začít? Mohli bychom psáti a poučovati do nekonečna, avšak každá ta matka, která dítka své miluje tou velikou idolaturní láskou bez užívání notné dávky chladného rozumu si myslí, že jí se to netýká. Ona vychovává své dítka správně, ale ta a ta by si to měla vzíti k srdci, její dítka to potřebují. "Lvíce opět postaví se na stráž u mlád'at svých" — a jsme s poučováním u konce. Přijdou ženy kdy k rozumu?

Jsou tak schopny v jiných oborech, jen v tom nejkrásnějším úkolu, který ženě jest údělem — u výchově deer svých — nedovedou rozum svůj užívat. Snad to však ani není vinou její, snad to jest již v její povaze. A dá ta se předělati? **Ano, jen chtěti a opět chtěti!**

Ferd. L. Musil:

KOLIK NÁS TADY?

Kolik nás tady? Tisíce věru!

A všichni v srdci stejně snad cítí,
at' už zřím Slavie syna či deeru:
Všichni by dali za Vlast svou žití!

Vždyť matka naše, Vlast nám všem drahá,
zalita krví sténá a upí,
ve spárech zmítá se barbara—vraha,
mohyly synů jejich se kupí!

Germánští orli výšinou krouží,—
lev český s moravskou orlicí chabí,
slovenská Nitra v dumy se hrouží
a Slezan šepce: Slabí jsme, slabí...

Nikoli bratří a sestry milé!
Ještě jsme my zde, krev vaší krve —
želané spásy přijde vám chvíle,
přijde a bude lépe jak prve!

Ještě jsme my zde na Novém světě:
Sokolů řady zceleny stojí!—
Svobody květ vám i Vlasti vzkvete,
až vzejde jitro po tomto boji!

Bylo by hanbou po věků věky
tyrana nechat na rodné hroudě—
Za vašich slzí a krve řeky
účtovat budem na slavném soudě!

DVĚ světlych zjevů národ český
v své pohnutlivé historii
si vzpomíná, necht' bouře blesky,
či nepřítel zášť do něj bijí . . .
To Mistra Jana čisté pravdy
jak hájil proti Římu směle,
jak smrti Jeho chtěli navždy
vzdor Čechů zlomit nepřátelé.
Leč v opak Husův národ celý
jak jeden muž se chopil zbraně,
že strachem páni oněměli,
když Husité se vrhli na ně.
A celá Evropa se chvěla
těch českých cepů pod údery,
ba marně Řím na vzdorná čela
hnal nápor Němců tisícový.
Ten malý národ — svorná síla —
stál nezdolán a nepokořen,
až zrada mrzká vyvrátila
té vzdorné lidu síly kořen . . .
Ó, Lipany a Bílá Hora
jsou hroby naší zašlé slávy —
tam vyhynula síla sporá,
tam lid zdrtily panské stavy!

— — — — —
A proti této vládě panské
po dvou set letech povstal zase
naš Karel z chýžky borovanské,
by lid povznesl v bouřném čase!
Ne mečem, ale pérem práva

chtěl vydobýti lidu zpátky!
On viděl, jak lid z prachu vstává —
leč boj byl jeho příliš krátký . . .
Než uzřel dokončené dílo,
sám kalich vypil utrpení
za národ, a co na dně zbylo,
to pilo jeho pokolení . . . !
Leč símě jeho vzrostlo v lidu,
my učili se žluč jen pít,
Čech poznal právo své a bídu
a naučil se Karla ctít!

— — — — —
Ó, Karle Havlíčku, ty reku,
dnes měl bys vstáti z hrobu k nám,
bys zřel jak nepřítel náš v vzteku
se brání proti ideám,
jež hlásal's směle lidu svému,
by zdrtil pouta otrocká!
Dnes jdem' vstříc boji velikému
až k metě naší poslední,
kde Volnost svitne lidu Tvému,
kdy po vlasti se rozední
a v novém jaře slunko Slávy
se rozleje na české hlavy,
jak před sty lety bývalo . . . !
Pak Sokolů roj z toho plamu
výš vzlétne nad svou otčinou
a srdce jeho z drahokamů
tam u Tvých nohou spočinou . . .
— — — — — !! Jarka.

O DOZORECH V ŽUPĚ.

II.

Dozor mimořádný jest hlášený a má stejnou důležitost ne-li větší. Děje se za příčinou seznání příprav k veřejným vystoupením jednoty, okrsku, Župy nebo Obce a dozorce přichází tu nejen jako rádce, ale též jako právoplatný zástupce, jehož pokynů a rozkazů třeba dbáti. On přináší správné výklady pro naevičování povinných cvičení společných, závodních i všech ostatních. K vydaným pomůckám Župou neb Obcí podává bližší vysvětlení.

Jedná-li se o místní veřejné cvičení jednoty, v níž dozor je konán, a sledá-li dozorce netečnost anebo nedbalost v přípravách, ze kterých by soudil na nezdar takového veřejného cvičení, má právo veřejné cvičení zakázati s výhra-

dou dodatečného rozhodnutí předsednictva župního, kterému ihned o tom zprávu podá, aby toto neprodleně o zákazu jednalo.

Každá jednotka jest povinna okrskovému dozorce oznámiti, v který čas míní veřejné cvičení pořádati, aby tento mohl nejméně měsíc před veřejným cvičením dotyčnou jednotu navštívit a případné pokyny a rady uplatnit aneb bez hmotné škody veřejné cvičení odložit. Cvičení společná určená pro veřejné vystoupení dotyčné jednoty, jest náčelník povinen okrskovému dozorce zaslati v čas, aby mohl již přijíti s eviky těmi obeznámen.

Když ve všech bodech pořadu veřejného vystoupení se přesvědčil, jak pokročily v nich přípravy, zaznamenaná si účast ve cvičení a celkovou náladu i horlivost, kterou lze

velmi dobře posouditi dle toho, zda cvičenci prehájí po odbytém povinném cvičení, nebo zda zůstanou i potom ve cvičení a snaží se co možná nejvíce na cvičiti. Vždy dobře působí, promluví-li okrskový dozorce několik povzbuzujících slov ku členstvu.

Shledá-li zvlášť zajímavé a cenné cviky, zmíní se o nich v dozorčím archu. Zvláštní své poznámky, přání a návrhy nejen že si zaznamená do archu, ale zdělí je i evičitelskému sboru. — Jim také zdělí, zda shledal celkové přípravy dostatečnými, aby jednota vystoupila se zdarem. Shledá-li horlivost, necht' ji ocení, shledá-li nedbalost, at' ji pokárá, případně i veřejné vystoupení zastaví až do rozhodnutí předsednictva Župy.

Ježto tedy účel mimořádného dozoru jest zcela jiný než řádného, nezdržuje se dozorce zjišťováním nářadí, rozvrhů a vnitřní správy technické vůbec, nýbrž obrátí zřetel svůj ihned na cvičení. Vyžádá si pořad veřejného vystoupení a dohodne se s br. náčelníkem, která cvičení se mají předvésti. Z pravidla náčelník má sám svá přání, kde by si vyžádal vysvětlivek. Obvykle se začne se společnými (prostnými, tyčemi, kuželi atd.) jako nejdůležitější částí. Dá si je nejprve ukázati evič. sborem a zjistí, zda jsou ve cvičební hodině probírána. Nejdou-li dobře nebo ještě je sbor neumí, převezme sám nácvik, při čemž je povinen i náčelník jednoty nastoupiti a cvičiti. Toto hlavně platí před okrskovým, župním neb Obce anebo před závody pořádanými těmito korporacemi. — Na to si dá ukázati prostná od členstva. Zde nezasahuje do vedení náčelníka, leda na jeho žádost a to z důvodů, aby nebyla podlamována jeho autorita u členstva. Odbýv takto nejdůležitější část dozoru, věnuje pozornost ostatním připravovaným cvičením v družstvech, jejich volbě, způsobu sestavení, vhodnosti, přiměřenosti atd. — Dále zjistí počet závodníků; svolá je a vyzpítá se, jak rozumějí závodnímu řádu, určeným závodním evikům a dá si cviky ukázati, případně ukáže je sám. Zjistí dále, zda náčelník má všechny vydané pomůcky, pokyny a rady k veř. vystoupení, — zda je případně mají i evičitelé a rozumějí-li jim.

Dobrozdání svá však zdělí ve příčině postupu v nácviku po skončeném cvičení evič. sboru a vyžádá si pak případná přání sboru, zodpoví všechny dotazy ve příčině veřejného vystoupení a přijme vysvětlení na učiněné výtky — a tím končí dozor.

Na dozorce a jeho píli, duševní schopnosti a láske k věci i místních poměrech záleží, aby dle daných otázek vystihl co nejsprávněji stav jednoty v jakém ji shledal. Čím výstižněji a pravdivěji bude jeho zpráva, tím větší prokáže službu jednotě i celku. Nebud' k nikomu nevšimavým a pro každého necht' mají tvé oči i bratrské slovo povzbuzení.

Když přijde okrskový dozorce domů, opíše dozoreč archy dvojmo — original a opis — a předloží předsednictvu župního sboru. To pojedná o výsledku dozoru a pošle opis opatřený razítkem žup. tech. sboru jednotě, ve které dozor byl vykonán. Byly-li v dozorečím archu nějaké návrhy nebo výtky, jež žádají dalšího jednání, připojí se ihned příslušný dopis k opisu dozoreč archu.

Originály dozorečích archů zůstanou obvykle u župního náčelníka anebo jeho zástupce, jemuž se dozoreč zpravočaství Župy svěruj. Ten ke konci roku sestaví ze všech archů jednu celkovou zprávu, kterou přednese na valném sjezdu evičitelském a po jejím schválení přednese jako část náčelnické zprávy na župní valné hromadě.

Dozorcem vrehním jest župní náčelník, který sice není povinen, konati jakýkoliv dozor, ale přispívá to k osvětlení, navštíví-li aspoň jednou za rok všechny jednoty při evičební hodině. — Zprávy jeho dozoru týkají se hlavně povšechného ducha v jednotě panujícího, odborné zdatnosti vedoucích a celkového výcviku jednoty.

Okrskový dozorce dokud mu poměry dovolují, má se přesvědčiti též o žactvu, dorostu a Sokolících. O dozoru tom platí skoro totéž eo o členstvu a dá se provést s malou změnou.

Doufám, že jsem vše dosti jasně označil a že při dobré vůli všech, docílíme jistě větších výsledků, než se mohlo státi při dosavadním vedení.

Ještě jedna dobrá věc z toho zřízení nám plyne, a to jest, že každý náčelník bude povinen řádně záznamy cvičenců i ostatních věsti, o čemž okrskový dozorce se při své návštěvě vždy přesvědčí a pak nebude tolik stížností od Žup i Č. O. S. ohledně nepodávání povinných zpráv.

Na příště pokusím se napsati o zkouškách evičitelských a přípravě k nim.

Jan Holan.

SOKOLSKÝ DEN V CLEVELANDU.

Den 4. července po dlouhou dobu zůstane v paměti všech Čechů clevelandských, neboť po mnoho let nebylo město toto svědkem podobného nadšení pro věc českou a sokolskou. Den tento uspořádán spojenými místními jednotami sokolskými a novým byl důkazem, že Sokolstvo spojené, posíleno mravním vědomím vykonané povinnosti v době této pohnuté se zdvojeným nadšením schopno bude vykonávati věci veliké.

Již předvečer slavnosti rozvířen byl příjezdem hostů, kteří ve značném počtu ke slavnosti se sjížděli. Den slavnostní pak byl vrcholem nadšení a vzornou ukázkou zkáznosti a výcviku sokolského.

Průvod sokolský byl bez odporu jedním z nejmohutnějších, který kdykoliv ulicemi českého Clevelandu procházel. Seřazen a veden byl br. B. Klimešem v následujícímu pořadu: V předu kurýr na koni, pak četa praporek. Na to reprezentanti čet starostů jednot a zástupců Obce Sokolské z Chicaga, dále Sokolice v krojích a evičebních úborech, počtem 72, Sokol Detroit 29, Sokol Pittsburgh 4, Sokol Moravan, Toledo 10, Slovenský Sokol Tyrš, Cleveland 18, Sokol Čech, Cleveland 20, Sokol Cleveland 48, Sokol Tyrš, Cleveland 29, Sokol Nová Vlast, Cleveland 69, Sokol Havlíček, Cleveland 57. Celkem průvodu účastnilo se 390 sester a bratrů v krojích, mimo nepřehledný zástup příznivců a přátel Sokolstva, kteří po téměř celé dvě hodiny plnili ulice, kterými průvod měl se ubírat, aby k němu mohli se připojiti.

Na místě výletním v parku Rausově br. L. Všečka, předseda slavnostního výboru, vzletnou řečí uvítal přítomné, poděkoval jim za účast na slavnosti a představil hosty. Br. A. Doležal, náměstek Obce Sokolské, projevil nelíbenou radost nad úspěchem slavnosti, nabádal přítomné k další úsilovné práci v řadách sokolských a vyzýval, aby přistupovali k jednotám sokolským, aby posílali děti své do tělocvičen našich, které nyní po odchodu junáků našich do armády Spojených Států nových sil, nových evičenců na vyplnění mezer potřebují. Na to promluvil br. J. Paskovský, náčelník Ústředního Technického Odboru. Paukázal na to, že Sokolstvo americké, věno zásadám Tyršovým, v době nebezpečí odložilo veškeré malichernosti a spojilo se v jediný mohutný šik, aby tím účinněji podporovati mohlo trpící vlast. Připomenul odchodu statečných junáků sokolských, kteří na prvé zavolání postavili se do armády Spojených Států, aby v prvé řadě jako uvědomělí Čechové bojovali za svobodu staré vlasti, v druhé řadě jako dobří Američané za práva této veliké republiky a v třetí řadě jako dobří členové společnosti lidské za humanitu, lidskost a její právo, které barbarskými Němci tak bezohledně jest rušeno. Vyzýval přítomné, aby neustali v podpoře naší veliké věci, přes úlisné řeči a hladké písmo různých zrůdců a ztřeštěnců, kteří v nejrozhodnější době snaží se akci naši za osvobození vlasti poškoditi. Na to představeni byli br. J. Fryš, starosta Sokola Detroit, br. Jirásek, starosta Sokola Moravan z Toleda a br.

J. Nábělek, zástupce Sokola z Pittsburgh, kteří přednesli své zdravice.

Na to odbýváno bylo veřejné. Nejdříve vystoupily zá- kyně Sokola Nová Vlast, Cleveland a Havlíček společně vedením br. Tichého v počtu 112, na to vedením téhož žáci všech jednot s týčemi v počtu 114. Žačky Sokola Tyrš počtem 20 vedením br. Niederle. Sokolky Cleveland tělocvičný tanec, naevičený br. Pankou, v počtu 16. Cvičenky Sokola Nová Vlast a Sokola Havlíček s tenisovými raketami, za vedení br. Hořice. Sokolky Detroit pod br. Jiráskem, počtem 8. Na to následovala prostná členstva, 78 boreů a cvičení vzor- ných družstev na nářadí. Sokol Detroit na vysokých bradlech a pak družstvo na hrazdě, koni na šif a bradlech. Bratři Jirásek a Pliska z Detroit sklízeli bouři potlesku za svá těžká a vzorná provedená cvičení.

Po cvičení rozprúdila se na cvičišti nenucená zábava až do 8 hodiny večer a pak byl společným průvodem odchod do Národní síně. Tam svolána br. J. Paskovským schůze náčelníků a cvičitelů, kde projednávány za přítomnosti br. Doležala různé záležitosti a pokyny vedení cvičení se tý- kající. Na druhý den večer svolána br. náměstkem Obce Sokolské A. Doležalem debatní a informační schůze starostů a tajemníků jednot, na které vzpomenu příštího sjezdu Obce Sokolské a projednávány různé důležité věci a dotazy administrativy se týkající.

Fráňa Klepal:

DRUŽINA ČESKÝCH DOBROVOLNÍKŮ Z AMERIKY NÁVŠTĚVOU V LONDÝSKÉM SOKOLE.

Jedním z těch vzrušujících chvil, na které mužstvo dru- žiny českých dobrovolníků z Kanady bude dlouho vzpomí- natí, bylo opravdu bratrské uvítání, kterého se nám dosta- lo při večíрку pořádaném členstvem Těl. Jednoty Sokola v Londýně po příjezdu naší družiny do Londýna. Ve sboro- vých místnostech Sokola uspořádána v pondělí večer, dne 28. května hostina s velice zábavným programem, při kte- rém mimo členů a přátel bratrské jednoty spoluúčinkovaly povolané síly anglického uměleckého světa.

Po skončení večeri přistoupeno k proslovům a oficiální- mu uvítání českých dobrovolníků z Ameriky a tu nutno při- znati, že nejen z proslovů řečníků, ale ze soukromých proje- vů přítomných jednotlivců nechalo se poznati, že sokolská myšlenka v našem českém lidu nalezá překvapující množ- ství citelů, Tyršova armáda počíná chápati svoje povinno- sti vůči českému národu pruským despotismem ujařmované- mu, červená košile se změnila za vojenskou uniformu, člen- stvo sokolských jednot se shromažďuje pod jedním prapo- rem, za jedním společným cílem v armádě civilizace a hu- manity. Členové amerického Sokolstva zdraví Sokolstvo Velké Británie, všichni v jedné uniformě, vznešená idea Fuegnera a Tyrše je mocným zápallem, podněcuje k činům, probuzuje v zmužilou odhodlanost ku statečným činům, ve jménu zotročeného národa. Láska k rodné zemi, pouť nás v jeden nerozlučný bratrský celek, třeba sešli se z různých zemanských končin, bojujeme, krvácíme a umíráme — ve jménu spravedlnosti, ve službách národa, — — —

Není skutečně možno v stručném referátu vytknouti ja- kým hlubokým dojmem na nás působilo bratrské uvítání členstvem londýnského Sokola, jsme povděční za projeve- né sympatie a prožité dojmy provázeti nás budou cestou k vítězství, možná v náručí samotné smrti, však za vytčeným směrem, pod praporem červenobílým jdeme pevným krokem ku předu, v myslí vlasti, v srdci smélost, v paži sílu. Na zdar!

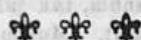
Následující byla řeč bratra předs. Kotase jednatele lon- dýnských jednot:

“Drazí vojíní a bratři! V průběhu dnešního evropského zápolu válečného londýnská česká kolonie příležitostně ví- tala v kruhu svým řadu vynikajících českých pracovníků v

zahraniční akci za osvobození a osamostatnění českých ze- mí. Čas od času zavítali k nám z různých končin všech dílů světa i čeští vojíní dobrovolníci, tito nejsvěřaznější před- stavitelé českého odporu proti znásilňovací panovačnosti germanismu a maďarismu. Ideál, ani obratná diplomacie státníků nepřesvědčily centrální mocnosti, že dopustily se násilí a zločinu proti humanitě a pokroku, nýbrž prostě a jedinec mocí fysickou mohou spojení a ostatní civilisovaný svět obrátiti německé spády v nivec a německé tvrdé lebky přivést k rozumu. A nejúčinnějším činitelem ku zlomení německého despotismu je tu voják, ten voják, jenž ještě dlouho v budoucnosti bude živým předmětem vzácného obdi- vu a zasloužené úcty. Dnešní večer zůstane nad ostatní upomínky zvláště důležitým, neboť po prvé naskytá se nám příležitost hostiti v prostředí jednoty sokolské velký počet českých vojínů — dobrovolníků. A zanechal dojem tím hlubší, že dobrovolníci tito přichází z dalekých krajů zaoceánských, kde cíl národní a české sebevědomí probudily se ve stejné míře jako v Evropě. Vy, čeští vojíní kanadští, projevíte Vaším dobrovolným vstupem do britské armá- dy ryzé vlastenectví a oddanou lásku k otčině v tom nej- skvělejším smyslu doby přítomné, ve smyslu praktickém. Dnes nestačí jenom slovy chvástat se vlastenectvím, nýbrž nám musí to vlastenectví vběhnout do krve a do masa a silou paží se snažiti zdolat německou panovačnost. A proto po téměř 500 letech český národ znovu řadí se v setniny vojenské a vrhá se v odboj proti utlačovateli a škůdci jeho, aby pomstil se za tiché trpětelé doma ve vlasti. Rakou- sko a jeho spojenci nad činem Vaším zuří, za to zakřiknutý národ náš doma rozhodnutí Vašemu žehná a bud' te ujištění, že kdyby jiné odměny pro Vás neměl, až vrátíte se do svo- bodných Čech, jen jemné stisknutí mozolovité pravice po- ctivého českého tatíka, věřte, že tento prostý způsob díků vzdání nejlépe prozrazuje dosud trvajících osvědčené česko- bratrství. Vděčím náhodě, jež přivedla Vás, bratři vojíní, dnešního večera mezi nás, Sokoly londýnské, a vděčím ji dvojnásob, že nadešla mně tak příležitost pozdraviti Vás na přátelské půdě mocné Anglie. Jménem londýnské Těl. Jednoty “Sokol” vítám Vás srdečně a sdílím s Vámi upří- mý sokolský pozdrav. Jsem přesvědčen, že jest mezi Vámi i řada těch, kdož náleželi k té důstojné a nedostižné orga- nisaci Tyršovy, těch, jimž Sokolství a jeho zásady rostly s životem. Nenapadá mi mluvit o zásluhách výchovy sokol- ské, tolik chci jenom poznamenati, že program sokolský byl vlastně programem celého národa, a účinky sokolské výcho- vy dotýkaly se vlastně, at' už přímo, nebo nepřímo, každé- ho poctivého Čecha, nehledě k jeho povolání a jeho politi- ckému přesvědčení. Bez Sokolství nestál by národ náš na tom stupni zdatnosti hospodářské a kulturní, na jakém se nalezá dnes a čestně zápolí s ostatními vyvinutými národy evropskými. Jako Vy, bratři vojíní kanadští, uznali Jste svatou Vaší povinností přidati se k té straně, u níž právo a spravedlnost, tak i my, Češi angličtí, vyhlásili jsme otevře- ný boj proti Rakousku v tom smyslu, že hromadně nabízeli jsme síly své pro služby v britském vojsku. Velká část bra- tří a krajanů zdejších v armádě již slouží, ostatní očekávají každým dnem, že budou ku službě zavoláni. A jako srdečně nám milou dnešní návštěva Vaše k nám do jednoty, tak i stejné milé bude naše druhé setkání, tentokrát už asi až na frontě! Myslím, že mluvím ústy všech bratří jednoty, když přeji Vám, vojínům kanadským, plného zdaru na bojištích a šťastného vyvážnutí z nebezpečí. Naše radost bude pak tím srdečnější, sejdeme-li se po této hrůzné válce, skončené vítězstvím zbraní spojenců, ve svobodné české republice! A když bouře válečná dovedla seskupiti nás v lačný ce- lek, doufejme, že pak i klid míru najde nás ucelené, aby- chom společnou prací a soustředěným programem plně těžili z toho vítězství, pro něž tisíce nadějných jednotlivců zdep- taného našeho národa položilo své životy. Na zdar!”

DOPISY.

Forth Worth, Texas, 20. května 1917.

Čta dopisy v Sokole Americkém, v nichž tu a tam si stěžují na malou účast při cvičení v jednotách o sto a více členech, kde mají svoji tělocvičnu, vypravenou všemi technickými pomůckami a nářadím druhu nejmodernějšího s odbornými cvičiteli, která dle mého názoru, má přímo přitahovati, nedivím se tudíž bratrům zdejšího "Sokola", že některého ten "dvoreček" již nevábí. Proč? Či myslí, že zdravější je cvičiti v místnosti jak pod hvězdnatou oblohou. Výmluva bratře! Je nás jen hrstka a tudíž jeden cvičenec v takovéto jednotě dělá mezeru jako deset členů v jednotách velkých. Jest pravdou, že jsme nyní práci přetíženi, jelikož je nám pracovati do 7½ hod. večer a v 8½ začínáme obyčejně cvičiti, leč přese vše najdeme osvětlení. Tělocvična! tot' byl náš ideál, leč eit národní rozhodl jinak. V minulé měsíční schůzi naší jednoty dán byl návrh jedním bratrem, starosta dal návrh k odhlasování a bratři hlasují do jednoho, by částka Sokola na zakoupením již místě pro společnou síň v obnosu kolem \$300.00 věnována byla Č. N. S. Přišla doba činů a tudíž je na nás, bychom nezůstali pozadu. Ačkoliv jsme, tuším, všichni členové zdejší odbočky Č. N. S. většinou s diplomy, musíme napnouti tím více svoje síly za ty krajany, kteří po br. Benešově přednášce dosud spějí spánkem sladké nečinnosti národní neb nechťejí o Českém Nár. Sdružení slyšeti, by český Fort Worth nezůstal pozadu. Heslem našim nechť je: "Vlast první!" Necht' žádný bratr zdejší jednoty "Sokol" se nedomnívá, že tímto činem je jednota v koncích. "Povinnost volá!" "Když vlast o volnost zápolí, stůj při ní rode sokolí!" tak stálo ve výzvě z Kanady. Jen zbabělec, člověk, kterému je osud národa lhostejným, odstupuje ve chvíli nejrozhodnější. Jen vytrvat! A ty bratře "takésokole", jenž nosíš na svém kabátě odznak náš a nejdeš s námi, buď se přidej k nám, neb vystup! Máš na vybranou. Nechceme zrádce národa! Konali jsme věrně svoji povinnost, konejme ji nadále silou zdvojenou. Či když krutá rakušácká dynastie vhnání na jatky naše bratry, žaláruje naše nejlepší lidi, zabavuje majetek Sokolů a rozpouští sokolské jednoty, máme ji býti nápomoeni? Stydět bychom se musili před celou česko-americkou veřejností. Vždyť v útlá naše srdéčka vlévána byla láska k vlasti a národu hned ve škole v básních; úryvek jedné takové tkví mi po 20 letech v paměti:

At' kraj pustý nebo lidný,
národ slavný nebo bídný,
všude najdu mezi všemi,
každý že lne k rodné zemi
a tu zemi zove vlastí
a v tom jméně cítí slasti.

A ta slast mu plní duši
že se pro vlast tuží, kručí,
v ní že vidí svoje nebe,
za ní v obět' klade sebe,
svoje síly, svoje snahy
svoji krev i život drahý...

A pět našich hochů z jednoty je pamětlivo významu této básně. Jsou to: Jan Koldín, který slouží již v námořnictvu, dále Karel Váně, naší jednoty náčelník, Václav Mika, Vác. Jungman a čekaneč Vojtěch Šilhavý, kteří se dali odvésti k dělostřelectvu.

Slušno též podotknouti, že naše dívky zahanbily nás a sice tím, že pořádaly zábavu pro Č. N. S., která vynesla \$40.00 čistého, a my stále mluvíme o pronajmutí síně, o po-

řádání zábavy sokolské a stále nic. Zdejší bratři Srbové již též procitají ze spánku zakládající zde srbského Sokola v počtu přes 30 členů. I dva bratři, kteří byli v naší jednotě, jdou za nimi. Ve všech zjevno je nadšení, nevím však jak trvanlivé. Vždyť i u nás bylo v začátcích. Co to bylo cvičenců a co se přidávalo členů, aby po krátké době zase vystoupili, jak pozoruji v knize protokolní. Žel, že příčinou bylo mnohdy velké nepochopení, neb byli to krajané, kteří měli pro vše ostatní zájem jen pro Sokola ne. Pak průmyslová krize zahnala nám několik dobrých hochů a nyní nás zbývá asi dvacet. Leč nezaoufejme, vždyť ještě nejsme mezi posledními. Pracujme dále a heslem našim budiž "Ni zisk, ni slávu!" A v jednání našem budme vždy vědomi slova, jež zní "Pravda!" Na zdar!

Jos. Štěpánek.

Caen, Francie, 21. května.

Minulé neděle — před týdnem — zaslal jsem Ti prostřednictvím našeho velitelství dopis jako odpověď na Tvůj milý listek ze 7. dubna t. r. Ježto rozsah dopisu toho nedovoloval mi poněkud šířeji zmínit se o našich poměrech, chei Tě touto cestou informovati o českých zajatečích caenských.

Do Caenu přišli jsme počátkem září a přidělení jsme byli k ostatním zajatcům rakouským, bez ohledu národnosti. Spali jsme společně s Maďary, jako Srby a ostatními. Rovněž bylo tomu tak i na pracích. Teprve koncem října oddělení jsme byli po nařízení ministerstva do dvou baráků spolu se Slováky. Bylo nás z počátku na 160. Od té doby začali jsme vésti jiný život. Byli jsme mezi sebou, rozprávěli a besedovali. Přišli jsme do Francie celkem neinformovaní, naši svaté věci neznali. Tušili jsme sice, že ta hrozná válka, jež po dvě léta zuřila celou Evropou, není jen "trestnou" výpravou proti bratrům srbským, nýbrž že jest spolu a vlastně hlavně vyvrcholením staletého zápasu Slovanstva proti Germanstvu — tušili jsme to, ale přec tapali jsme jaksi v temnotách. Výměnou názorů v kruhu nejdůvěrnějších a pak v největší míře výklady a objasněním přítele našeho, odb. učitele O. B. byli jsme přivedeni na pravé poznání.

Přítel B. měl již tehdy dosti časté spojení s Národní Radou v Paříži, jež podávala mu zprávy o stavu naší životní otázky — o samostatnosti naší drahé domoviny. Dovídal jsem se tedy o práci a krocích téže Rady, o spolupůsobení Vás všech tam za mořem — o Č. N. S. — a českých spolcích na Rusi. Docházely nás "Sokol Amer" i "Samostatnost", jichž obsah čítali jsme vždy s větším zájmem. Plaší a ustrašení dvouročním zajetím a Odysseou našeho bludného putování po Albanii cítili jsme se znovu jako k životu vzkříšení. Vždyť našli jsme přátele — své krajany jak ve Francii tak i v Americe — již slíbili nám pomoc a podporu. Jsme vskutku Vám všem vděční jak za laskavá slova tak i pomoci!

Otázka samostatnosti Čech a druhých zemí koruny svatováclavské zaujala od té doby celou naši mysl. V ní jsme žili, v ní v duchu spojovali svou práci, již konáme ve prospěch státu, který nám hodlá pomoci k dosažení tohoto cíle. Národní naše citění se povzbudilo! A bylo to opět dílem zmíněného přítele, že dali jsme je znát i na venek adresující své sympatie k Francii a jejím spojencům — nemohouce jinak odsouditi ten hnusný čin, jež spáchal stařeš schoenbrunský nejen na bratře našich, nýbrž i na nás obětuje nás svým nešlechtným zájmem. I sbírka, podniknutá ve prospěch vdov a sirotek po českých dobrovolnících zahynuvších ve Francii, byla dokumentem našeho česství, k němuž hlásili jsme se otevřeně i přes nepřítelů austrofilských svých "kollegů".

Adressu sympatií ke spojencům podepsalo ze 130 Čechů — pouze 51! I mezi vlastními lidmi našli se zrádci, našli

se zbábělici i liknaví! Smutný to úkaz, že po tolika trpkých zkušenostech ve vlasti nedovedli se odtrhnouti ode všeho, co zavání jen rakušáctvím. O Slovácích k nám přidělených se nezmiňuji. Jsou to většinou ze Sremu neb Bačky — až na tři — a o našich cílech nevědí. Jim jest asi — chudákům — dobře pod Maďarem!

Novým nařízením minist. byli jsme my — „praví“ Češi — odděleni od ostatních živlů germano-austrofilských. Jest nám tak lépe. Víme, kdo našim přítelem, kdo nepřítelem. Smutno nám bez nich není. Můžeme se oddati s plným uspokojením svým záležitostem. Máme svůj zpěvácký kroužek, a i „Ochotnický spolek“ chtěli jsme si zaříditi. Nastudovali jsme aktovku „Hej, Slované!“ a již chtěli jsme v nejkratší době sehráti. Zažádali jsme si formálně o svolení. A jaké bylo vyrozumění? Smějí se prý provozovati hry **nepolitické, bezbarvé**. Byl to „náš“ člověk, který asi podal informace p. kapitanovi, aby snad zamezil **provokaci** svého vlastního i druhých jemu podobných rakušáctví. Ukázka tato ilustruje dosti naše poměry. Jsme zde jako Danielové v jámě lvů — Rakušáků. Každé naše slovo a čin váží se tu na zlatých vážkách. Jsme denuncováni a jinak terrorisováni. Ale to nás nijak neodstraší. Svou věc provedeme do konce!

Abychom byli jaksi odškodněni za nezdar svého prvního hereckého vystoupení, umínili jsme si zahráti si přece! A proto obrátil jsem se k Tobě, drahý bratře, o zaslání několika menších aktovek, jež bychom mohli provést „neurážejíce“ tak druhé. Bude-li to možné, tož vyhov laskavě naší společné žádosti. Těch chvil, kdy přičiněním Vás všech dostane se nám posily k dalšímu boji, budeme vždy rádi vzpomínati.

Rovněž děkuji jménem svým i ostatních nás věrných za laskavé zaslání českých časopisů a knih. Docházejí dosti pravidelně. Z označených zásilek chybí zásilka listů od 18—25. března a od 8—14. dubna. Tuto sobotu dostal jsem „Hlasatele“ od 15—21. dubna, 11 čísel „Obrany“, „V boj“ a „Věst. Bazaru“ spolu s 5 slováckými knížkami různého obsahu. Nemožno mi ani vypsati, jak každý rád se chopil toho „čteníčka“. V krátkce — bylo rozebráno vše. Tento živý zájem budiž Ti, drahý bratře, vši náhradou za laskavost a práci, spojenou se zasláním. — „Sokola Amerického“ mám do 15. března.

Prosím, by's i na dále zachoval nám přízeň a vzpomněl i dále na nás!

Upřímné pozdravy všem krajanům, zvláště Tobě, zasílá jménem všech

Tvůj

Š. Lánek.

Frank, Alta, Canada, 28. května.

Výkonný Výbor Sokolské Obce Americké, Chicago, Ill. — Drazí bratři! Předem vzdávám srdečné díky jménem pozůstalých bratří bratrské Župě Fugner Tyrš v Chicagu za zaslání nám „Borce Amerického“ a za sprostění povinných příspěvků župních necht' i celek Obce Sokolské přijme vřelý dík za zaslání nám nyní „Sokola Amerického“ po dobu tak kruté války. Za čež provolávám bratrské Na zdar! Jednu z dlouho a toužebně i radostně všeobecně vítaných zpráv, které nám přinesl tento rok jest spojení sokolských jednot „Národní Jednoty Sokolské s naší Župou Fugner Tyrš. O spojení, o kterém bylo tolikráte jednáno a vždy skrz všelijaké malichernosti bylo zmařeno. Myslím, že tato práce našich upřímných pracovníků došla nyní svého cíle i doufám, že spojení zůstaneme. Ne pouze pro válečnou dobu, nýbrž spojení na vždy ve prospěch Sokolstva a celého národa českého zde v této nové vlasti. S lítostí zděluji, že my v Kanadě nemůžeme zastávat svoji povinnost sokolskou liknavostí a lhostejností našich bratří.

Neb co ta krutá válka byla zahájena naše malá jednota záhy usnula, tak jako by se snad neměla ze svého spánku více probudit. Musím říci, že dřímá v krásném spánku aniž by se z bratří někdo pokusil přijít a pomoci nově vybureovat ji tak z dlouhého klidu. A naši bratři k tomu lhostejně přihlížejí jak ta naše česká mladá generace se nám odlučuje, a chápe se církevní temnoty. Právě dnes kdy píši tento dopis, sleduji tu naši mládež, jak se vyhřívá a skotačí u přítomnosti svých otců na májovém slunečku, když tu se odpoledne kostelní zvon rozhlaholí po naší české čtvrti a tu mně to připadá, že již odzvání se našemu ve spánku pohříženému Sokolu umíráčkem, neboť ta mládež zvedne své hlavinky tak jako, když velitel zvolá k nastoupení v řad a pochodu a obrací se v ten chrám temnoty. Ta naše mladá česká ratolest, a jejich otcové a matky hledí za nimi lhostejně aniž by se rozpomněli, že sami hledí v tu temnotu co ten pan reverend vtílouká do těch hlaviček. A tak za dobré jejich chození do chrámu temnoty je odměni kostelním odznakem. Ačkoliv vím dobře, že mnozí z rodičů jsou dobří svobodáři, přec nehledí na to, že jejich děti se učí zpátečnictví, když se jim řekne, že by to nemělo býti, tu zahučí mně v uších odpověď, vždyt' tu jiné zábavy nemají, nežli tuto. A tu musím s výčitkou hledět na ty, kteří tato slova pronesou, a hned jim připomenu, že zde dřímá v krásném spánku „Sokol“ chloubá Čechů. Pravím, zmužeme se probudit našeho Sokola z dlouhého klidu k práci tělesné i národní a tak ušetříme tu naši mladou generaci od té dotěrné temnoty. Ale — byl jsem zklamán — neboť ti, na kterých nejvíce záleží mně řekli, co bychom začínali neb druhý řekne: Co bychom hleděli burecovat Sokola, když tu máme Č. N. S. (tím jest míněno, že by se dvakrát mělo platit, ale to se neví, že jsme byli sprostěni veškerých povinných příspěvků) vždyt' se tu neudrží tak necháme jej nadále spáti. A tak se lhostejně hledí vstříc budoucnosti. A tak se naše mladá generace nechává odcizovat českému národu. Jednejme bratři! Nadešla doba, kdy máme předložit našemu národu skutky. Není hodno míti Sokola na papíře, aneb ve slovech, ale jednejme v naší národní povinnosti. Bratři hled'te co drahého času po dobu války uplynulo, jak jsme mohli podepřít snahy národní a jak by se to bývalo krásně pracovalo, společně ruku v ruce s Českým Národním Sdružením. Musím se přiznat, že jak všude jinde tak i zde máme krajanů, kteří zavrhuji sokolskou myšlenku. Pročež bratři, krajaní, pak-li můžeme pracovat ruku v ruce v Č. N. S. proč bychom nemohli pracovat též v „Sokole?“ Vždyt' jest to jeden cíl národní. Zároveň vám musím zdělit o přednášce, kterou jsme tu pořádali před dvěma roky. Na přednášce nám řečnil Dr. Jaroslav F. Smetanka z Chicaga, který konal okružní cestu po Kanadě. Řečník zaklepal na nedůvěřivá srdce spojeneckých přátel, kde vysvětlil jim, jak slovem tak obrázky z krajů českých, moravských a Slovače, co česko-slovanský národ jest. Musím říci, že utkvěla nám v paměti tato přednáška a mnozí ještě dnes na ni s nadšením vzpomínáme. Dr. J. F. Smetanka nám vysvětlil povinnosti k Č. N. S. a nabádal nás bychom hleděli co nejdříve si založit odbočku Č. N. S. Tedy jsme dle rady učinili, ačkoliv bylo dosti práce, abychom veškeré krajanů k tomu přiměli a vysvětlili co Č. N. S. má za povinnost. Na ústavní schůzi, která se pořádala přihlásilo se 16 členů. Musím přiznat, že krajané vystihli jaký má účel pro nás Č. N. S. zde v Kanadě a tak nás každého měsíce víc a více přibývalo, tak že naše odbočka Č. N. S. ve Frank čítá dnes přes 100 členů a stále přicházejí dopisy z jiných krajů Alberty. Naše sbírky vystoupily již přes \$500 ačkoliv jsme měli i jiné a jiné sbírky ve prospěch Červeného Kříže srbského a \$50 našim krajanům, kteří byli propuštěni z práce aneb byli nařknuti jako Rakušani. Zároveň platíme jeden cent z našeho výdělku to jest jeden cent

z dolaru na Patriotický Fond zdejší čili průměrně 50 centů měsíčně. Též jsme zde udělali sbírky na strojní pušku, kde bylo mezi našimi krajaný sebráno \$150 atd. Ačkoliv ještě jsme nepracovali jeden plný měsíc v roce, právě nyní jsme 6 neděl na stávce a nevíme kdy se to urovná. Tu jsem naznačil částečně, jak zde pracujem ve prospěch našeho národa a naší nové vlasti. Dlužno jest mi též připomenout, že od nás zde ve Frank se dalo několik bratří i krajanů ke kanadskému vojsku, a ti se nachází u české setniny. Bratři a krajané, hleďte, aby naše práce byla mnohem větší a mnohonásobnější, nežli jak jsme vykonali, to jest ještě málo oproti druhým bratřím, kteří i své životy položili a jiní jdou dáti je za osvobození naší ubohé vlasti staré. Pročež v nejbližší schůzi V. Výboru Sokolské Obce o nás rozhodněte a jaký úsudek jste si učinili. Jest nás nyní sedm (7) členů, dva odecestovali. Na zdar!

Josef V. Hora, bývalý tajemník.

Lyon, Serin, France, 28. května.

Jistě Tě bratře doktore překvapí můj lístek, který žel teprve tak pozdě a po uplynutí tak drahé doby mohu odeslati. Strašnou poutí přes Albanií, když šli jsme všemu nebezpečí vstříc raději, nežli bychom se vrátili pode jho habsburské, ztratil jsem a přišel o všechno a hlavně o adresy jak Tvoji bratře drahý, tak i Dr. Czaji. Ale jak někdy náhoda si hrá. Našel jsem obálku dopisu, který Jsi poslal sem bratře našim hochům, již byli Ti psali i pomoci se jim dostalo. Jak jsem se zaradoval a s jakou radostí spěchám oznámiti, že jsem z té Skopje vyvázl a jsem zdrav — ale održen žel od svých přátel úplně, to jest nás zajateč ze Srbska, s nimiž jsem tam prožil tak krásné chvíle za pomoci Vaší misije. Vzpomínám často slov Tvých, kdy zakládal se spolek náš a srbská vláda tehdy nám povolila, kdy jednalo se o naše zařazení do vojska jejich jako dobrovolců a kdy prvé došly zvěsti ze Švýcar, s nimiž byli jsme již tehdy ve spojení, jak pracovati dlužno na osvobození zemí českých a slovanských vůbec. Nemnoho poměrně zachránilo se nás zajateč z těch z ubohé Srbie, řady jsou jich v Itálii ale většina ve Francii, jenže stále a stále ještě čekáme brzo-li nějaké stanou se kroky, abychom i my síly své mohli uplatniti, abychom vedle Srbů a Chorvatů nastoupiti mohli jako dobrovolci. Nyní i když Amerika vstoupila v ten zápas národů víme, že sejdeme se i s našinci tam od Vás a nediv se, že nedočkavostí hoříme, brzo-li i nám dána bude příležitost osvědčiti český původ svůj a své smýšlení. Pro dnešek končím, ale v několika dnech bude následovati obšírný dopis — nikdy nezapomenu, co Jsi bratře doktore i ostatní členové missie pro nás učinili v té ubohé Srbi, jejíž junáci bijí se znovu udatně a jak zvidám tolik potřebují pomoci. S nejujímnějšími pozdravy na Sokoly a hlavně ty, již jsou snad již na cestě sem pod hvězdnatým praporem, ku kterému my naučili se vzhlížeti s úctou nezměrnou a pocity vděčnosti. Připomínám si ty chvíle, když loučili jsme se a já řídil orchester, jenž hrál ty české písně v těch Inžinířských kasárnách, v té Česko-americké misii, když hráli jsme: "Kde domov můj," těm nemocným i Vám odjíždějícím, jak bylo nám . . . Na zdar!

J. Bašter.

Camp, Anglie, 1. června.

Po našem odjezdu z Chicaga velmi často vzpomínáme na Ameriku a litujeme, že naše spravedlivá věc nenašla zaslouženého pochopení, těšilo nás, že byli Jste z těch mnoha českých reprezentantů národního hnutí, kteří pochopili co znamená zorganizování českého praporu v kanadské armádě. Při poslední manifestaci v Londýně, které se naše družina hromadně účastnila a kde jsme prvé vystoupili s našim českým praporem před zástupce Velké Brita-

nie a defilovali před velevlasci Francie a Spojených Států, vzpomínali jsme na Vás a stoupence naše za oceanem a mrzelo nás, že nás nebylo mnohem více, když tisíce nadšených pozorovatelů bouřlivou ovací a jásotem zdravili naše mužstvo pochoduující středem samotného Londýna. Jakž z dopisů v časopisech známo, cesta z Kanady do Anglie po Atlantiku byla velice zajímavou a skončila bez sebe menšího nebezpečí. Nyní se nalozáme v campu a cvičíme, připravujeme se k odjezdu do Francie, kam nás volá svatá povinnost. Snad půjdeme samotné smrti vstříc, možná že mnozí více v životě neuvidí svých drahých přátel ani doma ve vlasti, ani v Americe, však na to jsme připraveni, stojíme shromážděni pod našim červeno-bílým praporem ve službách národa a civilizace. Volného vzduchu a tělesných pohybů je zde dostatek, matka země časem trochu tvrdá, slunce praží jako v tropických krajinách, a jiné rozmanitosti ale tomu se časem přivyknou, jinak život vojenský je život veselý, a mezi našim mužstvem o humor a pobavení není nouze. Jenom o to kouření, které je naší jedinou útechou nám časem schází, kdyby jenom ta Amerika nebyla tak daleko, a zde je o cigarety podivuhodná nouze. Vzpomínka od našich vlasteneckých žen z Chicaga způsobila našemu mužstvu velikou radost, tlumočíme srdečné díky a srdečný pozdrav všem našim přátelům. Díky věle i za české šátečky od J. Č. D. Řádně došlo i roždáno. S pozdravem a milou vzpomínkou členům Čes. Pomočného Výboru Na zdar!

Fráňa Klepal.

Pittsburgh, Pa., 7. června.

Dne 26. května pořádala Těl. Jed. Sokol "Říp" veřejné cvičení, jež potkalo se s ucházejícím výsledkem po stránce hmotné. Ale pevně doufáme, že obecenstvo přesvědčivší se o výchově zdejší mládeže a bude lépe v dobách příštích "Sokolství" podporovat. Dle mého pozorování odnášel si každý návštěvník večera toho nezapomenutelný dojem. Prvé nastoupili žačky pod řízením našeho milého organisatora br. J. Nábělka, zaevidovaly 3 oddíly prostných s ozdobnými kroky velmi ladně v počtu asi 40. Dívky vykračovaly si velmi hrdě jaksi sebevědomě což nemálo mnohé žabce slušelo. Odměněny byly bouřlivým potleskem. Dále za různé hudby sokolské pod řízením br. Miloslava Janouška nastoupili chlapečáci, pod řízením br. náčelníka Roberta Jedličky. Mám-li zde projevit můj pravý dojem, musím opravdu říci, že je velkou úlohou vzít si na starost tolik čtveráků. Z každého toho očka vyšetete něco jiného, což ale všem jsme milerádi odpustili za to že tak krásně převedli 3 oddíly prostných. Načež nastoupil mužský dorost, pod velením br. Alexe Nepečeného. Zaevidovali různě 3 oddíly prost. s činkami a za neutuchajícího potlesku opouštěli sál. Dále zaevidovali naši Sokolové 3 oddíly prostných závodních, pod říz. br. Jedličky. Cvičili velmi přesně, obratně, a obdivujeme skutečně jejich vytrvalost — neb jsou to samí hoši vesměs zde rození, tudíž je to řídkým zjevem taková mužná vytrvalost u jiných amerických. Po tom nastoupily jsme my Sokolice a zatančily jsme Tělocvičný tanec mazurkový sepsaný br. Pánkem z Clevelandu. Kritiku o tomto podání nemohu, ale odměněny jsme byly bouřlivým potleskem, důkaz to velmi uspokojivý. Hlavní zásluhu ovšem nese náš obětavý br. J. Nábělka a děkuji mu jménem sester všech, za jeho neocenitelnou trpělivost s námi. Po Sokolicech nastoupilo členné družstvo "Slovácký Sokol" z Ambridge, zaevidovali s nadšením velmi nádherně prostná a po té bradla prostřední, odměněny jsouce neutuchajícím potleskem. Naposled zaevidovalo družstvo naše bradla vysoká pod dozorem br. Adolfa Berana čímž program ukončen. Po tom nastala volná zábava, při oblíbené hudbě br. Janoucha. Postrádám poslední čas sice mnoho našich Sokolů a dobrých pracovníků spolkových jež každý srdečně želí: jako Br. Krále, Kohouta,

Švacha, Kleina a jiné, ale doufáme, že s přičiněním našich tatíků se mnohé jizvy časem vyrovnají. K očekávání je opravdu jen práce, a práce úsilovná, by "Sokol" nezahynul, čemuž ani my Sokolky dopustiti nedáme, kdybychom samy měly pouze v tělocvičnách práce zastávat, ač mezi našimi dívkami je moc málo pochopení pro věc "sokolskou" a tělovědu, ale doufáme i ten čas pochopení se dostaví — a ne pozdě. Příště více. Na zdar!

Magdalena Prostředníková.

San Francisco, Cal., 9. června.

Konečně podařilo se mi po šesti nedělích dostat květnové číslo Sokola Amerického a to ještě prostřednictvím zdejšího Sokola v San Franciscu. Dočetl jsem se z něho, že odchodem mladých sil, zaujímají naše místa sly starší, což je ovšem nejen správné, nýbrž je to jejich povinností. Širší zprávy o životě druhé česko-slovenské dobrovolnické výpravy nezasílám, poněvadž jsou uveřejňovány v denních časopisech, takže bych musil znovu vypisovati jedno a to samé. Četl jsem též redakční úvahu br. Košáře a tak mě mimochodem přišlo na mysl, že čest Sokolstva zachráněna dosud není a žel snad již ani nebude. Neznám sice přesný výkaz sokolských dobrovolníků, ale měl-li bych vzít měřítko naší druhé výpravy, která se ocitla až ve slunné Kalifornii, došel bych ku tak hroznému výsledku, který překvapí každého věrného a uvědomělého Čecha, Sokola zvláště. Bojím se ho skutečně vysloviti, jak malé procent tvoří bratři v celé výpravě, a stále myslím, že snad se musím mýlit. Ze 130 dobrovolníků je pouze 25 členů Sokola, z nichž polovina jsou členy malé dosud jednoty Sokola "Slavoj". Kde jsou ti druzí bratři, kteří nejsou na žádném závisli, a též žádný na nich. Kde jsou ta sokolská hesla, kde jest učení Tyršovo a Fugnerovo? Jen nepatrné semeno vzešlo a vzklíčilo v srdcích sokolských na této půdě, v této nové vlasti. Obrátme však myšlenky na jinou stranu, která všechny podobné strasti zahání a přináší nám útěchu a radost. Vezmu vše dle měřítka času. Na této cestě, která nám ukazuje vše možné, dobré i špatné, mezi čímž zrcadlí se pravý odkaz Sokolství, na který budeme vzpomínat, jenž nám bude vůdčím duchem, dostaneme-li se tam, kam naše touha dnes spěje a to jest za oceán, pomoci naší zubožené matičce české. Dosud existují tři milé vzpomínky, které nikdy nemohou vymizeti ze srdce našeho. Prvá jest rozloučení českého Chicaga s naší výpravou. Nevím, ale pochybuji, že bych to mohl vypsati slovy, co cítila naše srdce. Dík za hudební doprovod Sokola Povolného, jenž s velkou hudební kapelou doprovodil nás až na nádraží, a jejíž zvuk na rozloučenou slyšeli jsme ještě, když vlak již opouštěl nádraží. Dík všem krajanům, kteří nás vyprovodili v automobilech a konečně dík všem Sokolům a Sokolicím i jiným krajanům, kteří i jinak vše možné pro nás udělali. Druhá vzpomínka náleží Sokolu St. Louiskému matiční jednotě v Americe, za bratrské přivítání a pohostění v jejich milém kruhu. Třetí vzpomínka bude náležeti Sokolu v San Franciscu, všem jeho členům a členkyním, kteří takřka otevřeli svoji náruč a jejich vlastní stánek proměnili ve vojenský domov, kde se cítíme téměř jako doma. Pomáhají nám nejen radou ale i skutkem, co mají oni — dávají nám. Navštěvují nás v kasárnech, zvou na večere, dělají pro nás zábavy; právě dnes večer jest pro nás připravován velký večírek s chutnou večeří, což jest již po druhé. A jako každé dobrodiní, které jest dáváno druhým, dostane svoji odvetu, tak i touto milý Sokol, za svoji námahu, poskvřen byl jedem haďa anonyma, který nešťítí se účinku a uškne na nejcitlivějším místě. Oběma těmto jednotám náleží naše vzpomínky a naše díky, za vše co pro nás udělaly! Na zdar!

Vašek Balabán,

1th Inf. Co. D. San Francisco, Cal.

San Francisco, Cal., 12. června.

Dostal jsem dopis minulý týden, následujícího znění. — "Chicago, Ill., 2. června 1917.—Bratři Sokolové! Členové chicagských jednot sokolských v patřičné chvíli projeví své citění a zásady tím, že zanechali všeho výhodného postavení a nastoupili jako dobrovolníci do armády, aby nejen získali čest českému jménu, ale i aby se obtěžovali po případě i svými životy, pro svobodu národů a zvláště národa našeho. Mnozí z nich odejeli s dosti skromnými finančními prostředky, a my, kteří jsme byli nuceni zůstat zde, snažíme se jim ob čas chvíle zpříjemniti, bud' dopisem neb nějakým darem. Velice nás těšilo že, jednota st. louiská pohostila několik set našich dobrovolníků, nehledíc k tomu, že nebyli všichni Sokolové; za to však tím více nemile na nás účinkovalo, že těch několik bratří Sokolů, již se dostali do vašeho středu, nejen pohostěno Vámi nebylo, ale pokud možno při zábavě, vytažen z nich poslední pěták, pokud který jaký ještě měl. — Zdůrazňujeme zde, že ty hoši si toho nestěžovali, ba naopak rádi by si byli všecky útraty hradili, kdyby jen peníze měli, ale mnohý neměl ani na pár uzunek a Vaše bratrství nebylo ani tak velké, aby se projevilo v tak nepatrném dárku. Opakujeme ještě jednou, že ty hoši si toho nestěžovali, neboť jsou povýšeni nad takovou maličkost' ale zpravil nás o tom krajan v San Francisku usedlý. — Chicagští Sokolové. — Na zdar."

Drzost' krajana, který tak lživý dopis se odvážil psát, přesahuje meze, ale také anonymita Sokolu nesluší! Však bud'si. — Napsal jsem dva dopisy stejného znění, dal jsem je bratrům dobrovolníkům, aby jest-li onen krajan se přílišně namáhal, mezi bratry a krajany dobrovolníky zasít zášť, proti naší jednotě, aby jeho ubohý charakter prohlédli a též dle toho ocenili. Podávám zde obsah oněch dopisů k vůli zajímavosti.

"Váženým českým dobrovolníkům v San Francisku 3. června. Milí bratři a krajané! Dostal jsem dopis z Chicaga, ve kterém špatně informovaný krajan, viní Sokol San Francisco z nepohostinství a z vyděračnosti, to vůči Vám, českým dobrovolníkům, zde meškajícím. — Prohlašuji jednání onoho krajana za nízké a neslušné. Tanec, který jsme pořádali ku obveselení Vás nepořádala naše jednota, nýbrž pouze několik nás členů. — Zábavu tu jsme pořádali na vlastní pěst' a proti vůli zábavního výboru, též proti vůli starosty br. Novotného. — Nejdříve usneseno, že zábava ta měla být oficiální a že jste měli být uvítáni a pohostěni vespolek, sborem Sokolek San Francisco. — Některé sestry si přály, aby zábavní výbor bratrů jim pomáhal, k čemuž oni ochotně přivolili a usneseno, mezi oběma zábavními výbory, odložit uvítání Vás dobrovolníků, to na 9. června, aby oba zábavní výbory měli čas uvítati Vás, jak se sluší, a to bratrsky. Oba výbory ukázali dobrou vůli, ale dle mého náhledu, měli si trochu popílit a nečekat, až símž nespokojenosti, bude do středu Vašeho, nepřitelem T. J. Sokol S. F. zaseto. Je důležité proto píšu. Br. Kořínek, Vás navštívil v Presidio, to s některými sestrami. Některý z dobrovolníků mu řekl, že as v několika dnech odjedete pryč, ze San Franciska. Řečená příčina přiměla jej, že se usnesli s několika sestrami, že uspořádají aspoň soukromou zábavu, za každou cenu. To proto, když by jste museli odejti, aby jste si u nás aspoň zatančili. — Zde vidíte, že hlavním pořadatelem večírku byl náčelník br. Kořínek. — Sám jsem mu též vypomáhal a s jednáním jeho souhlasil. — Měli jsme as po tři večery na pořádání oné zábavy nemilé debaty, však br. Kořínek a ti, kteří jsme s ním souhlasili, nechtíce povolit, provedli jsme své. — Ovšem, když jsme jednali proti vůli většiny bratří a též některých sester, oni též na zábavě oné, malý zájem brali. — Br. Kořínek a já zaměstnání hudbou, sestry zase tancem, na pohostění Vás uzenkami, jsme ani nepomysleli. Věděh jsme, že oba

Z tábora Plzeňského Sokola v New Buffalo, Mich.

výbory již se starají o náležitě uvítání a pohostění, tož my jsme o pohostění Vás ani neuvažovali. Věřte nám milí hoši, kdyby br. Kořínkovi, sestřím, neb mně bývaly byly známé finanční poměry, některých hochů mezi Vámi, tož s radostí a ochotně, bychom Vás byli těmi uzenkami pohostili. Byli jste který z Vás, českých dobrovolníků nemile dojat, tož vina spadá na nás několik, kteří jsme onu zábavu pořádali a to hlavně proto, že jsme stav Vašich financí nevyšetřili. Celkem vzato, my jsme Vás chtěli obveselit tancem a hudbou, a že nějaký krajan "Rýpal", který pro Vás nic neudělal, bude hledět podkopávat a podceňovat naši dobrou vůli o tom jsme ani nepomysleli. — Což však při tom nejbídnějším, že onen krajan viní nepřímě Těl. Jed. S. S. F., která jest úplně bez viny a že takové věci tisk nás přijímá. Zvu Vás bratři a milí krajané do zítřejší zábavy a večírku, který pořádá sbor Sokolek vzájemně s naší jednotou, k uvítání Vás, nám tak milých, československých dobrovolníků. — Karel Drsek, jednatel." — Zdělal jsem též obsah dopisu onoho krajana některým br. dobrovolníkům, takže se jaká nálada jest mezi nimi, vůči naší jednotě? Řešení bratři ihned na místě, jednání takové odsoudili a prohlásili nařčení ono za bezpodstatné a přislíbili, že věci té věnují pozornost. — Též mluvili v tom smyslu, že vidí naši dobrou vůli a že pro ně konáme zde co můžeme. — Uznávají též, že na tak malý počet nás, Sokolovna tak útulná je překvapila. Řekli dále, že vědí částečně naše obtíže, abychom nařčení onomu vůbec nevěnovali žádné pozornosti. A kdyby bylo nešlo dále, mlčeli bychom, ale takto vysvětliti rozhodl jsem se v "Sokole Americkém", což činím touto cestou a žádám za otištění. — Sokolské uvítání a večírek, k uctění nám milých hochů dobrovolníků, to bratři a krajanů zde meškajících pořádání, vydařil se nad očekávání. — Hoši byli v dobré náladě. Bratři ze Sokola Slávoj Chicago, nám ukázali při veřejném vystoupení onen večer, že nadšení sokolskou myšlenkou, prodechnuti národní sebekázní, v čele majíce br. Balabána, že chicagský Sokol "Slávoj" koná úplně své národní poslání. Jmenování zde bratři evičili bradla. Br. Čáp ze Sokol Havlíček Chicago. Br. Gasper a Dvořák z naší jednoty. Br. Balabán a tři bratři ze "Sokol Slávoj" Chicago, jichž jména mi nejsou známá. — Cvičení provedli všichni vzorně. Br. Čáp nám ukázal, že výkony jeho na bradlech jsou obdivuhodné. Br. Balabán, jménem československých dobrovolníků všech, slovy ryzími a od srdce poděkoval sboru Sokolek a též naší jednotě, za tak vřelé uvítání a přislíbil, že jemu a všem přítomným československým dobrovolníkům, večírek tento utkví vždy, v dobré paměti.

Karel Drsek.

St. Paul, Minn., 19. června 1917.

Opět přišla doba, kdy ukončily jsme cvičební období žactva a dorostu našeho, ač trochu dříve, ale představování síně Č. S. P. S., ve které cvičíme, nás k tomu přinutilo. Jsme ale rádi, že na podzim vstoupíme do moderní a čisté síně, kde bude více místa a zdravější vzduch. Sokolici a Sokolice tuzejí se stále a to na veřejném hřišti na Palace ave. Play Grounds jest nám zde veselo. Výbor čili Commissioners of Play Ground dovolil nám svoje nářadí do síně tam postavit, a vůbec nás s radostí uvítal do parku, kde nás spousta lidí a omladiny zdejší každý večer pozoruje a mnohý ten mladík se i s námi sem tam přiučuje cvičení sledováním Sokolů našich. S bratry našimi, kteří as v počtu 12 cvičení pilně navštěvují, jsem jako cvičitel úplně spokojen. Přece jsem se dočkal toho, o čem jsem byl dlouho pochyboval, a to jest ta krásná kázeň a poslušnost nejen sokolská ale i bratrská. Je nás málo cvičících teď v létě, ale vesměs všichni mladíci pod 20 roků a opravdu jejich láskou ku cvičení práce nám jde hravě. Protož začneme s přípravami k veřejnému při otevření naší nově opravené síně as někdy v říjnu. Sokolky

naše dosti dobře by pokračovaly, až na cvičení, tu je jich málo a z těch málo pokaždé jedna polovina cvičení navštěvuje. Když chci něco pořádně nacvičit a započnu s tím s přítomnými cvičenkami, tak druhou cvičební hodinu musím opět započít znovu a třetí hodinu opět znovu a to vždy s jinými aneb aspoň s 2 neb 3, jež předešle ve cvičení nebyly a tak se těm pilnějším potom to stále počínání znovu zmrzívá a i ony dostanou tu vynechávací nemoc a též se nepořádně dostavují. Toto by měly naše sestry uvážit a trochu opravit, neboť budou nuceny si cvičitele udělat ze dřeva, který by měl více trpělivosti. Potom, když stanovím cvičení počátek na 8:15 večer, tak nerad počínám v 9 hodin. S láskou k Sokolstvu pracuji, ale toto chování ne všech, ale několika nedbalých sester mě v pokračování sráží, proto hledám brzké nápravy u sester našich. S dorostem a tou drobotinou jsem byl úplně spokojen po celý rok, dne 16. června provedl jsem veřejné v parku výše jmenovaném se žactvem a též četa Sokolů provedla prostná a několik výkonů na bradlech. Vše šlo dosti hladce a návštěva byla hojná. Nejvíce se zamlouvalo tančení Besedy, což provedla naše drobotina velmi dobře v českých národních krojích. Nuž, bratři a sestry přičiňme se, aby cvičební období v nové sině bylo zahájeno opravdu sokolsky a ukažme, co se dá učiniti z dobré vůle. Cvičíme v úterý a v pátek Sokolové a Sokolice ve čtvrtek, protož přijďte hned počátkem měsíce, abychom stejně pokračovali a na veřejné se důkladně připravili; pak zdar práce naší budiž nám odměnou. Při veřejném na podzim hodláme uvést Sokolky naše k Obei Sokolské jako mohutný sbor Sokolek v okrsku našem. Tož tuzte se, sestry, at' vás Orlice nepřekonají. Na zdar!

Fr. Drassal.

So. Omaha, 20. června.

Bazár ve prospěch naší Sokolovny, který uspořádali jsme v dubnu t. r. vydařil se k úplné naší spokojenosti, jenom bývalo by nám milejší, kdyby více omažských bratří se mohlo účastniti, neboť i my častokráte navštívili jsme "zahraniční bratry" v počtu daleko větším. Nyní řady naše se jaksi tenčí a jest pozorovati, že několik dobrých schází a při cvičení jakési ticho naplňuje tu naši Sokolovnu. Před časem slyšel jsem poznámku, že prý kdyby u nás ne cvičili Chorvaté, že by se snad ani necvičilo. Ovšem těch mladých ubývá, noví žádní a ti starší si snad již svoje odbyli. Každopádně nějaké to pochodování jednou týdně by snad i těm starším prospělo a tak snad v případě potřeby ještě by mohli vydatnou službu Strýci Samovi prokázati. Co tak pomalu začíná býti tišeji při cvičeních tu zase ve schůzích začíná býti veselo, neb čtou se dopisy od těch našich z Colorada, Californie a Texasu, kteří s láskou předně k nové vlasti naší vstoupili v řady armády svobody, aby tak pomohli zdolati toho německého "Kaisera" (až moc dobré jména) a tím zároveň dobyli práva svobody všemu lidstvu, zvláště pak osvobození naší drahé Čechie z rukou habsburských monarchů. My ostatní co nedali jsme se dobrovolně půjdeme co nevidět za těmi ostatními a jistě cíl nás všech shledá se s úspěchem, a pak vrátíme-li se snad někdy zpět do řad sokolských tu jistě počneme více a usilovněji pracovati, aby opět mohli jsme se účastniti sokolského sletu, který potom odbývati se bude v naší nejenom drahé ale i svobodné matičce Praze. Čtouce tak ty, dopisy od těch našich hochů na schůzích, často vrháme se v debatu, jak asi bude s poplatky těch, kteří půjdou do války a zda-li Č. A. O. S. povede tyto hochy na svých knihách bez placení příspěvků atd. Ovšem bez V. V. jsme nemohli rozluštěti a tu nepochybujeme, že i jiné jednoty budou v tomto směru pracovati. Jednota naše Fugner-Tyrš rozhodně bude státi za těmito junáky a v minulé schůzi usneseno, aby zřídil se u nás jakýsi fond a z tohoto snad později uctila se bratří

našich památka. Peněžitá podpora nebo-li lépe útěcha, kterou vyplácíme pozůstalým po zemřelém bratrovi bude potom asi rozdělena na polovice, totiž něco do tohoto fondu a druhé pro truchlíci. Toto ovšem bude platit pro ony bratry, kteří přijdou k zabítí ve válce a jistě, že něco podobného bude i u jiných jednot zavedeno. V příští naši schůzi ještě tyto otázky přijdou k rozebrání tak, abychom cestou nejlepší vzpomněli těch našich junáků. Možná dosti, že nenaskytne se nám tato příležitost, ale jest lépe býti připraveni. Rozhodně však každý náš bratr voják bude považován za člena bez placení příspěvků a postaráno bude, by list náš zaslán byl mu do vojenského tábora. Co my tak začínáme obírat se těmito otázkami na našich schůzích, ženy naše namnoze i manželky a dcery bratří našich zřídili odbočky Červeného Kříže a tu opět pracuje se pro ty hochy, kteří snad namnoze ani nevědí, jak každý s radostí na všech stranách pomáhá. Všude se něco kutí, jedni pomáhají finančně, druzí pletou trikoty atd. avšak cíl stejný: "Dolů s Kaiserem!" Nebraska nebo-li lépe české ochotnictvo, ožívuje, neb chicagští Ludvíkovec a jejich společnost jest zde na druhé divadelní cestě a tu každý ochotník namnoze i starý zákopník vylézá by spatřil pravé české divadelní umění. Ludvíkovec vzkřísili opět trochu tu divadelní krev našich ochotníků a jsem jist, že v příští sezoně to bude na těch našich jevištích jinak klapati.

Na zdar!

J. H. Tetiva.

Mobilization Camp, Syracuse, N. Y., 25. června.

Předně přijmětež všichni tam u Vás srdečný pozdrav a vědomost o tom, že jsem zdrav a vesel v té americké armádě. Doufám, že i Vy jste všichni naši ve zdraví a že veselosti se těšíte. Náš neustále jen stěhujou, nyní snad jsme zde již na nějaký čas, neboť tu právě očekáváme ty nováčky právě povolané až přijdou, což musí být co nejdříve. Myslím ovšem opět dobrovolníky, jichž příležitost jako naše je veliká. Náš pluk byl rozdělen na tři a to 23., 49. a 50. Hoši jsou nyní rozdělení, několik u každého oddílu a pluků, tak že jich není mnoho pohromadě, což jest v celku jen pro jejich vlastní dobro, to jest naučiti se anglicky, neboť toho nutně potřebují. Sám jsem u 49. a naše ležení je na polích, která vláda pronajala po čas války. Většinou nám zde přší takřka každý den, tak jest místy bláta dost, ale my si tomu musíme zvyknout, abychom byli otužilí až pojedem přes vodu, čehož si přejeme, ano, aby již bylo třeba dnes. Byl bych si přál jako Vy bratři, aby vláda byla povolila český pluk, abychom mohli dokázat naší lásku k nové vlasti a pomstít se za naše bratry ve starém kraji. Zde ve Fair Grounds je asi jedno sto Sokolů z Nového Yorku doposavad nebyli však přidělení k plukům, možná, že někteří přijdou k našemu. Každá kumpanie musí dostat sto nováčků, nyní je nás pouze 50 a válečná síla je 150, tak nás musí doplnit. Jsem tomu rád, že naše Sokolky se učí a pilně pracují pro Červený Kříž, na nás nezapomínajíce. Ukončuji se srdečným pozdravem a sokolským Na zdar!

Bohumil Veselý.

Long Island City, N. Y. 26. června.

Konečně mám zase tu příležitost něco napsat z naší sokolské osady a co nás překvapilo. Náš zábavní výbor sestávající ze samých mladých členů se postaral, aby všichni bratři a sestry v naší osadě si udělali společný večírek, což bylo s díky přijato, ale pak záleželo jak se to má odbývat, neboť naše administrace zapovídá zábavy po 12. hod. noční. Usneseno, aby se ten večírek odbýval na sobotu večer, což přijato a den na 26. května den se dostavil a též Sokolové i Sokolky se dostavili. Sestry snad všechny a Sokolů asi málo přes polovičku, ačkoliv každý byl obeznámen náčelníkem kartou jednoty. Zábava byla tak milá, že

se žádnému domů nechtělo. Před ukončením zábavy měl proslov čekatel Klubu Mládeže Svoboda, syn Sokola Josefa Svobody, jenž promluvil k bratřím a sestrám o nynější době válečné v české řeči a na potlesk a pochvalu byl nucen vystoupit znovu a promluvil zas v řeči nové vlasti americké, v čemž mu bylo znovu poděkováno. Pak byla zazpívána píseň "Kde domov můj", na to zase sestry zazpívaly americkou národní byvše doprovázeny všemi ostatními. Pak již táhla poslední hodina, tak byl pochoď k večeri. Tu promluvil k nám náš vytrvalý starosta M. Truneček, jenž ukázal na náš malý kroužek a jak jest záhodno podporovat sokolské i národní účele, pak promluvila předsedka sester Josefa Sklenková, že jim jest velice milé, že bratři tak milý večírek pořádali a že v milém kroužku se mohly vesele pobavit a s nimi pracovat. Bylo milé pobavení a jest záhodno, aby bratři a sestry uvážili a posílali jejich děti do sokolského tábora a též do české školy neb i toho jest žádoucí, aby rodiče hleděli českou řeč mezi ostatní uvelebit. V neděli, dne 17. června odbýval sbor zástupců české školy divadlo "Zlatý Kolovrat," jež složil učitel J. J. Kárník. Bylo zajisté zajímavé pro každého návštěvníka. Místnost byla zaplněna. Každý uvážil, že skutečně pracuje učitel náš, aby ukázal rodičům schopnost jejich dětí, taktéž i zástupci školy o to pracují, neboť jsou jen Sokolové a Sokolky, kteří věnují čas a práci. Na zdar jim!

Jos. Koutník.

Dayton, O., 27. června.

Konečně také trochu látky a času, abych mohl napsat pár řádků do "Amerického Sokola"! My daytonští, abych upřímně přiznal, nejsme zrozeni na štěstí planetě a tak mě připadá, že jsme asi na raku, ten také jak ho ta příroda přinesla leze stále zpátky! Ale naše jedno heslo přece zní "Ku předu, zpátky ni krok", ale my zde si to nemůžeme dovolit. Sotva, že dostaneme trochu mladých evičičích sil a začne se evičiti pravidelně a s chutí přijde nám do toho ta nešťastná vandrovací nátura a bratři se nám rozejedou a my jsme zůstali tam, kde jsme začali! A právě tak to máme i s naší tělocvičnou. Zářili jsme radostí, že jsme dostali loni ku pronajmutí prostornou světlou a vzdušnou místnost, kde jsme opravdu dobře mohli evičiti, ale jak pravím, smůla! Zde v Ohio také straší ta nenáviděná prohibice a majitelé podobných místností větrí sucha, tak udělají z podobné místnosti "prádelnu" (ta prý zůstane stejně mokrá) a my z takové prádelny místnosti se byli nuceni odstěhovat — ale kam? Místnost nikde žádná ku pronajmutí a tak jsme se byli nuceni odstěhovat zase tam kde jsme začali! Ale aby si snad někdo myslel, že k vůli těmto překážkám jsme složili ruce křížem a neděláme nic? — To ne! to je právě ten bod o němž se chci zmínit! Bylo 3. června, kdy odbýván byl v Daytonu Vseslovanský den ku oslavě presidenta Woodrow Wilsona za jeho snahu získati svobodu malým národům! A to byla právě myšlenka sokolská! a skutečně se to odbývalo! Že s organisováním podobného dne zde v Daytoně bylo práce více nežli jsme si sami představovali jest již naší zkušeností a musíme přiznati, že br. Slováci byli nám v každém kroku nápomoeni! Zorganizováni byli bratři Slováci, Poláci, Srbové a my Češi. Nutno podotknouti, že zde stává též Sokol chorvatský, ale tito chlapci nám rozhodně odřekli, že se nebudou podílet na žádné protirakouské propagandě, že prý by se vícekrát nesměli vrátit do Austrie! ale což kdyby se chtěli vrátiti a už té drahé Austrie nebylo, co potom? kde že bude to jejich osvědčení, co pro tu osvobozenou vlast i ten národ vykonali? nebylo by lépe, kdyby br. Chorvaté více o té věci nvažovali? Nutno také přiznati, že podporování jsme byli br. Slováci z Middletownu, kterých přijelo asi 50. Jak známo, že k podobné politické slavnosti jest třeba řečníka a tu sbor náš z prvu

obrátil se na České Národní Sdružení, žádaje o řečníka, ale těleso toto neuznalo za dobré nám vůbec odpovědět, a my jako synové Fuegnera a Tyrse přece jsme bez řečníka nemohli býti! A tu sbor náš usnesl se požádati br. Dr. Rudiše Jičínského, který k uspokojení nás všech odpověděl kladně! Za br. Slováky pozván byl Ivan Daxner úctovnik Slov. Lígy, za br. Poláky promluvil K. Baranský. Jádro slavnosti předcházela průvod, který seřazen byl na Troy a Dell St. prošel středním městem a vrátil se do Memorial Hall, kde byla odbývána vlastní slavnost! Korporace uvítány krátkým proslovem br. J. Kubiznou. Po té zahrána americká hymna, po této představen náš milý host br. Dr. Rudiš-Jičínský, který se ujal slova a sice v řeči anglické. (překlad řeči této uvádí se na jiném místě). Po sklizených vavřínech br. Rudiše Jičínského zahrála slečna Matějovská z Troy, O. Směs národních písní, která obdarována byla krásnou kyticí. Po této představen Ivan Daxner, který promluvil o věci slovan-ské, řeč jeho přerušována byla také potleskem a ku konci řeči jeho dovršení nadšení bylo zahrání Česko Slovenské Hymny — "Kde domov můj?" a "Hej Slované". Za město Dayton v krásné, anglické promluvil Dr. Garland a sice o významu hvězdnatého praporu! Po té mistrně přednesena slečnou Františkou Veselou Humoreska od Dvořáka, která odměněna souhlasem posluchačstva a krásnou kyticí. Pak ujal se slova Rev. Jan Baranský a sice v řeči anglické a polské. Po řeči jeho předvedli malí žáci polského Sokola některé ukázkové cvičení s puškami. Po odchodu těchto malých bojovníků ujal se slova opět br. Rudiš Jičínský a to v jazyku českém, ale pro pokročilost času omezil se pouze na málo slov a mezi jinými pravil: "Ne stále mluvit a zase mluvit, také musíme ukázati skutky širším kruhům a tu máme zde již příležitost i příklady a to hochy naše a slovenské v armádě Strýce Sama a pak i Červený Kříž Americký! V těchto dvou bodech musíme dokázati tu svoji lásku ku té naší nové vlasti a tak pomoci i těm tam doma." Po řeči bratra Dr. Rudiše Jičínského nastupuje 6 členů Sokola Fuegner Tyrš ku prostným, cvičeny 3 oddíly s doprovodem hudby. Cvičení předvedeno dosti uspokojivě až na první oddíl. Po odchodu našich bratří zahrána francouzská Mar-seillaise a slavnost krátkým poděkováním br. Kuliznou ukončena. Jak z finálních výsledků zřejmo, nezískali jsme velice, ale za to morálně, prospěli jsme věci naší mnoho, což je cenné daleko více! Nyní práce naše je připravit a důstojně oslavit naše 5leté trvání, tak hoši opět ruce k dílu! Z nás starých kozáků již nevypěstujeme žádné přeborníky ale máme zde náš dorost a to v počtu dosti velkém, tak doufejme alespoň v tuto drobtinu, která musí být připravena, aby jednou zaujala místa naše. Končím s pozdravem

Ant. Novotný.

Toledo, Ohio, 28. června.

Zase přicházím, abych zpravil naše bratrské kruhy o naší práci v Toledo. Dne 3. května byl zde uspořádán slovanský den, na který kdo byl přítomen brzy nezapomene; ve dvanáct hodin v poledne již bylo zříti všechny slovanské spolky před spolkovou místností se řadit k průvodu. Jako obyčejně každý rok se naše jednota účastňuje průvodu na den Zdobení hrobů, jenže tentokrát nebyl Sokol sám, a však všechny spolky jak náboženské tak pokrokové se řadící jeden za druhým, aby co nejspíše vyšly a pochodovaly za hudby do města. Asi v půl jedné se již průvod ubíral k městu, kdež všude kde jelo a nebo stálo více lidí byl bouřlivě pozdravován a s nadšením naň pohlíženo. V předu bylo zříti malého Strýce Sama, za ním pak v řadě malého hošíka na buben vířícího, uprostřed muže velikána s bílými vlasy až na ramena sáhající se starým americkým praporem a po straně měl raněného vojáka s čelem obvázaným a na pěstě alu pískajícího. Ona skupina nám představovala Američa-

nám dobře známý obraz "Spirit of 76." Že jsme tím spůsobili pravý rozruch všude, kdež se náš průvod objevil, svědčí o tom hezký článek v ranních časopisech "že ne americká část oné divise to byla, avšak československá, která měla v předu něco, což každému musí mnohé připomenout, kdož viděl onen velký americký průvod zdejší." Budiž všechna čest obě. Faustovi, neboť on na onu myšlenku přišel a sám také se o všechno postaral a spravil. Že jest obě. Faust dobrým Čechem jest důkazem, že nikdy nic nebeře za svou práci, pořádá-li se něco ve prospěch národní, kdež jest nám jeho pomoci třeba jako při divadle neb jiných příležitostech, když jest třeba maskování. Vždy nám vše půjčí a sám spraví, aniž by si za to něco čítal. Jen řekne: "A to je v pořádku, jest ve prospěch dobré věci, ve prospěch našeho národa!" Obě. Faust má šatnu divadelní a sám pracuje po divadlech při maskování. Přijměte vřelý dík za vše což jste pro nás již byl vykonal. Dále jsme po průvodu městem společně zase přišli do naší spolkové místnosti, kdež již na hladové čekala chutná večeře. Po večeři představil br. Jirásek obě. Martínka z Clevelandu, který kdo měl jen trochu citu v sobě, přivedl svou krásnou řeč k slzám i k velkému vzteku a nenávisti k rakouské vládě a dokázal některým nevěřícím Tomášům, že se jejich výroky a pochybnosti nezakládají na pravdě a řeč jeho byla přerušována bouřlivým potleskem. Doufejme, že ponese nějaké ovoce. Pak nastoupili žáci k prostným a po prostných skok vysoký, za své výkony byli odměněni potleskem. Po hoších nastoupili Sokolové k prostným a pak nářadí, což vše hezky prošlo. Po cvičení byl proveden živý obraz "Budoucnost Slovanů", který se dobře vydařil. O výhry nebylo nouze, kdo chtěl, mohl sázet na cukrovinky, zlaté rybíčky i s nádobou a všelicos jiné a pak byla volná zábava. Čistý příjem byl asi \$130, z čehož polovina připadne na Slovenskou Ligu a polovina Č. N. Sdružení. Jen kdyby se chopil zdejší N. S. S. lepší práce a Slovenské Lígy při čemž mu bude N. Sdružení nápomocné. Cvičení v naší jednotě jak se zdá, již se lepší, neboť bratří více dochází a pak také více se zájmem cvičí, jen aby tak zůstalo. Avšak nářadí nám již nedostačuje, nějaké kruhy bychom potřebovali avšak se nám moc neukazuje, neboť jest hodně vydání na jiné strany, žíněny by se nám také hodily, neboť těch již nemáme dost, ano, nás jest více. Snad by některá bohatší jednota měla něco což sama nepotřebuje aneb má více a mohla nám nějak vypomoct čili nám levněji prodat. Nemuseli bychom tolik platit jako za nové. Když by nám snad některá jednota chtěla dopsat, necht' jen tak učinit na adresu dole udanou. Teď se připravujeme zase k veřejnému na dělnický den. Tak hoši s chutí do toho, at' ukážeme se jak se patří. Na zdar!

Jan Jiskra.

Omaha, Neb., 28. června.

Naše dopisovatelka do "Sokola Amerického" odcestovala, byly jsme tedy nuceny zvoliti na její místo jinou, a zvolily jsme dvě, nebude-li psát jedna, aby psala druhá, ale jak se zdá spoleháme se jedna na druhou, a tu již po tři měsíce marně převracím list a hledám dopis od našeho sboru. Dala jsem mé spoludopisovatelce pořádnou lekei proč nepíše a nebudem-li psát, že bude nejlépe, abychom se toho úřadu v příští schůzi vzdaly. Ona mě však celou lekei vrátila i s úrokem a tak jsem se rozhodla napsat jeden dopis a ji ponechat druhý. Sokolská činnost v poslední době mezi námi jaksi ochabla nejspíše následkem odložení závodů. Nyní však sestry opět začínají chodit pravidelně do cvičení a doufám, že vytrvají po celé leto. Vše ostatní též jaksi ochabuje a zábavy ustoupily více práci národní. Sbor náš každý rok pořádá soukromou zábavu na počest matek, ale letos se toho vzdal, neboť připadlo zrovna na 5. června re-

gistrační den, a mnohá z těch matek má syna, který se dal zapsat a ještě více je těch, jichž synové se byli již dříve přidali k vojsku. Panovala tedy všude smutná nálada a žádnému nebylo do zábavy. Odloženo tedy na neurčito. Ted' nebude času ani peněz na zábavy a bylo by zajisté lépe obětovat vydání s tím spojené, na nějaký dobročinný účel. Myslím, že mnohá z těch matek by s námi souhlasila. Byla zde založena odbočka Ženského Vojenského Odboru, který má na starosti pletení, balení obvazů, atd., a vůbec vypomáhat ve všem jak možno. As dvacet Sokolek omažských rozhodlo se založit třídu "první pomoc raněným", kterou vyučuje Dr. Olga Št'astná. Poněvač jsou však nyní všechny večery v týdně zabrané, bude to možná trvat měsíc neb dva, nežli na nás přijde řada, a mezi tím můžeme vypomáhat v jiném. Byly jsme poněkud liknavé a již je na čase, abychom se probudily. Každý musí pomáhat dle možnosti a naši hoši zajisté, že toho zasluhují a vůbec všichni, kteří se dali k vojsku. To jest nejméně, co pro ně můžeme učinit. Dne 10. června měly jsme vzácnou příležitost vyslechnout prof. Píseckého, který řečnil o poměrech v Rusku před a po revoluci. Přednáška byla velice zajímavá a každý musí litovat kdo si nechal ujít příležitost její poslechnout. Ku konci též promluvil o práci Čes. Nár. Sdružení. Myslím, že každý jest přesvědčen o snahách Č. N. S. a pak-li dosud měl o něm nějaké pochybnosti, doufám, že po vyslechnutí prof. Píseckého se jeho pochybnosti na dobro rozprehly. Se sesterským pozdravem

Albina Jiskrová.

St. Louis, Mo., 29. června.

Doba dobrovolníků skončila, z našich řad odešli ti co mají v žilách červenou krev, kdož z vlastní vůle a pochope- ní podávají vlasti a lidskosti tu největší obět', již může dá- ti svobodný občan. Nyní podle zákona dojde na ostatní a nepomůže ani maminka, ani na kvap vzatá manželka. Nám také odešlo několik dobrých bratrů s nimiž za jednotu udržuje styky k tomu určený výbor. Br. Homolka posle do každé schůze dopis, a k bazárové sbírce st. louiské poslal \$10.00. Nikdo by byl dříve v tom veselém zpěvákovi nehle- dal tolik vážného porozumění, co se jeví v jeho dopisech. U nás spojené místní spolky na místo bazáru provedly sbír- ku bazárovou, jež se lépe vydařila, nežli by byl docílil ba- zár. Sokol přispěl \$500.00 a to ne z pokladny, neměli jsme, musili jsme se vypůjčit i členstvo naše bylo mezi nejště- dřejšími dárci. Na půjčku svobody, ač se to provedlo v po- sledních 4 dnech, upsalo členstvo i jednota se zárukou "Vý- pomocného odboru" přes \$3000.00. Pěvecké odbory získaly nového evičitele br. J. Doležala, jest nyní na zpěvácích i sestřích, aby pilným evičením udrželi se na výši, kde byli za br. Trčky.

M. Wimmer.

V Baltimore, Md., 30. června.

Pozoruji, že náš "Sokol Americký" je přece jen člen- stvem našim spíše čten, nežli jsou jiné úřední orgány rů- zných organizací, neboť' nyní často bývám spolubratry upo- zorněn, že bud' čtli můj dopis v "Sokole" nebo zas, že mar- ně jej hledali. Takový zájem mne vždy potěší — ne snad proto, že bratři shání se po zprávách z vlastní jednoty — ale že vůbec je znatelné jak chápou se svého listu vlastního a že nenechávají jej ležeti, aniž by doň nahlédli. Ovšem, nestačí jen přečísti obsah toho listu našeho — je třeba o čteném též bedlivě uvažovati a dle toho jednati. Kdyby to- ho jsme u členstva docílili, pak jiný život by proudil v řa- dách našich. Bratři nesmí zazlívati, pak-li dopisy mé, dříve tak pravidelné, stanou se řidšími. Musíte uvážiti, že or- ganisace naše spojením s Župou Fugner-Tyršovou značně byla rozšířena, že nás zpravodajů hodně přibýlo a náš V. V. nemůže list příliš rozšiřovati, chce-li úpravu listu i v této válečné době zachovati na dřívější úrovni. Víte dobře, že papír i tiskařské potřeby značně se zdražily a mnohé orga-

nisace byly nuceny používat k tisku svých úředních orgánů papíru přímo mizerného. Proto i my dopisovatelé musíme se trochu uskrovniti, méně místem plýtvati a omeziti se pouze na důležitější zprávy z jednot našich. Pokud počtu členstva jednoty naší se týče, držíme se dosud dobře. Tu a tam postihně nás ztráta, jako nedávným úmrtím brů. Jos. Veselého a Fr. Smisla — také některý ten bratr se dá vy- loučiti, nebo i odstoupí; tyto poslední ztráty nás ale netíží, neboť' ti, co opouští jednotu naší v této době pro vše sokol- skou velkého významu nemají. Kdyby vše sokolskou byli náležitě pochopili, nemohli by od ní odstoupiti nyní. Ztrá- ty ty jsou zase nahrazeny členy novými, od nichž spíše mů- žeme očekávati součinnost v práci naší. Vzdělávací náš odbor pořádal svoji poslední přednášku, dne 28. dubna a to zase při návštěvě tak slabé, že těm bratrům našim, kte- ří se o vzdělání členstva a lidu našeho starají, odpadla již chuť ku práci další a přiznávám, že z těžka bude lze sehnat ochotné síly, když zájem členstva je tak slabý. Bylo kou- peno též pár dobrých knih, které snad mezi členstvem do- znají lepšího ocenění než naše přednášky. Výk. Výb. nechal nám zaslati putovní knihovnu, spojenou s výstavkou so- kolských obrazů, plakátů, pohlednic atd. Výstavku umí- stili jsme vhodně v jedné síni naší budovy a knihy odevzdá- ny v ochranu a pod dohled br. knihovníka. Je mnoho krás- ných a cenných prací našich sokolských vzdělavatelů a pís- máků odborných v knihovně putovní zastoupeno, ale br. knihovník mi oznámil, že i pro knihovnu putovní je malý zájem — že ani ti, kteří by se nejvíce měli zajímati, se po knize ani nepídí; když pátral jsem dále po příčině toho, do- zvěděl jsem se, že na čtení je prý nyní teplo. Proto bych radil V. V., aby od nás knihovnu poslal na severní točnu — tam snad je na čtení dost chládek. Bylo dále ujednáno, od- bory Pěvecký a Divadelní spojití v těleso jediné — zase v naději, že lépe se bude pracovati. Divadelní odbor stával se netečným — ne vlastní vinou, ale vinou členstva, které divadla naše nenavštěvuje, ač vzorně bývají sehrána. O- chotníci namáhali se marně — z představení byl deficit a tu těžko se dá předpokládati chuť k další práci. Pěvecký od- bor zase držel se dobře, docílil ve veřejnosti dosti pěkných úspěchů a ocenění, ale zase snad z těch úspěchů vyvinula se omrzlost u samotných zpěváků. Aspoň poslední zprávy zní v ten smysl, že sboru hrozí rozpadnutí. Bylo by čeho li- tovat, neboť' zpěv zůstane vždy důležitou složkou v na- šem životě národním a proto doufám, že se bratři zpěváci ještě v čas vzpamatují a Pěvecký odbor zachrání. Předná- šky, divadla a zpěv jsou pro činnost jednot sokolských ve- lice důležité, ale nesmíme zas jednati tak, jako bychom jim přiznávali hlavní důležitost. Stežejní činností naší je a zůstane práce v tělocvičně a pouze dle ní musíme posuzovati zdravé jádro jednoty sokolské. V tom ohledu není u nás tak zle a ani v budoucnosti nemusí nastati katastrofa. Stalo se náhodou, že jen malé procento našich evičících členů přes 20 let stáří bylo svobodno; většinou samý ženatce. Proto odvod dobrovolný mezi členstvem evičícím velkých mezer nenadělal. Pak máme více evičenců, kteří sotva překročili 18. rok. Ti ani k zápisu nemuseli a jelikož se nepodobá, že by šli k vojsku dobrovolně, mohou evičiti nerušeně dále. Požíváme zase pohostinství Velkořádu Č. S. P. S., který do- voluje našim hochům evičiti na pozemku vedle Č. N. Hřbi- tova. Oznámení, že závody Vých. Župy letos odbývány ne- budou, mělo ovšem také svůj účinek, ale ochablost sotva bu- de znatelnější než v jiných letech za jarných měsíců. Se evičením pořadových máme největší potíž, neboť' za žádnou cenu není možno docíliti pravidelnosti. Někdy se bratři sejdou — jindy zas ne. To se děje u nás v době, kdy V. V. vyzývá jednoty ku evičení pořadových a vojenských evi- čení! Pokud odvodů se týče, nemohu o jednotě naší psáti s nějakou hrdostí. U nás dobrovolně se dalo odvésti přes 100 českých mladíků, z nichž pouze 3 jsou členy naší jednoty.

Je to zajisté úkaz ubohý při počtu 200 členů a není nad čím jásati. Mnohý z těch našich junáků jaksi rychle zapoměl slova, která kdysi s nadšením zpíval: "Vlast máti až nás zavolá, co věrné dítky své — tu mocná páže Sokola, své škůdce v souboj zve!" Inu, to ono se to zpívá, když ta vlast' nevolá! Ve vojsku jsou: bři. Al. a Fr. Mentlikové a Edw. Kroupa. Čestnou zmínku zaslouží bři. Jos. a Fr. Novákové a Ferd. Bureš, kteří pro nepatrné vady přísnou komisí byli odmrštěni. Jsme úplně spokojeni s dobrou vůlí, kterouž ukázali. Jednota učinila co mohla; zbavila členy — vojiny poplatků a vyhradila jim všechna práva. Po přečtení těchto řádků snad již mnohý bratr pochopí, proč jsem

pomáhá také při výrobě děl v továrně. — Velkořád Č. S. P. S. pořádal opět ku konci května velmi zdařilou slavnost Zdobení hrobů, při níž i jednota naše spolupůsobila a promluvil též náš neúnavný a vždy obětavý br. starosta Ant. Franc. — Na den 3. července pořádá jednota naše výlet do Gribsova parku na Belair road. Podotýkám, že nejedná se nám o pořádání pikniků v této době, ale hlavně o uspořádání veřejného žactva a dorostu, k vůli udržení a povzbuzení zájmu. Zároveň také tím v tichosti slavíme své jubileum; dne 6. července — na den Husův je tomu 45 let, co jednota naše byla založena. Na den 4. července pak jednota naše pořádá velký manifestační průvod městem, čímž má

Sokolky T. J. S. Čechie vedením br. Paula.

nutil jednotu, by zakročila u kongresníka našeho distriktu, by pracoval pro předlohu zákona o nuceném odvodu. Pokud finanční podpory se týče, mám zpráv příznivějších. Až ne bohatě, přece přiměřeně pamatováno na Červený Kříž, na místní fond vlastenecký a všeobecný fond dobročinný po čas války. Také při upisování bondů půjčky Svobody jsme čestně obstáli. Členové jednotlivci vykonali svoji povinnost a když viděli, že jednota nemá peněz na zakoupení bondů na vlastní jméno, přispěchali na pomoc; zapůjčili jednotě obnosy od 5 až do 100 dollarů a tím způsobem sešlo se \$650. Správní Výbor Sokolovny zapůjčil též \$100 a tak jsme mohli pro jednotu koupiti bondů za \$750. Členové jsou ochotni posečkat na své peníze tak dlouho, než jednota je bude moci splatiti zpět. Byl to nápad našeho sokolského táty br. Jar. France, který na stará kolena

se dokumentovati naše oddanost k zemi této a schválení i uznání směru válečné politiky presidenta Wilsona. Pozvány byly i jiné spolky české, aby průvod byl projevem všech zdejších Čechů. Osobně nejsem pouličních průvodů velkým přítelem a raději bych viděl, kdyby významnějším způsobem jsme dávali na jevo tu svoji oddanost k Americe — i tehdy, když nejedná se přímo o prospěch našeho národa českého. Jelikož ale mnozí bratři byli mínění, že průvodem dokážeme něco velkého, nechal jsem si své osobní mínění pro sebe a přeji průvodu mnoho zdu. — V červnové schůzi naší jednoty přijato usnesení, které zasláno V. V. a v němž vyjadřujeme náš nesouhlas s projevem Těl. Jed. Sokol St. Louis, který týká se br. pořadatele, Dr. J. Rudiše-Jičínského. Dle úsudku naší jednoty, projev ten byl nejen nebratrský, ale naprosto nesprávný ve svých vývodech a li-

tujeme, že nalezl místa v sloupcích našeho listu. — Na počátku měsíce června přednášel u nás obě. Karel Pergler a ku konci měsíce prof. Ferd. Písecký; první informoval nás hlavně o práci Č. N. S., druhý o poměrech na Rusi. V práci místní Odbočky Č. N. S. vyniká náš br. Jar. R. Cihlář, který je tajemníkem. Lituji, že p. Kar. Horký tak rušivě zasáhl do té naší organisace národní; nejsem z těch, kteří hned vzplanou jak sláma a trvalo to nějaký čas, než jsem nabyl přesvědčení o vhodnosti nastoupeného směru. A když jsem pozbyl všech pochybností, přijde p. Horký a chce nás zas přesvědčovat o něčem jiném. Řečníme a píšeme o Lipanech, ale jak se zdá, česká nátura se moc nezměnila za 500 let. Na zdar!

Karel Matoušek.

Syracuse, N. Y., 1. července.

Bratři! Měsíc červenec byl pro Ameriku nejšťastnějším měsícem v roce. Jak šťastný bude pro nás? Jak šťastný bude pro tu americkou armádu? Stále se prosylchá, že naše mobilizační stanice bude následovat první expedici do Francie. Co na tom je pravdy, zdá se, že doposavad neví nikdo. Budeme tak šťastni, abychom i my měli svůj čtvrtý červenec, den prohlášení samostatnosti českého státu? Jsou chvíle, kdy někteří z nás o tom pochybují, neboť jak je možno sjednotit národ, vůdcové-li se perou? Či není možno zapřít na chvíli a to v době nejvážnější, svoji povahu a pracovatí svorně k vytčenému cíli? Máme být obráni o ten kousíček odvahy našimi vlastními vůdci, kteří nás na pole slávy a cti vyslali? Kdo jest ochoten zodpovědnost nésti za rozbití veškeré práce celku? Tak mnohý z nás zajisté přemýšlel po přečtení té slavné polemiky mezi spisovatelem Horkým a Č. N. S. Co se mně a snad i jiných hochů týče, nevěnovali jsme pozornost záležitostem jiným vyjma našich povinností vůči armádě, které zaujímají právě nyní tolik našeho času, že onu polemiku ani jsme nečetli. Až onehda dostal jsem náhodou české noviny do ruky a přímo jsem se toho čtení zhroutil a netoliko to, ale dočetl jsem se i z dopisu jednoho dobrovolníka, že Sokolové v armádě jednali vůči druhým nepoctivě. Od jednoho z těch dobrovolníků, kteří očekávají, že dostane-li Sokol něco z domova neb od známých jest povinností rozdělit to mezi 100 ostatních dobrovolníků. Dokonce i vyčítá nám, že těch pár bratrů ze sokolů rodiny drží tak trochu pohromadě. Nebylo by záhodno, aby české noviny, provedly cenzuru nad těmi dopisy a nepropouštěly lživé a urážlivé informace, které nejenom že překvapují obecnost mimo armádu a dávají mu chybný názor o dobrovolnících ale uráží nanejvýš hochy, kteří jdou za svými ideály. Či mají ty české noviny tak málo úcty vůči Sokolu a nechají jej kýmkoliv lživými nářeky urážet? To ponechám našim sokolským předákům k uvážení. Jak jsem posledně již psal, byl 23. pluk pěchoty rozdělen na 3 pluky 49, 50 a 23. pluk pěchoty. Oba pluky jak 49. i 50. se přestěhovaly do vlastních táborů a i 23. pluk se vystěhoval do nového táboru asi 7 mil od Syracuse. Současně s rozdělením byli někteří hoši povýšeni a jedním z prvních vlastně prvním byl br. Kapsa od Sokola Slávoje. Co se druhých týče, mají nejlepší naději na povýšení zvláště ti, kteří umí anglicky. Někteří zaujmuli místa jako mechanikové u jednotlivých organizací. Každá organizace přítomně čítá 50 mužů a má být ve válečné síle totiž 150 mužů, což znamená, že bude doplněna 100 nováčky. Jméno organisace oné jest Company, která co se týče vypracování a zásobování je neodvislá od druhých. Jest podřízena pouze veliteli pluku. Bylo by zbytečno psát o organizaci celého pluku, neboť myslím, že mezi čtenáři jest většina, kteří ji dobře znají, protože, jak jsem se dozvěděl, Sokolstvo eviduje vojenskou pochodovou s anglickým velením. Skutečně nás potěšují zprávy, že ruch v tělocvičnách je udržován staršími bratry. V době nynější jest povinností každého činit svoji povinnost na poli vlasti. Na zdar!

Václav Šimaner.

Chicago, Ill., 2. července.

Z Plzeňského Sokola zděluji, že Tábor v New Buffalo zahájen, dnem 1. července. — Prázdniny pro tělocvičnu určeny na měsíce červenec a srpen. — Za eviřitele pro příští rok zvoleni opět Sokol P. Paul a Sokolka M. Kazdová. — Plovárna otevřena pro členstvo a žactvo, dne 1. července. Letos musí se každý člen a členkyně proukázati členským lístkem při návštěvě plovárny, to jest, že příspěvky má zaplacený. — Súčastnili jsme se athletických závodů International Gymnastic Union v Chicagu, s uspokojujícím výsledkem. — Pro měsíc červenec a srpen pořádána bude pouze jedna pravidelná schůze v měsíci, a sice vždy druhý čtvrtek. — Do dnešní doby jedenáct členů Plzeňského Sokola přihlásilo se dobrovolně ku vojenské službě Spoj. Států. Nucený odvod zajisté vyžádá si další počet našeho členstva a bude tudíž nutno příští tělocvičné období, aby každý Sokol tělocvičce schopný navštěvoval pilně tělocvičnu, aby činnost naše po čas války neochabla. — Česká odbočka Amer. Červeného Kříže, většinou Sokolky, pořádá ve spolkových místnostech našich pravidelný kurs i vyučuje se každou středu a pátek: první pomocí atd. — Plzeňský Sokol každoročně pořádá pro své žáky, členy a členkyně a jejich hosty letní tábor v New Buffalo, Mich. Přinášíme několik snímků fotografií z tábora, jež naznačují částečně nádherné přírodní místo tábořiště. Nádherný břeh jezera Michigan skýtá koupání, jemuž není rovno, a sídlo tábora nalézá se v středu lesku, sousedícího na severu a jihu s rozsáhlými ovocnými sady, kdežto na západ rozkládá se údolí řeky Salien. — Tábor Plzeňského Sokola není pořádán pro výdělek nýbrž ku pohodlí a osvěžení členstva v přírodě, za poplatek hradící pouze výlohy s táborem, a dává tím členstvu příležitost strávit letní prázdniny v rodinném kruhu sokolském, nerušeném různými nežádoucími živly, které veřejná výletní místa navštěvují. Život v táboře jest nenucený a neškrobený. Úprava jeho jednoduchá, avšak praktická, následkem čtrnáctileté zkušenosti pořádání jeho vůbec. Kdo jednou tábor Plzeňského Sokola navštívil, odnáší si upomínky příjemné a touží po delším pobytu tamtéž. Tábor nalézá se pod dozorem zkušeného a osvědčeného "mayora" Sokola Jos. Babky.

J. Dvořák.

Milwaukee, Wis., 2. července.

Vítězství čisté, poctivé, zasloužilé! — Ano, naši hoši utkaní jsou v boji proti čtyřem jednotám německým, zvíťazili tak dokonale, že o vypění českého Sokola nad Turnéry z německé krve není více pochyby. — Naši borci dobyli I. cenu četovou v I. třídě, I. cenu četovou v II. třídě, I. cenu pro jednotlivce v první třídě, I. II. III. cenu pro jednotlivce v II. třídě a II. cenu četovou v III. třídě! Celkem po závodech se Sokol chlubil 15. čestnými cenami! — Vítězem závodů a hrdinou dne byl bratr Emil Brickner, který dobyl I. ceny pro jednotlivce ze závodů, kterých súčastnilo se 85 borců! — Vítězi I. třídy jsou bratři Emil Brickner, který byl prvním, br. Cyril Chrušimský, pátý, Alvin Šimandl, devátý, Emil Husák desátý, Ed. Beneš 12., Fr. Klein 17., — tudíž celkem 6 Sokolů zastoupených v první třídě dostali po diplomu. Bratři Jaroslav Štauber a Jiří Pořinský z I. čtyř byli těsně za vítězi a jejich výkony jsou nám nadějí pro příští rok. V II. třídě bratr Vilém Junek dobyl I. ceny, br. Jos. Janeček druhý, Jos. Rosický třetí, Alois Chrušimský, osmý, Ed. Bulín, desátý, F. Wimer třináctý a F. Fanta patnáctý. Br. G. Opička tentokrát se neumístnil avšak příště jistě jej nalezneme po boku vítězů, bude-li i nadále pilně eviřiti. V 3. třídě závodili bratři Jiří Husák, Frant. Navrátil, Karel Slabý a A. Wetzel. Hoši tito jsou pouze čtyři proti 6 a 8 závodníkům jiných jednot dobyli II. ceny četové, což svědčí o jejich pili v eviření. — Závodů súčastnilo se pět tělocvičných jednot, z kterých čtyři jednoty byly německé proti

pouze jedné jednotě české, kterážto však zvítězila hromadně. Stříbrný pohár I. třídy opět bude v rukou českých, sokolských, a my doufáme, že naši borci napnou nyní síly, budou cvičiti pilně, dokonale, by tento pohár nám byl odevdán i příští rok a to trvale, na vždy, abychom se mohli chlubit borci našimi, co vítězí nad německými Turnéry po tři roky za sebou! Naš cvičitel br. Franta Štěpánek může mít radost ze svých boreů, které tak vzorně cvičil a jest jen žádoucí, aby i na dále s našimi cvičenci pro naši jednotu tak zdařile pracoval. Všechna čest! Vám bratři a mnoho zdaru v dalším Vašem konání. — Závodů i veřejného cvičení odpoledního účastnilo se hojně obecnostva širšího a naši krajané bylo hojně zastoupeni, což svědčí o přízni a dobrém pochopení našeho vystoupení. Sokolstvo přišlo, a veřejně pokořilo německé Turnéry, kteří sami letos museli uznati, že vítězství našich boreů nebylo — že měli štěstí — nýbrž, že byli vyvečeni a připraveni cvičitelem na nejtěžší boj, v kterém i zvítězili. Vystoupení Sokola a Sokolie v odpoledním veřejném bylo jen vhodným dokladem sokolského vyspění. Ku zdaru českého dne též nemálo přispěli Sokolice Těl. Jednoty "Mladočech" z Racine, Wis., kteří přijeli se svým cvičitelem br. Jos. Brútonem a podali krásné cvičení v rohování, které vskutku bylo jedním z nejlepších zde kdy vidaných. Vřelé díky našim sestrám a br. cvičiteli za tak zdárné přispění k českému vítězství! Krajané, kteří navštívili Pabst Park, aby dodali odvahy našim boreům zajisté, že jsou spokojeni s výsledkem celého dne, a uznají, že myšlenkou Sokola není přátelské hodování a finanční podporování "německého Turnérstva", nýbrž tohoto zdolání v čestném zápolu českým Sokolstvem před veřejností americkou, což se našim boreům již po dvakráte zdařilo. Jakési spolčování jiného druhu jest prostě vyloučeno. Ku konci chci se ještě zmíniti o verších — písni, která byla uveřejněna v místním týdeníku "Rovnosti" a týká se našeho veřejného cvičení a závodů s německými Turnéry. Co se týče veršů samotných, nechci se rozepisovati. Zajisté, že vítězství našich boreů, vyrvání prvních cen z rukou německých závodníků již po dva roky, nám více morálně přispěje, než sprosté nadávky a řeči vlastence, který vidí spásu národa ve vypití všeho německého piva — Němci — v Milwaukee vařeného. — Avšak jest věru politování hodno, že týdeník "Rovnost", o kterém jsme doufali, že jest na cestě k zlepšení a k zdokonalení, otiskne podobných urážlivých veršů proti jednotě, která v Milwaukee jest z nejživějších a věrných zastancem, a podporovatelem české věci. Podobné věci nikterak "Rovnosti" nepřispějí ale valně uškodí. Ještě chci našim Sokolům a příznivcům vůbec, oznámiti, že Tělocvičná Jednota Paní a Dívek pořádá velký výlet, a to v neděli, dne 5. srpna do Lednerovy zahrady v Cudahy, Wis. — Bratři, dostavte se všichni, aby naše Sokolice dostaly podporu zaslouženou. Na zdar! Jaroslav J. Hein.

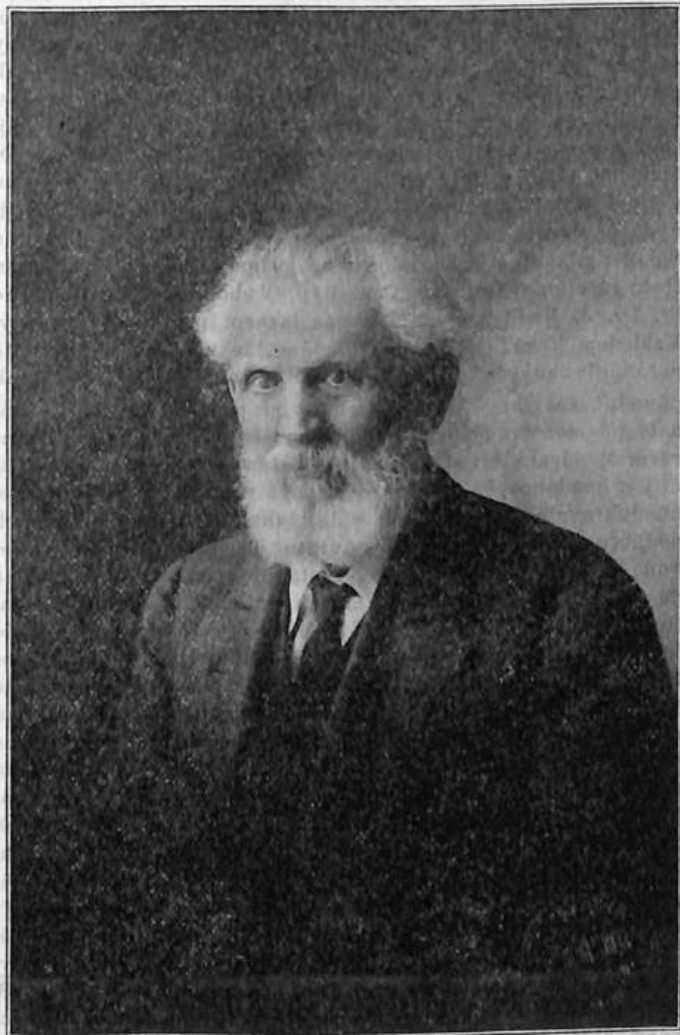
Detroit, Mich., 2. července.

Na den zdobení hrobů, dne 30. května pořádal Sokol Moravan v Toledo, Ohio, veřejné cvičení, ku kterému jsem byl vyslán sborem cvičitelským. Veřejnému cvičení předcházel průvod, však tentokrát nejen pro sebe, ale bratři toledští chtěli ukázati také ve městě, že v Toledo žijí Češi sympatisující s americkou vládou a proto se zařadili do demonstračního průvodu, který byl v ten den pořádán a jehož bylo účastněno na 40.000 lidí. Sami si též sestavili ono známé trio "Spirit of the '76", jež měli tak věrně maskováno, že toledský denní tisk o tom přinesl dlouhou zprávu na první stránce s velkým ohlavením, kde se o Čechách a Slovácích pochvalně zmiňoval. Průvod trval od poledne až do 5 hod. odpo., tak že program, stanovený na 3 hod., byl zahájen až po 6 hod. večer. Starosta br. J. Jirásek uvítal přítomné, při čemž oznámil, že Sokol spolu se spolky slovenskými pořádá tuto slavnost všeslovanskou ve prospěch

Čes. Nár. Sdružení a Slovenské Lígy a pak představil obč. Martínka z Clevelandu jako řečníka ku této slavnosti. Obč. Martinek slovy upřímnými vysvětlil přítomným práci i cíl Čes. Nár. Sdružení i Slov. Lígy a žádá, by všichni co nejvíce podporovali obě tato sdružení ve prospěch československé samostatnosti. — Po přednášce nastoupilo krátkým rejmem 8 žáků Sokola Moravan ku cvičením prostným, vedeni br. P. Jagošem. Cvičeny tři odd. dosti dobře, bez hudby. Po nich, opět krátkým rejmem uvedl náčelník br. Kadlík 10 boreů ku cvičením prostným. Cvičeny taktéž 3 odd. při hudbě z páteho sletu. Pak následovali zase žáci skokem vysokým, což bylo více zábavným, neb při nestejné velikosti žáků ti nejmenší snažili se dostihnouti ty větší. Po skocích provedli dvě lehčí zdařilé skupiny. Ukončením bylo cvičení členů na hrazdě, při čemž bratři ukázali, že i v malé a nízké tělocvičně nechájí se při dobré vůli nacvičiti vyšší eviky. Měla být cvičena také bradla, však pro pokročilý čas a pak také pro únavu i pro vzduch naplněný kouřem od toho upuštěno a společným odchodem cvičení ukončeno. Následovala volná zábava a mezi tím se bratři připravovali na živý obraz "Probuzení Slovanů", který sestavoval br. Jirásek. Obč. Faust, přítel Sokolů, zapůjčil potřebné obleky a všechno sám maskoval úplně zdarma. Obraz sám proveden byl nádherně. Slavnost bratří toledských vykonala svůj účel a zajisté pokračují utěšeně s bratry Slováců. — — — V neděli, dne 3. června pořádal Sokol Detroit Sokolský Den s veřejným cvičením v Addisonově zahradě. Průvod dle oznámení měl vyjít o půl 11. hod., však poněvač bratři měli dost času, vyšlo se o hodinu později. Průvod sestával se žactva, pak hudba, za ní Sokolice v krojích počtem 6, pak prapor a členové v krojích celkem 26, z nichž bylo 6 bratří z Toleda a 3 z Clevelandu, již přijeli návštěvou k tomuto dni, a několik bratří v občanském obleku. Průvod byl proti dobám dřívějším velmi slabý, zvláště co se týče účasti v krojích jak bratří tak sester. Tak se zdá, že někteří členové, ač sami dali návrh na český kroj, se zdržují, aby jej obléknout nemuseli. Proč? — — — Po příchodu do zahrady přivítal přespolní hosty starosta br. Fryš krátkým prolovem, za Sokol Moravan pronesl zdravici br. J. Jirásek a za clevelandské jednoty br. Janoch od Sokola Havlíček. Veřejné cvičení zahájeno po 4. hodině odpo. společným nástupem a br. starosta místo proslovu přivítal všechny přítomné, poněvač nebylo dovoleno žádné delší řečnění následkem dnešní situace. Na to nastoupilo žactvo obojího pohlaví, asi 50, ku společným prostným. Nástup měl být proveden tak, že vždy 8 žáků mělo následovati 8 žaček, však následkem malého cvičiště byl zmaten tak, že to trvalo hezkou chvíli, než byli všichni umístěni. Mohlo se tomu ovšem předejít, kdyby byla provedena zkouška hned po příchodu do zahrady, jak bývalo vždy zvykem, a cvičení samo, ač bylo hezké, mohlo být mnohem zajímavějším pro diváky, kdyby br. cvičitel postavil všechny cvičící do čtverhranu cvičiště, místo na přímé přes roh, kde skorem polovička žáků byla schována mezi obecnostem. Po žácích následovaly Sokolice, počtem 9, s tancem "American Beauty", který provedly velmi dobře. Po nich mužský dorost cvičil prostná a sice 3 oddíly, jež cvičili na poslední akademii a jeden nový. Cvičeno taktéž dobře. Na to následovaly prostná členstva, jichž nastoupilo celkem 15, nejméně za posledních 7 let, a cvičily se 4 odd. při hudbě z 5. sletu. Na jednotu, čítající na 200 členů, jest to počet mizivý, když před tím jedna jednotna, nemající ani čtvrtinu členstva, měla více cvičenců. Příčin, proč se bratři straní tělocvičny, jest několik, z nichž každá se zdá být vážná, však celkem vzato, kdyby bratři řekli přímo, co se jim nelíbí, dalo by se vše rázem napravit. K tomu však nikdy nepřijde. — Po prostných následovalo nářadí a sice první dorost se skokem vysokým s pružným můstkem, což bylo více pro zábavu, pak nastoupila dvě družstva členstva ku hrazdě a bradlům a cvičily se dva eviky povinné a je-

den volný se střídáním. Cvičení ukončeno "Námořnickým tancem", jež krásně provedlo 6 bratrů. Všechno cvičení vedl br. Fr. Jirásek. Ihned po cvičení odešlo se společně do místnosti Národního domu, kde pokračováno v zábavě, poněvadž následkem neomylné moudrosti městských tatíků a slavné policie v zahradě bylo "sucho". K Sokolskému Dni do Clevelandu, dne 4. července vysláno bude družstvo členů a též Sokolie a mimo nich zajisté slušný počet bratrů navštíví naše bratry v Clevelandu, jimž jsme povinni oplátiti návštěvu už za posledních pár let ve větším počtu. Na zdar!

Fr. Domanský.

Ant. Jurka.

Schenectady, N. Y., 2. července.

Dne 16. června uspořádala jednota naše veřejné cvičení. Toto se vydařilo dosti dobře, na nynější situaci jaká zde panuje. Krátce po 4. hodině odpolední započalo se pořadem. První částí bylo vztýčení amer. praporu, při kterém zapěl Pěv. odbor písně "Hvězdnatý prapor" a "Sokolská", řízením br. Jos. Koníčka. Po té promluvil zástupce města Alderman obce Cornell. Ten ve své řeči pochvalně se zmínil o nás Čechách — kde uvedl, že po celý čas co seznal český národ a kde s kterým Čechem přišel do styku, poznal každého co věrného občana ochotného hájiti vždy hvězdnatý prapor a bojovati za svobodu. Tudiž si zaslouží, aby vždy a

všude došel uznání. Po té ujal se řeči taj. Župy Východní M. Grabenstein, který promluvil napřed v řeči anglické, po té v řeči české. Zmínil se o Sokolstvu, jeho práci a jaký úkol spadá naň v této vážné době. Při tom vzpoměl i těch hochů dobrovolníků to sokolských, kteří jdou do boje, aby nejen hájili tuto zem svobody, ale bojovali pro osvobození národů všech. Učinil zmínku též o Nár. Sdružení, o jeho nynějším postupu a kladl na srdce všem, aby pracovalo se svorně, ruku v ruce. Což někteří bratři zde potřebují si vzíti na vědomí. 2. číslo. Cvičení prostná žáků mým vedením. 3. číslo. Cvičení prostná a na nářadí — Sokolové cvičili náčel. br. P. Matoušek. 4. Cvičení žákyň s praporky. 5. Sokolky — prostná s ozdobnými kroky. 6. Květinový tanec — starší žákyň vše vedením náčel. br. Matouška. — Večer při zábavě zatančili Sokolové a Sokolky ruský tanec, který se velice zamlouval a musel býti opakován. Polovice zisku ze zábavy té v obnosu \$37.00 odvedena Nár. Sdružení. Na druhý den 17. června jsme měli slavnost ještě jednu jakých je málo a to uvedení sboru Sokolek pod prapor Obce Sokolské. Jako zástupce Vyk. ýb. byl zde jak již jsem se zmínil taj. Župy Východní M. Grabenstein. Litoval toho, že nemohlo se více bratrů a sester z New Yorku dostavit — jelikož oznámení Vyk. ýb. z Chicaga došlo jej 24 hod. před tím, takže ani nebylo možno schůzi župního výboru svolati. Před uvedením promluvil několik slov ohledně stanov a jaký úkol má Sokolka zastávati. Kladl jim na srdce, aby pracovaly svorně i odložily všeliké domácí i osobní záležitosti. Starší přislíbily pracovati co Manž. a Příz. Sokolů. K čemuž jim přeju mnoho zdaru. Po té uvedl je pod prapor Amer. Obce Sokolské za hřimavého provolávání "Na zdar". Pak v krátké a stručné řeči starostka nového sboru H. Matoušková vyličila vše jaký úkol spadá na sestry v této době, aby spojily se v jeden šik, držíce se hesla "Ve spojení je síla." Reč její přijata byla s potleskem. Následovalo přihlašování se členkyň, nemýlím-li se, myslím, že jest jich 29. Rozproudila se napotom volná zábava, při které setrvali jsme do půlnoci. A zase něco o té naší činnosti. V posledním čísle "Sokola Amer." psal jsem o činnosti naší i Sokolek. Dnes jsem nucen psáti o téže záležitosti, však dosti nerad, protože vidím, že nám to žádnou slávu nepřinese. Každý kdo četl dopis poslední může si udělati úsudek sám. Právě jsem čekal s tímto dopisem, jelikož jsem očekával potěšující zprávu od bývalého sboru Sokolek, nynějších to Manž. a Přízniv. Mé přání se splnilo; do jednoty zaslána na mě stížnost pro přímou urážku sboru toho a jsem žádán — vlastně jednota urážku tu odvolati. Jaký to těžký úkol pro mne, odvolati pravdu, kterou jsem napsal. Odvolati pravdu byl bych sám proti sobě. Ale at' je to tak nebo tak, já jim to přeje všem, kteří si to brali za své odpustím. Ačkoliv téměř všichni bratři souhlasili s dopisem přece se našel sem tam nějaký ten dobrodinec, který sloužil za nástroj osobě druhé a přinesl vše tu do schůze jednoty pro dobro spolku, chtěje mě bičovati za slova napsaná. Bratři těch moc nebylo a kteří přišli, měli každý časopis v ruce, aby náhodou si to nepopletl s řečí nastudovanou doma. Tak mě vytčeno, odkud jsem sem přijel, že prý z New Yorku — to je pravda; dále, že jsem moc mlád a dovolím si kritizovati ty staré — to je také pravda a ne jak mě jeden z bratrů upozornil, že na to nemám práva. Tolik práva mám myslím na to, dopis ten napsat, možná bratře budeš-li mít k tomu příležitost můžeš kritizovati ty mně. V dopisu onom je psáno ohledně sboru Sokolek — ale ne celku, jen jednotlivců. Kteří si bežou to za své, necht' udají si svá jména a těm vše vysvětlím a dokážu. Bežete-li vy se o to bratři, buď' ze známosti aneb jinak, to se divím. — Já bych si takový úkol na sebe nevzal. Dokazujete jen tím přímé poškozování věci — že při každé příležitosti šlapete a ničíte zájmy naše sokolské. Tímhle jste dokázali, že dříve jste se stavěli proti naší snaze založiti zde sbor Sokolek. Dnes jest

viděti, že práce Vaše byla marnou a tu ten útok ze všech stran. Že bych byl urazil sbor Sokolek o tom pochybuji, v dopise stojí ne, že by byly některé neb celek na úkor naší jednoty, ale že byly na škodu sboru svému vlastnímu. Což jest dokázaná věc. Že pracovaly jako Sokolky pro sbor náš a pro náš dorost jest pravda za což jim jménem jednoty vyslovuji vřelý dík. Dále uvádějí, že snad jsem útočil pryč proto, že neplatí při zábavách ze sálu a světlo, to mě ani ve snu nenapadlo, přes to, že vím, že u sboru New York děje se jinak. Nemám co bych odvolával, to jest asi má odpověď sboru Manžel. a Příz. Jak jsem již podotknul, které se cítíte být uraženy, udejte svá jména a pak se spolu můžeme beze všeho rámusu spokojeně domluvit a nemusíme vše vynášeti na světlo. Vám bratři, kladu na srdce v této době, kde máme jeden každý pracovat svorně — dnes kdy jedná se o bytí či nebytí našeho národa: Uvědomte si vše jednou, odložte vše stranou, pracujte jak se Sokolu sluší a patří. Pak bude se také na nás jako na Sokoly pohlížeti. Na zdar!

Vác. Kozák.

New York, N. Y., 3. července.

Po osmiměsíční přestávce přicházím opět se zprávou o celkové činnosti jednoty naší, v které chei stručně zmíniti se o význačnějších udalostech, nás se týkajících, v době od mého posledního dopisu se udávších. Že nebylo po tak dlouhou dobu zprávy o nás zavinily různé okolnosti, jež netřeba zde uvádět a nikoliv snad, že po dobu tu u nás žádná činnost by se nejevila. Naopak jsouce v předvečer našeho jubilea pracovalo se pilně v každém směru. Z našich odborů nejlepší činností vykázati se může odbor dramatický, který opět s úspěchem letošní sezonu prodělal. Sahrány vesměs pěkné kusy, udržující tak nadále dobrou pověst jednoty naší v tomto směru. Dáváno 5. listopadu s velkým úspěchem "Dva malí tuláci" (obraz z amerického života), který 17. prosince opakován v naší odbočce v Astoria. V lednu sehrán též s úspěchem pěkný kus "Matka starost", v březnu dávána veselohra "Krkavčí otec". Ku zakončení sezony sehrán kus "Boj za českou samostatnost," který s velkým úspěchem opakován v Astoria ve prospěch Č. N. S. Naš pěvecký odbor má na zřeteli důkladnou přípravu k našemu jubileu nenačvilil nic nového, a dávána pouze, stále oblíbené těšící, opereta "Taneček Panny Marinky" a to 22. října a 25. prosince. Pak započalo se s nácivkem nové operetty na příští sezonu. Vzdělávací odbor neměl dostatečnou příležitost náležitě se uplatnit poněvadž bři. v tomto odboru zastoupení pracují i v jiných odborech a nemohli tudíž vzdělávací činnosti věnovati náležitou pozornost, což doufáme podaří se bratřím příště zvoleným, tak že i v tomto směru snad utěšená se u nás činnost vyvine. Přednáška širšímu obecnostu přístupná pořádaná na thema "Vývin člověka od narození", kterou br. Dr. J. Radá zakončil kurs o "Prvé pomoci" pořádaný jím zdarma pro naše cvičící členstvo a jež sestával z desíti přednášek a praktických cvičení. Tentýž bratr pořádal nám po schůzi 26. března přednášku o pohlavních nemocích. Ku povzbuzení vzdělávací činnosti záleží též na veškerém členstvu, aby pořádal-li se přednáška a pod., jež slouží vždy ku prospěchu každého jednotlivce se v hojném počtu dostavilo a podpořilo tak dobrou snahu vzděl. odboru. Tělocvičná činnost naše byla také dosti živá ač přece ne taková jak mnohý by si přál. Počátkem podzimu započato s přípravou k veřejnému členstvu, z kterého však později sešlo ve prospěch "Bazáru" Č. N. S. v tu též neděli pořádaného. Četa našich cvičenců vyslána 21. října k veřejnému T. J. S. v Schenectady ku povzbuzení jejich tělocvičné činnosti. Župního kursu prodělal celkem osm našich členů a vesměs s dobrým úspěchem. Naš člen br. J. Szama byl prvním ze všech posluchačů. I zde bylo opět pozorovati, že bratři zde rození třeba již členové cvič. sboru, kteří velice málo o naší soustavě znají a tudíž v prv-

ní řadě poučení potřebují kursu tomuto tak výhodně pořádanému se vyhýbali nechajíce si užití příležitosti, která tak brzy se opět nevrátí. Bratři přednášející v kursu byli vesměs naši členové a jest nám k potěše, že podobnými se pochlubiti můžeme. S naší dětskou tělocvičnou školou pořádanou veřejně 15. dubna, které se skvěle vydařilo. Soudě dle velké návštěvy obecnostu jaké jsme již dávno, při podobném podniku nebyli svědky, můžeme tvrditi, že naše jednota těší se velké přízni a pozornosti svojí dětskou výchovou u české veřejnosti. Celkový posudek byl již podán a netřeba tudíž opakovati. Jedno však chei připomenouti, aby členstvo naše též naší dětské pěvecké škole větší pozornost věnovalo. Jak smutně se vyjímalo pět chlapců této školy při veřejném, kde půldruhého sta jich cvičilo. Měl by podávati se ve schůzích výkaz o návštěvě tak jak se děje o tělocviku, tím by snad vzbuzen byl větší zájem, členstvo by seznalo jaký jest prospěch. Měla-li by však nadále býti tak malá návštěva, tu bych odporučoval, ono velké vydání, které takto na jednoho žáka připadá věnovati účelu užitečnějšímu a prospěšnějšímu kde by se uplatnilo. Započalo se v tělocvičně též s přípravou k oslavě našeho jubilea, župního sletu a závodů z čehož však, následkem naskytnuvších se jiných okolností, sešlo a provede se veřejně pouze s dětmi a Sokolkami. Též naše tělocvična propůjčena v případě potřeby účelům válečným. Čes. Výp. Výbor za vedení našeho br. Dr. J. Radá zařizuje u nás lazaret pro raněné vojiny. Vzhledem k vážnosti doby shledáno, že nebylo by na místě pořádání banketu při naší oslavě v takých rozměrech jak původně se obmyslelo a k němuž si po leta členstvo skládalo po menším obnosu i bylo usneseno dáti k odhlasování všem členům, kteří si ukládali aby ten obnos, který bude činiti u každého pět doll. darován byl ve prospěch našich členů dobrovolně jdoucích do války aneb odvedených ku jich podpoře při opětném jich návratu do našeho středu. Nebude-li toho však třeba, aby zaslán byl obnos ten po válce do staré vlasti ku podpoře našich trpících krajanů. Z hlasování ve schůzi přítomných bylo viděti, že asi velice málo jednotlivců bude proti návrhu a že každý rád daruje obnos ten ve prospěch účelu tak šlechetného, který sloužiti bude jednotě naší vždy ku cti. S tím dodatkem k původnímu návrhu bych nesouhlasil poněvadž tímto nezůstalo by z celého velkého obnosu mnoho, kdyby válka potrvála ještě tak dva roky a bylo asi sto našich členů u vojska. Byl bych toho náhledu, že bychom mohli nadále pokud válka trvá platiti těch 25c. čtvrtletně anebo jinak dva centy týdně do tohoto fondu, tak že by jej neubývalo naopak ještě přibývalo. Vzdávám již předem dík těm, kteří se mnou souhlasí. Naš výroční výlet pořádaný opět, 30. května vydařil se k naší spokojenosti. Na průvodu i výletu podílela se mimo Slov. T. S. sbory a střelecké sbory též opět jednota D. A. S. N. Y. s veškerým členstvem svým a mohu s potěšením poznamenati, že naše vzájemné styky jsou stále upřímnější a že si připomínáme těmito styky víc a více, že kroj nedělá Sokola, nýbrž to jak kdo plní zásady sokolské. A dnešní doba toho přímo žádá, bychom v pevném šiku sražení šli jako vzor v čele ostatních. — Odpoledne, 31. května byla naše Sokolovna a celá česká čtvrť svědkem dojemných a nezapomenutelných okamžiků. Ohromné množství našich krajanů přišlo se rozloučiti s našimi dobrovolníky Čechy a Slováky, kteří odcházeli za svojí povinností, obětující nejvyšší dary ve prospěch svobody našeho národa. Nebylo oka, které by při těchto okamžicích nezasklzo a prsa, která se aspoň trochu nevypnula hrdoostí nad statečností našich hochů. Zvláště celá vojenská kapela vyslána z Fort Slocum i sám plukovník přijel a vedl průvod po hlavní třídě v městě našem. Tyto nezapomenutelné chvíle zůstanou našim hochům jistě milou vzpomínkou, která jim bude dodávat útechy při jejich třeba dobrovolné, leč přece vždy těžké povinnosti vojenské. Nám odešli sami dobří a pilní cvičenci, z

mého družstva jenom čtyři i náš místonácel. br. Sazama jest mezi nimi. Neradi jsme je z našeho středu pouštěli, však nezapomeneme na ně, jednota pak bude vždy na jich čin hrda a až jednou zase válečný utichne ruch, my radostně s bratrskou náručí je opětně v našem středu přivítáme.

V. Lipský.

Syracuse, N. Y., dne 3. července.

Bych slibu svému dostal, podávám podrobnější zprávu od našeho odjezdu z Fort Sloeum. Z Fort Sloeum odrazili jsme v sobotu, dne 9. června v 9:30 ráno. Nežli jsme odjeli byla generální prohlídka, jestli jsou všichni v pořádku. Po prohlídce pochodovali jsme k lodi, která byla pro nás připravena, aby nás odvezla na nádraží West Shore v New Yorku. Celkem nás nasedalo přes 2000. Když jsme přijeli na nádraží tři vlaky byly připraveny, dva pro pěchotu a jeden pro jízdu. Naše dva vlaky odjely do Syracuse a ten třetí ujížděl do Arizony. Mezi všemi bylo vidět, že začínají mít hlad, neboť jsme nejedli od 6 hodin ráno a nežli jsme odrazili byly dvě. Konečně ve čtyři hodiny začali rozdávat ihned maso a kávu s chlebem. Po jídle bylo vidět ihned veselejší tváře, někteří zpívali, jiní hráli karty a cesta polehoučku utíkala a netrvalo dlouho, rozdávali večeri. Konečně v 10 hodin večer dorazili jsme do Syracuse, N. Y. Velice jsme se divili, že vlak projížděl hlavními ulicemi města Syracuse, něco neobyčejného pro nás. Odtud jeli jsme ještě 20 minut a byli jsme na místě u State Fair Grounds. Koukali jsme po kasárnách, až pojednou octli jsme se u velkých koňských stájí, kde jsme byli po čtyřech rozdělení a každý dostali jsme tři pokrývky, ale ne postel a tam že prý budem spát. Hochům se to zrovna nelíbilo a mě také ne, na tvrdém spát, ale unaveni jsme ulehli a spali až do rána, jenže jsme se několikrát za noc vzbudili. V pondělí jsme dostali postele a naplnili slamníky po česku jenže senem místo slámy a bylo vše dobře. Nevím, jak dlouho zde budeme poněvač místo to jest prozatímní, než se tábory postaví asi dvě míle odtud. My čeští a slovenští dobrovolníci jsme u čtyřech různých pluků, nejvíce jest nás u 47. Infantry, několik u 38., 48. a 39. My žádali, abychom byli daní dohromady do jednoho pluku, tak nevím jak to dopadne. Z jedné stránky by to bylo dobře, ale mezi námi Čechy se vždycky najdou rebelanti, kteří nejsou spokojeni nikdy. Jináč jsme všichni zdraví a evičíme statečně osm hodin denně. Dne 17. navštívil nás br. Klein s bratry Pallou a Valentou ze Schenectady, kde právě meškal. Dne 4. navštívili nás zase bratři ze Schenectady a sice br. P. Matoušek, K. Matoušek, Fr. Čermák, V. Kozák, J. Veber, F. Prokop. Bratři ti přinesli nám hodně kuřiva, které jsem mezi hochy rozdál. Děkujem vám bratři za vaši obětavost a že přišli jste se na nás podívat. Zároveň děkujem za povzbuzující dopis z jednoty Vaší, který zde uvádím: "Bratři Sokolové, krajané, junáci v Syracuse, N. Y. Bratrský sokolský pozdrav ve Vašem šlechtěném činu jako bojovníci za vše nám všem svatou, za osvobození naší staré vlasti od jha nepřátelského. Přejíce Vám slovanské zdatnosti předků našich a št'astného se vrácení do řad našich jako vítězi zdravíme Vás. Provázejž Vás heslo našich nezapomenutelných velikanů sokolských "Tyrše a Fuegnera" "Vzhůru ku předu, za vlast". Štěpán Matoušek, starosta." — Dopis ten byl podepsán všemi členy a členkyněmi jednoty. Dopis můj končím. Na zdar!

Jos. Sazama, 47. Infantry Co. M., Syracuse, N. Y.

Dallas, Tex., 6. července.

Nejistota, kdy budeme povoláni ku povinnosti branné, byla příčinou proč nemohli jsme dříve a soustavněji pracovat na posledních věcech jednot i Župy. Děje se tak nyní na spěch. Prošim omluv u V. V. a Tech. Odb. Obce. Za svoji osobu omlouvám nemám co; konal jsem pokud síly a poměry stačily. — Župní slet všech jednot v Texas a tělocvičné zá-

vody jednot Fort Worth, Waco, Dallas, pořádán pod záštitou Župy Jižní Sokolské Obce v Americe ve prospěch Českého Národního družení, dne 8. července 1917 ve Fort Worth, v Herman's Parku. Pořad: V neděli ráno 8. července: 1. Zahájení závodů v 7 hodin ráno. 2. Prostná cvičení, hudební zkouška. 3. Sletová ukázková cvičení. 4. Sokolská Veselice. 5. V pondělí ráno 9. července poradní schůze činovníků jednot sokolských. — Pořad ukázkového cvičení. Začátek o 3. hod. odpolední. 1. Řeč, obě. Met. Pázdral. 2. Společný nástup cvičenců obého pohlaví. 3. Prostná s tyčemi, žáci z Dallas. 4. Ozdob. kroky, prostná, Mazurka, Sokolice Dallas. 5. Závod výměnného běhu, žáci Dallas. 6. Cvičení prostná, Sokolové Fort Worth. 7. Cvičení na náradí, Sokolové F. W., W., D. 8. Sletová prostná, Sokolové. 9. Rozdávání cen závodníkům. 10. Řeč, br. J. Buňaty. — Hudba z Ennis, řídil Fr. Moučka. V pondělí ráno v 8 hodin bude zahájena poradní schůze činovníků jednot sokolských v Župě Jižní. — Fr. Rendl.

LISTÁRNA REDAKCE.

R. L. P. Detroit: Díky za výstřižky. Jak vidět není vždy stejné, když dva dělají jedno. A můžeš kritizovat jen což, jen když se netýká nás samotných. O druhém pochybujeme velice a doba ukáže.

K. D.: Nelze použít, místa od čísla k číslu se nám nedostává, jak vypožirovals' dojísta a pak předmět jest nevděčný.

Fr. L. C. R.: Ano, najdeš celou tu řadu článků o Náprstkově a jeho prvním listě svobodomyšlném v "Osvětě" a to z našeho pera, rovněž tak pojednání o prvním českém časopise v Americe. Jestli v oné knize neudává se pramen o prvním českém spolku v Americe v New Yorku, jakž založil Náprstek a my referovali v dotyčné stati rovněž v "Osvětě" dokazuje opět jen jak mnozí "dovedou psáti."

Vlach: Jsou skla sférická čili čočky tvořící úseky koule; jsou dvojí vypouklé čili konvexní, které paprsky na ně dopadající sbírají a vydaté čili konkavní paprsky rozptylují. Poslednější jsou pro krátkozraké.

Tazatelka: Prášky ty dětem podávati se nesmí bez porady s lékařem. Ty druhé jsou srdci nebezpečné.

St. Paul a Baltimore: Vřelé díky i dovoďte, aby při tom zůstalo. Věc jest odbyta a na naše slova došlo. Že bude tak záhy a tak horké věru, že jsme se ani sami nenadáli.

M. N. Y.: Díky vám, že na ty naše hochy na vojně nezapomínáte a všem bez rozdílu pomáháte. Tak se to patří. Zde rovněž se činíme i v tom ohledu, zejména sestry z našich tříd Amerického Červeného Kříže.

Novák: Rozeslali jsme dotazníky po všech jednotách i očekáváme, že budou zpět zodpovídané co nejdříve a pak již se sestaví.

"V dorostu jest síla národa, v dorostu i jeho slabost; dorost uslechtilý a statečný tot' vítězství, dorost zanedbaný tot' oslabení, ale dorost v jádru zkažený — tot' národa zmar!"

"I ty nejvyšší pomysly, vyvíjejí se poněmáhle a po stupni ze vzrůstajícího pokladu smyslové zkušenosti a jejich pravdivost nabývá zaručení jen tím, když lze předložit příklady ze skutečného života."

Virchow.

Optimista.

Ztloustl Kuba jako soudek,
dal mu Bůh dobrý žaloudek;
kdyby mu byl Bůh dal vtíp,
byl by suchý jako šíp.

Havlíček.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. SOK. OBCE, konané dne 25. června 1917.

Schůzi zahájil starosta br. Čermák za přítomnosti všech zástupců mimo sestry Splavecové a Pánkové. Obě omluveny.

Zápis o pravidelné schůzi ze dne 28. května čten a přijat s opravou, kde tajemník opomenul zanést usnesení pořízení pamětné desky pro jména všech dobrovolníků. Též, že br. Rudiš-Jičínský sepíše dějiny o hnutí dobrovolníků v kruzích sokolských.

Po přečtení zápisu vyzváni přítomní zástupci T. J. Sokol Town of Lake ku přednesení účelu, za jakým tuto schůzi navštívili. Br. Janovský co mluvčí výboru táže se na podmínky a výhody, jakých by měla jeho jednota přistoupením k Sokolské Obci. Když vysvětleny závazky, které stávají mezi členstvem jmenované jednoty, poraděno zástupcům, by hleděli otázku kroje napřed vyřídit mezi sebou a pak teprve pomýšleli na přistoupení k S. Obci, která by již ráda nyní viděla, aby tak silná jednota nestála mimo řady její.

Dopis Ústředny Č. N. Sdr., kde žádají, by starostové a tajemníci navštívili poradní schůzi dne 29. června v Sokole Havlíček-Tyrš, odkázáno přítomnému starostovi Župy Střední.

Těl. Jed. Sokol N. Y. žádá o záslužné listiny pro bratry: Antona Oppermana, Frant. Kabelu, Antona Samku I. a Vincence Vaňku. Na zprávu jednatele v této záležitosti podanou usneseno žádosti vyhověti.

Těl. Jed. Sokol Milwaukee dotazuje se, jakého velení má býti používáno při cvičení vojenském. Jednatel předem dotaz ten zodpověděl v tom smyslu, že má býti používáno velení anglického a že po rozmluvě s br. starostou pořídil anglické velení s českými vysvětlivkami, jež bude uveřejňováno v příštích číslech Sok. Amer., i ostatní dotazy v dopise tom uvedené zodpověděny dle stávajících usnesení.

Těl. Jed. Sokol Karel Havlíček Borovský v Ennis, Tex., žádá o zaslání výtahu povinných příspěvků za členy, protože účetní knihy při požáru Sokolovny byly zničeny. Jednatel této žádosti vyhověl.

T. J. S. Žizka, Dallas, Tex., žádá rovněž účet; jednatel vyhověl.

Společný výbor jednot clevelandských, pořádající sokolský den dne 4. července, zve k účasti a usneseno, aby V. V. zastoupen byl dvěma členy a zvoleni bři. Josef Paskovský co náčelník Ústř. Tech. Odb. a br. Doležal, náměstek.

Br. Matoušek ze Schenectady dopisem datovaným 4. června dotazuje se, jak byla vyřízena žádost Sokolic ohledně přijetí do Sokolské Obce a zděluje, že uvádění položeno bylo na den 16. června. Jednatel zděluje, že požádal Ústř. Výbor Župy Východní, by se k slavnosti uvedení dostavil prostřednictvím zástupců, ale vyzváni ono se zpozdílo odcestováním jednatele. Na poslední chvíli br. Grabenstein ochotně úkol ten na se vzal. Účet jeho za cestu a ztrátu času je \$18.05 a poukázán k vyplacení.

Sokol Slovan oznamuje jména členů získaných sloučením s jednotou Lyons.

Br. Hora od Sokola Pod Skalními Vrchy, Kanada, zasílá obsáhlý dopis, v němž seznamuje s poměry tamnějšími v přítomné době myšlenky sokolské velmi nepříznivými a žádá, aby zasílání S. Am. bylo zastaveno do té doby, než se členové opět činnými stanou. Dopis pro zajímavé vyličení poměrů předán poř. S. Am. k uveřejnění.

T. J. Sokol Dallas, Tex., žádá o radu, jak naložiti má se členy, kteří v jisté záležitosti nedostáli svému slovu.

August Fibiger telegramem děkuje za zaslání brožury anglické a dodatečné knihy, v nichž znázorněna výchova sokolská a prohlašuje, že na kongresu žen kanadských byly s vděkem přijaty. K telegramu jednatel připojuje, že sergent Fibiger navštívil Chicago a hodlal ústně V. V. sdělití výsledek své práce a vzdání dík za pomoc mu poskytnutou.

Jednatel dále zděluje, že po poradě s br. starostou dal vytisknouti brožuru Náš úkol, směr a cíl a historický úvod k tělocviku od Dr. Tyrše, k čemuž ještě br. Jičínský připojil krátké pojednání o naší soustavě tělocvičné, což schváleno a jednatelem uloženo, aby rozeslal po výtisku nejen zástupkyním na kanadském sjezdu, ale i všem dobrovolníkům, by mohli snáze seznamovati širší kruhy o Sokolství.

Sokol Havlíček, Cleveland, O., oznamuje své rozhodnutí, že vzdor usnesení V. V. své příspěvky pro Č. N. Sdružení bude odváděti prostřednictvím místní odbočky. Usneseno upozorniti na znění dopisu a vysloviti politování nad takovou ukázkou kázně.

Těl. Jed. Sokol Cleveland činí dotaz ohledně záslužného členství o něž žádá br. Karel Jícha a na vysvětlení jednatele, jenž knihy v záležitosti té prohlédl, usneseno odpověděti, že nemožno záslužné členství poskytnouti, že záslužní členové nejsou více dle stanov S. Obce oprávněni na sprostění členských příspěvků a má-li S. Cleveland takový článek ve svých domácích pravidlech měl by ho změnit neb záslužných členů mnoho přibývá.

Sokol Fugner-Tyrš, Dayton, Ohio, dotazuje se zdali by mohl veřejné cvičení provést na 4. července v Midle Town při oslavě desetiletého trvání Národního Slovenského Podporujícího Spolku a jednatel čte odpověď, kterou na dotaz ten učinil vyznívající kladně a nabídl při tom brožuru Myšlenky starší a nové k rozdělení u příležitosti té. Schváleno.

Čteno díkůvzdání Těl. Jed. Sokol St. Louis a usneseno s potěšením vzíti na vědomí.

Těl. Jed. Sokol Blesk bere v ochranu pořadatele Sok. Am. a obsáhlý dopis o věci té, též tak T. J. S. St. Paul, uznáno za zadostučinění br. poř. a záležitost považována za skončenou.

Br. Václav Smeták, taj. Těl. Jed. Sokol Irwin, projevuje dopisem naději, že v krátkém čase strach z vojny pomine a činnost zase v jeho jednotě se obnoví.

Tajemník Těl. Jed. Sokol Říp s potěšením podává zprávu o zdaru veřejného cvičení konaného, 26. května a žádá o připsání 80 centů k dobru jednotě.

Těl. Jed. Sokol Granger, Texas, dotazuje se na obnos povinnosti k S. Obci, což jednatelem bylo zodpovězeno.

Sokol Tyrš Cleveland, Ohio, žádá o dodatečné zaslání 50ti výtisků stanov s různými prázdnostisky. Čemuž dle zdělení jednatele vyhověno bylo, 13. června.

Těl. Jed. Sokol Little Ferry, táže se ohledně poplatků ku S. Obci, za členy na vojnu se odebravší a dotaz ten zodpověděn dle stávajícího usnesení.

Těl. Jed. Sokol Praha, zasílá výtisk domácích pravidel k přehlednutí a jednatel doporučuje některé menší změny. Z úřadovny České Odbočky Červeného Kříže zaslán dopis, v němž žádají o podporu. Odkázáno místním jednotám.

Br. Vlk podává zprávu Vojenského Výboru spolu s účtem na vydání spojené s pracemi jeho. Jelikož polovinu účtu nese Č. N. Sdr. povoleno \$61.50 ku vyplacení.

Br. Šimeček upozorňuje na napadení Ústředny Č. N. Sdr. a usneseno, by činovníci V. V. sestavili prohlášení, vyslovující plnou důvěru ve vedení tělesa toho jakož i s činností profesora Masaryka. Usneseno, působiti na všechny činovníky sokolské, by odráželi všude zálučné útoky proti Č. N. Sdružení.

Jednatel oznamuje, že tah na obraz br. Vacka nemohl býti proveden dle usnesení V. V. protože dosud některé jednoty neodvedly listky. Usneseno vyzvati je k odvedení peněz neb vrácení listků.

Účet za tisk přehledu soustavy tělocvičné znející na \$26.00 poukázán k výplatě.

Výhodné zakoupení starých ročníků S. Am. od br. Halíka za \$2.00 schváleno.

Účet za vazbu 6 ročníků Borce Am. a 6 Tech. příloh Borce z roku 1916 znející na \$4.20 též poukázán k výplatě.

Výk. Výb. vzal na vědomí, že anglický měsíčník Bohemian Review přinesl v červnovém čísle obšírné pojednání o Sokolstvu a usneseno zakoupiti 500 výtisků, jichž má být použito k poučení amerických kruhů o sokolské organizaci a jejich snahách.

Br. Košar slibuje, že dohotoví diplomy pro jednoty do příští schůze, což vzato na vědomí.

Vzhledem k tomu, že adresář členstva výpravěm S. Am. dosud neupraven, bylo uloženo jednání, aby znovu otištění adresáře si vyžádal a sám na opravu jeho dohlédl.

Br. Kubeš podává zprávu Č. N. Sdr. vyznívajících příznivě pro podnik ten v kruzích církevních.

Usneseno, aby legitimace byly v obou jazycích, aby byly číslovány a veřejnost požádána o uznávání jich.

Zástupci Sokola Slávského br. Doležalovi na dotaz ohledně placení za suspendované členy S. Obce dáno na vědomí, že nutno platiti za každého člena zaznamenaného v knihách.

Starosta br. Čermák jménem celé Sokolské Obce vzdává dík br. Rudiš-Jičínskému za dar americké vlajky, kterou přivezl sebou ze Skoplje, kdež vlála nad nemocnicí v níž družina jeho působila.

Finanční zpráva jednatele zní:

Příjem v červnu 1917.

T. J. S. St. Louis, Mo., za 10 výtisků Hej Slované ..	\$ 3.00
Sokolky Renata Tyršová, Cedar Rapids, Ia., přisp....	3.90
Sokolky Chicago přispěvky	11.95
Sokol Praha, Prague, Neb. přisp. 22.50 do f. sj. 7.50..	30.00
T. J. S. Říp, Pittsburgh, Pa., přispěvky.....	32.00
Sokol Chicago, za Tab. evič.....	1.25
Děl. Am. Sokol, Long Island, N. Y. předp. na S. Am....	2.00
Katol. jednota za 12 Č. krouž. kuž., za 1 Tab. evič....	17.00
Pulz A. V., za krouž. kuž.	1.50
T. J. S. Fugner, Dutch Kills, Long Island, N. Y., přis.	19.10
Turistický klub Vráz Cleveland, O. za 10 knih "Hej Slované	3.00
Havlina K., New York, předplatné na S. A.....	4.00
Kotrak Jos., Chicago, Ill., za Krouž. kuž.....	1.50
T. J. S. Minneapolis, za přispěvky.....	12.90
Kotrak J., Chicago, Ill., předplatné na S. A.....	1.00
T. J. S. Tyrš Fugner, So. Omaha, Neb. přispěvky....	43.40
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., přispěvky.....	6.10
Sokol Havlíček Tyrš, Chicago, za Krouž. kuž.....	1.25
Ženský Odbor Sokola Mladých, Racine, Wis., přisp....	3.15
T. J. S. Newark, N. J., přispěvky.....	18.75
Stuchlíková pí., New York, předplatné	2.00
Kotrak J., Chicago, za Tab. evič., za Knihy družstev, za Technickou přílohu	2.60
T. S. D. a P., Little Ferry, N. J., přispěvky.....	4.00
Plz. Sokolky, za výherní listky pro Č. N. S.....	2.50
T. J. S. Fugner Tyrš, Dayton O., a Pecival Paul, Pokorný, za Technickou přílohu	.40
T. S. D. a P., Newark, do fondu sjezd.....	11.40
Sbor Sokolek Tábor	12.30
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., přispěvky.....	64.90
Sokol Moravan, Toledo, přisp. \$10.80 Č. N. S. \$10.80..	21.60
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich., přispěvky.....	18.00
T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., přisp....	26.20
Sokolky Clarkson, Neb., přispěvky.....	2.50
Úroky z dluhopisů	60.00
Celkem	\$445.15

Vydání v červnu.

Číslo čeku	
50 Grabenstein M., New York, cestovné k uvádění Sokolek v Schenectady	\$ 18.03
51 Rebuilt Typewriter Co. za psací stroj Royal....	37.40
52 Halík V., Chicago, Ill., za staré ročníky S. A.....	2.00
53 Národní Tiskárna za 9600 se 4 stránkami více \$328.88 a doprava \$59.54	388.42
54 The Franklin Co., za štočky	14.89
55 Dr. J. Rudiš Jičínský, za redakci červnového Sokola Amer.	45.00
56 Košar Jarka, za red. S. A. v červnu.....	15.00
57 Čermák Jos., za red. Tech. Hlídky v červ. S. Am....	15.00
58 Č. N. S., polovinu na vojenské vydaje.....	61.50
59 Holan Bratři, za vazbu Borce a Tech. přílohy..	4.20
60 Národní Tiskárna, za tisk 500 Přehledů soustavy a 2 tisíce "Our task"	126.00
Vydání	\$727.44

Příjem v červnu 1917.

Za příspěvky	\$312.45
Úroky z dluhopisů..	60.00
Do fondu sjezdového	18.90
Předplatné na S. A.	9.00
Knihy	6.00
České Ná. Sdr.	13.30
U. T. O. za Krouž. kuž. a j.	25.50
	\$445.15
Z min. měsíce	5073.53
	5518.68
Vydání	727.44
Zbývá	\$4791.24

Vydání v červnu.

Za tisk S. A.	\$328.88
Za dopravu	59.54
Ze redakci	75.00
Za štočky	14.89
Organisator	18.03
Za knihy	2.10
Za tiskopisy	126.00
Různé	101.00
Různé	2.00
Celkem	\$727.44

Jmění Sokolské Obce.

Dluhopisy	\$3000.00
Směn. pohledávky	1353.05
Hotovost v pokl..	4791.24
Záloha na nářadí..	785.61
Celkem	\$9929.90

Fond sjezdový	\$2142.53
Směn. pohl.	109.00
Sokolské Obce	300.00
Úrazový	404.00
Kursový	104.85
U. M. Š.	6.20
Č. N. S.	319.83
U. T. O.	1911.38
Různé	15.15
Vzdělávací Odbor	103.57
Celkem	\$5416.51

Vyřídil tyto objednávky v dubnu: T. J. S. Newark navrhovací listiny; T. J. S. Little Ferry, N. J., další přihlašovací listiny dobrovolníků; T. J. S. Ord, Neb., navrhovací listiny; br. Drassalovi vázané ročníky Sok. Amer.; T. J. S. v Crete, Neb., T. J. S. Philadelphia, T. J. S. Čechie záslužní listiny.

V květnu: T. J. S. Schuyler prázdnostisky, T. J. S. v Racine čtvrtletní zprávy a T. J. S. Minneapolis čtvrtletní zprávy; obstaral zhotovení razítka a koupil knihy First Aid pro školu ošetřovatelek T. J. S. v Morissani čtvrtletní zpr. T. J. S. Galveston prázdnostisky odst. a přest. listin; T. J. S. v Dayton, O., štoček dra. Jičínského, Turistickému klubu Vráz 10 knížek Hej Slované; Aug. Fibiger, Winnipeg, Canada, několik výtisků angl. sokol. brožur prvního vydání;

štočky pro Bohemian Review, Sokolkám v Crete psané mimo zákony schválené; Sokolkám v Newark navrhuje listiny.

V červnu: T. J. S. Tyrš v Cleveland, O., navrhuje, odstupní, cestovní, přestupní a jiné listiny; T. J. S. v Ennis, Tex., navrhuje listiny; Fr. Pliska T. J. S. Budivoj měsíční zprávy náčel. a čtvrtletní zprávy účetníka; doprava starých ročníků koutných od br. Halíka knihvazači; Sokolkám v Schenectady různé knihy co dar k založení odborné knihovny; V. Šimaner, Col. 3. pěš. pluku Syracuse 30 výtisků Our task atd. nové vydání; Szama T. ve Fort Slocum, N. Y., Batha F., Co. B. 34 Inf. Fort Bliss, Tex.; V. Balabán, Presidio, San Francisco, též tyto brožury; Fr. Kopecký, 12 knih měsíčních zpráv pro náčelníky, brožury a 10 knih Tech. přílohy a Myšlenky starší a nové; T. J. S. Dayton, O., posláno 200 výtisků brožur Myšlenky starší a nové, a těmto vojínům angl. brožury: Chas. Peñas, setnina D. 23. pluku, J. Stránský, set. F., Fr. Rozhoň, set. F., J. Vodička, set. H., J. Kratochvíl, set. E., B. Veselý, set. E., J. Vosatko, set. M. 50. Inf., dále některým (%4) dámám účastnicím kongresu ve Winnipeg na různé adresy angl. brožury Jos. Štěpánek ve Fort Worth k veřejnému vystoupení těch, kteří ze Župy Jižní dali se odvésti 100 výtisků angl. brožury a 400 výtisků Myšlenky starší a nové; štočky pro památník T. J. Sokol Nová Vlast v Clevelandu.

Zásilký pro Ú. T. O.:

Sokol Chicago: tab. evič. s rozvrhem; Havel J. 12 výtisků Krouž. kuž.; obstaral tisk Přehledu soustavy tělocvičné, hudebniny do Toledo a Dayton; V. Šolc, New York, podobiznu posluchačů běhu; Arno Pulz, Cleveland, 1. Krouž. kuž. (pojist); Ant. Čermák, Cleveland, 50, Kopecký Fr. 24, Kašpar G. 100, Drassal 10 výtisků Přehledu; Karták J. 1. Krouž. kuž.; J. Štěpánek, Montgomery, Minn., knihu náč. zpráv; The Franklin Co., obstarání štoček pro knihu skupin. Karták Chgo L. Tab. evič. s rozvrhem a 1. Techn. přílohu a 1. knihu družtev; Novotný J., Dayton, O., 1 Tech. přílohu, Botěk, Toledo, O., 1 Rab. evič. s roz. 1 Krouž. kuž., několik výtisků Our Task, atd.; 1 Skok smíšený, 1. Látko pro řemeslný dorost; 100 Příkladů prostných, 1 Zápas, 1 Cvič. na bradlech, 1 Skok smíšený; cen pro evič. Župy Jižní; Kašpar G. 10 Tech. přílohy, A. Čermák 10 Tech. přílohy.

Tyto zprávy čtvrtletní obdržel:

Žen. O. Sokola Havlíček, Cleveland, O.; sboru Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia., za 1¼; T. J. S. Praha, Prague, Neb., za 1¼; Sokola Slovan, Lyons, Ill., za 1¼; T. J. S. Minneapolis, Minn., za 1¼; T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb., za 1¼; Sokolek Tyrš, Omaha, za 1¼; Sokolek Racine, Wis., za 2¼; Sokolek Little Ferry za 1¼ a 2¼; T. J. S. Blesk, Baltimore, za 2¼; T. J. S. Moravan, Toledo, O., za 2¼; T. J. S. Svornost, Bronx, N. Y., za 2¼; Sokolek Clarkson, Neb., za 4¼ 1916 a 1¼ 1917; T. J. Sokol Dayton, O., za 1¼; T. J. S. Havlíček, Cleveland, O., za 1¼; T. J. S. Malín, Ore., za 1¼; T. J. S. San Francisco za 1¼; Ž. O. Sokola Fuegner, Chicago, Ill., za 1¼; T. J. S. Newark za 1¼; T. J. Sokol Howells, Neb., za 1¼; T. J. S. Iowa City za 1¼; T. J. S. Oak Park, Ill., za 1¼.

Cyrril Popelka, taj.

Z VÝK. VÝB. ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ V AMERICE.

Sokolská Obec v zasedání svém dne 25. června 1917. usnáší se na tomto veřejném projevu:

Od prvé chvíle, kdy všem nám drahý vůdce, prof. T. G. Masaryk, zdvihl prapor národního odboje proti Rakousku a za českou samostatnost, stáli jsme my čeští Sokolové ve Spojených Státech věrně po jeho boku. Mravní podporou naši, obětmi našich hochů, kteří spěchali na bojiště, všim svým úsilím postavili jsme se do řad veliké, těžce vybudované naší organizace národní, do Českého Národního Sdru-

žení a jdouce za heslem svého Tyrše: Ni zisk, ni slávu! — střežili jsme její autoritu, již dodělala se těžce a za pomoci nás všech, věrně dbali jsme toho, aby vždy s čistým čelem a před celým světem stála čistá a mohutná.

Dnes udeřil do ní ten, od koho bychom se toho nejméně byli nadáli, český spisovatel Karel Horký.

Ve chvíli, v níž ostatní čeští spisovatelé nasazují své existence v rodné zemi, chráníce národ svůj před krokem, jenž by jej pokryl hanbou a ponížením na celá staletí, přichází k nám také český spisovatel a v hanebném útoku vrhá kal na drahé jméno Masarykovo i těch, kdož jdou s ním a za ním.

Plně souhlasíme s projevem předsedy Českého Národního Sdružení br. Dra. L. Fishera, který ve svém prohlášení odbyl po zásluze tento útok, jenž ve své podstatě mířil proti všemu našemu hnutí, jakož i proti čistému štítu Masarykovu. Tímto útokem cítí se hrubě dotčeno i české Sokolstvo ve Spojených Státech, neboť boj Masarykův, boj Národního Sdružení byl, jest a bude vždy i bojem Sokolstva, pokud odkaz Tyršův nebude naplněn, pokud boj svůj nedovedeme k vítězství.

Odmítáme s nejlubším rozhořčením i ten nečistý útok na hospodářskou podstatu našeho zápasu. Nejenom, že plně důvěřujeme revisi čestných mužů našich, českým lidem ve Spojených Státech vážených: rev. Vaňka, bankéře Kličky, klerka probátního soudu p. Červenky, nejen že plně oceňujeme výrok Dra. Fishera této stránky se týkající, my sami prostřednictvím bratří svých, zástupců České Obce Sokolské v N. S., br. Vlka a br. Šimečka, jichž jména jsou nám zárukou naprosté poctivosti, měli jsme příležitost poznati, že útok spisovatele p. Karla Horkého je nízkou pomluvou, vrženou ve tvář vlastně celé české Americe. Odsuzujeme jeho jednání, a do duše stydíme se za p. Horkého, čím snažil se poskvřiti čistý štít české Ameriky, jež v tomto slavném svém hnutí pro svobodu své vlasti prokázala světu, že ač vzdálena své vlasti, našla jejího ducha ve veliké této chvíli, obětovala syny své i statky v zápasech, jež jméno její učiní drahé v památce národa. Ale tentýž národ, který památce české Ameriky vznesl jednou hold nejoddanější, ten národ zastydí se za svého syna, který tak dalece se zapoměl nad matkou vlastní, že do záhuby byl by ji vehnal pro hamiždné svoje cíle.

Prohlašujeme tu odhodlaně před českou Amerikou, že České Národní Sdružení, pýcha naší větve, nesmí býti dotčeno útokem kohokoli, pokud bude svůj úkol plniti s tou svědomitostí a láskou, již věnují mu nejlepší čeští lidé v Americe do této chvíle.

Česká Obec Sokolská jménem tisíců svých členů vyslovuje mu svou důvěru, a prosí bratry své sokolské, aby pro ně i nadále přinášeli oběti své práce i vlastenecké lásky.

Za Sokolskou Obec v Americe

Jos. Čermák, starosta.

Cyrril Popelka, tajemník.

TAJEMNÍKŮM!

Veškeré změny v členstvu každého měsíce bud' tež zasílány přímo

Výpravčímu Sokola Amerického

a ne pořadateli, jednateli neb tajemníku V. V.

Nové, odstouplé, vyloučené a přestěhovalé členy oznamte Výpravčímu jediné, a nikomu jinému. Při zasílání změn adres udejte též vždy starou adresu. — Toto se týče též členů, kteří sami nové adresy zasílají. Nemůžeme adresu změnit, když nám není udána stará a jméno jednoty, ku které člen patří. Adresujte:

Výpravčí Sokola Amerického,
2150 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Celková zpráva z cvičitelského kursu.

Pořádaným Česko-Slov. Svazem Sokolstva v Americe 1917.

Jména	Náleží ku sboru	Body za cvičení					Ženský a dětský tělocvik		Lékařská nauka	Součet bodů.
		prostná	pořad.	návšt.	náradí	návšt.	body	návšt.		
Sazama Josef	T. J. S. New York	95	85	27	94	36	87	27	dobře	451
Matoušek Prokop	T. J. S. Schenectady ..	94	86	27	80	36	86	27	dobře	436
Novák Rud.	T. J. S. New York	86	70	27	90	36	88	27	dobře.	424
Mrlíková Ludmila ...	D. A. S. Yonkers	92	70	27	65	36	92	27	dobře	409
Kačírek Jos.	T. J. S. Newark	80	84	21	89	32	78	24	dobře	408
Ira Karel	D. A. S. Little Ferry ..	73	75	27	81	36	81	27	dostatečně	400
Prostředník Evžen ..	T. J. S. Philadelphia ..	72	65	27	85	36	87	27	dobře	399
Vohánková Marie	T. J. S. New York	84	68	27	65	36	79	27	dobře	386
Tomajer Jan	D. A. S. Garfield	66	75	27	73	36	81	27	dostatečně	385
Kanya Jan	Slovenský 109. Sbor ..	80	70	27	83	32	67	24	dostatečně	383
Luceková Helena	T. J. S. New York	80	60	27	61	32	80	27	dobře	367
Říha Josef	T. J. S. Newark	75	65	24	74	26	70	24	dobře	358
Kleinová Anna	T. J. S. New York	70	60	27	64	36	72	27	dobře	356
Jirsová Růžena	T. J. S. New York	76	66	27	48	36	72	27	dobře	352
Jakubcová Marie ..	T. J. S. New York	68	60	27	63	32	70	27	dostatečně	347
Pavelka Anna	T. J. S. New York	75	60	27	34	36	81	27	dobře	340
Bartík Jos.	D. A. S. New York	81	65	24	57	26	53	24	dobře	330
Výborný Fr.	T. J. S. New York	82	70	27	90	32	—	—	dobře	301
Vávra Fr.	T. J. S. New York	70	80	21	94	36	—	—	dobře	301
Krejčí Vác.	T. J. S. New York	78	76	27	84	32	—	—	dobře	297
Hron Ant.	T. J. S. New York	80	68	21	91	36	—	—	dobře	296
Forejtová Marie	T. J. S. New York	73	68	27	—	—	93	27	chvalitebně	288
Čistín Jan	T. J. S. New York	70	68	24	84	36	—	—	chvalitebně	282
Pospíšil Jaroslav	D. A. S. Newark	79	65	21	82	32	—	—	dostatečně	279
Sukala Jan	Slovenský 109. Sbor ..	68	65	27	75	36	—	—	dostatečně	271
Hans Jos.	T. J. S. New York	65	60	24	63	36	—	—	dostatečně	248
Ranuška Fr.	T. J. S. Little Ferry ..	64	61	27	57	32	—	—	dobře	224
Bidlova Milada	T. J. S. Astoria	65	62	24	—	—	45	24	dostatečně	220
Čermák Jos.	D. A. S. Winfield	—	—	—	67	32	73	27	—	199
Mysliveček Anna	T. J. S. New York	—	—	—	—	—	95	27	dobře	122
Oktávceva Františka.	T. J. S. New York	—	—	—	—	—	95	27	dobře	122
Černá Božena	T. J. S. New York	—	—	—	—	—	95	27	dobře	122
Machová Marie	D. A. S. Garfield	—	—	—	—	—	90	27	—	117
Kourová Františka ..	D. A. S. Little Ferry ..	—	—	—	—	—	90	27	—	117
Vetyška Antonie	D. A. S. Little Ferry ..	—	—	—	—	—	89	27	—	116
Ježková Lud.	T. J. S. New York	—	—	—	—	—	84	27	—	111
Hošková Růžena	D. A. S. Astoria	—	—	—	—	—	86	24	—	110
Tůmova Miloslava ...	T. J. S. New York	—	—	—	—	—	81	27	—	108
Nováková Marie	D. A. S. Little Ferry ..	—	—	—	—	—	81	27	—	108
Oktávceva Marie	T. J. S. New York	—	—	—	—	—	81	24	—	105
Stehlíková Hel.	T. J. S. New York	—	—	—	—	—	77	24	—	101
Wagner Elsie	D. A. S. Winfield	—	—	—	—	—	81	18	—	99
Handshurova K.	D. A. S. Winfield	—	—	—	—	—	68	18	—	86
Slavík Ferdinand	D. A. S. New York	—	—	—	50	36	—	—	—	86
Tůmová Marie	D. A. S. New York	—	—	—	—	—	59	24	—	83
Ticháčkova Růž.	D. A. S. New York ..	—	—	—	—	—	54	21	—	75
Šafandová Eliška	D. A. S. New York ..	—	—	—	—	—	32	24	—	56
Havlová Jindřiška ...	D. A. S. New York ..	—	—	—	—	—	31	21	—	52

Prostná a pořadová cvičení absolvovalo celkem..... 30

Cvičení na náradí absolvovalo celkem..... 31

Ženský a dětský tělocvik absolvovalo celkem..... 40

Lékařskou nauku absolvovalo celkem..... 31

Vysvědčení bylo vydáno 48

Václav Šolc,

Náčelník Svazu, Pořadatel kursu.

ZÁPIS ZE SCHŮZE Ú. T. O. KONANÉ 1. ČERVENCE 1917.

Schůzi předsedal br. náčelník J. Paskovský za přítomnosti brů. J. Košáře, J. Čermáka, Fr. Pecivála, Jos. Pokorného, Č. Jebavého, V. Brouka a J. Žitného a sestry Kazdové. Nepřítomen br. Paul a Sliva a sestra Bílková. Br. Jebavý omlouvá nepřítomnost svou v minulých schůzích. Zápis o předcházející schůzi přijmut, jak čten. Poděkovací přepis pí. A. Shortlové z Ottawy, Canada, spolu s adresami prominetních dam, které se podílely na sjezdu ve Winnipeg, čten a přijmut. Jednatel k němu zděluje, že na uvedenou adresu (54) poslal po výtisku druhého vydání Tyršovy práce "Náš úkol, směr a cíl", k němuž přičinil br. Jičínský překlad zběžného pojednání o soustavě sokolské. T. J. S. Moravan žádá pomůcky evičitelské a uloženo jednatelem, by vyřídil. Br. náčelník zděluje, že byl br. Rendlem z Dallas, Tex., požádán o obstarání cen pro závodníky, než Župa Jižní bude mít závody ve Fort Worth, Tex., 8. července před odjezdem evičicích členů do vojenských táborů. Usneseno poslati k nim zdravici. Jednatel zděluje, že Sokolská Obec poslala k společnému veřejnému cvičení jednot clevelandských bra. Paskovského a Doležala a žádá bra. náčelníka, by za Ú. T. O. tlumočil clevelandským bratrům přání zdaru práci jejich. Br. Paskovský zděloval, že již požádal clevelandské bratry o svolání poradní schůze evičitelů. Jednatel zděluje, že svolal k poradě výbor na vypracování sokolské soustavy v jazyku anglickém a že výbor se sešel a jednal o podniku tom. Výsledek porady není však slibný pro brzké uskutečnění takového díla, neb stojí tomu v čestě mnoho překážek. Nejdivně by musel být sestaven jakýsi klíč českého názvosloví a pak by musel býti vyhledán jazykozpytec, který by dovedl vyhledati příhodné názvy anglické, nimž by byly kryty ony české. V anglických knihách pojednávajících o tělocviku není stejného názvosloví. Někde je používáno německo-švédského, jinde zase onoho, které se ujalo u učitelů křesťanských mladíků. Br. Čermák poukazuje na obrovské vydání spojené s vydáním takové knihy a táže se členů, zda by obět' takto přinesená byla k nějakému skutečnému užítu. Je toho náhledu, že o výchovu vlastních evičitelů v češtině dosud nebylo náležitě postaráno a že nám schází pomůcky mnohem žádoucnější a coťud neučiníme zařazení této povinnosti, nemáme práva poučovat cizince o své soustavě. Pak zděluje, že v poradní schůzi bylo usneseno dáti do Technické Hlídky obou orgánů vyzvání k evičitelům k účasti na sestavení takového díla. Když by se přihlásili nějací spolupracovníci, musela by pak být svolána porada na dva neb tři dny, na níž by se pojednalo o anglickém překladu různých výkonů a když by byl ten klíč vyplován, rozdělila by se práce mezi účastníky a jakmile byla propracována, mohlo by být započato s uveřejňováním ji v některém anglickém odborném časopisu. Tím bychom docílili toho, že levnějším poměrně způsobem seznámeny by byly cizonárodní kruhy s naší soustavou a kdo z našich by si přál mít soustavu v sokolském rouše, mohl by si pak ten časopis předplatiti. Br. J. Košář uvoluje se vzít si na starost jeden odbor, br. Pecivál, Paskovský též a br. Čermák promluví s bratrem Hockem a má být i br. Younger ve Filadelfii požádán o součinnost. Až bude zjištěno, kolik spolupracovníků bude ochotno uplatnit pro dobro této věci svých vědomostí a znalostí, má být práce dle tohoto plánu započata a její dokončení nemožno očekávati ani za dva roky. Br. náčelník předkládá tištěné snímky skupin vyatovených pro knihu a zděluje, že poslední fotografie budou brány v sobotu 7. července a činí zmínku o ochotě a neunavnosti evičicích členů Sokola Chicago, již tvoří tyto skupiny pro fotografa. Až celá práce bude hotova, má účastníkům projevono býti uznání. Nabídky na tisk této knihy mají být otevřeny až v příští schůzi. Pak znovu jednáno o evičebním

kroji Sokolie a br. Košář uvolil se vypracovat obrazy úborů dosud navrhovaných a ty pak budou sestrám předloženy, aby mohly o nich rokovati a k snažšímu rozhodnutí pro ten neb onen přijíti na sjezd. Usneseno, by Sokolice při zvláštních ukázkových cvičeních vystupovaly v úboru charakteru cvičení odpovídajícím, by se lišil od onoho, který bude předepsán k cvičením společným. Jednáno o krocích, které učinil výbor Župy Střední za účelem oživení činnosti v tělocvičnách a uznáno, že myšlenka Slavského Sokola nebyla v Chicagu sama, řádně oznamována, aby se náležitě mohla ujmut, že nedostalo se jí podpory časopisů, ač se týkala prospěchu krajanů. Br. Košář byl i náhledu, že snaha v tom směru nesoucí se byla nepochopena i mnohými evičicemi členy, kteří po vyhlášení tom přestali tělocvičnu navštěvovati. Za to T. J. S. v Milwaukee oznamovala přípravná cvičení dobře, ale výsledek není znám. Stav pokladny jest: Z minulého měsíce \$1097.81 V tomto měsíci 25.50

Celkem \$1933.31
Vydání 21.93

Zbývá \$1911.38

Vydání:

Ček čís.

57 Čermák J. za red. Tech. hl. \$15.00
59 Za vazbu 6 knih Tech. přílohy 2.10
54 Za štoček (běh evič.) 4.83

\$21.93

T. Vonásek, jednatel.

ZÁPIS ČÍSLO 5.

sepsaný o řádné schůzi, odbývané, dne 18. června 1917. Přítomno 25 sester a bratří zastupující 17 jednot a Žensk. odborů.

Schůzi zahájil starosta br. Dr. A. Mueller, uvítav nově ohlášené zástupkyně Žensk. odb. Sokola Havlíček-Tyrš sestry Vil. Martínkovou a M. Vonešovou.

Přečten zápis čís. 4 o schůzi ze dne 21. května a přijat beze změny.

Záruky br. pokl. na \$1000. a br. jednatele na \$500 přijaty a převzaty brem. starostou v uschování.

Ohledně Župního vzděl. odb. zděluje br. starosta, že bude utvořen až po ustavení se vzdělávacího odboru v Sokolské Obci.

Schváleny účty: za záruky \$7.50, za nájem ze síně \$2.50, Národní Tiskárně \$3.50, br. Linkovi za hektograf a pokl. knihu \$6.90 a za spolkové razítko \$1.50.

Poukázáno k tomu, že nápis na pomníku Havlíčkově v Douglas Parku jest nečitelný a že zjednána by měla být náprava, přítomný br. Vojt. Sedláček, býv. předseda družstva pro vyst. pomníku, uvoluje se, že vše vyšetří a vše zařídí.

Br. Proků zděluje, že v Sokole Karel Jonáš přihlásilo se 22 jinochů k vojensk. výcviku a žádá, aby techn. odbor vyslal tam evičitele, po vysvětlení bra. místonáč. Žitného, ponecháno k vyřízení Žup. techn. odboru.

Sestra M. Velíšková vzdává se členství výboru na stanovy, vzato k vědomosti a usneseno výbor rozšířiti na 5 členů, zvoleni bři. F. Musil, Sedlák a sestra K. Popelková.

Br. náčel. J. Košář podává dobrozdání, jak by pořádána býti měla letošní pout' k pomníku Havlíčkovu a usneseno v té příčině: Slavnost uspořádati v neděli, dne 29. července odpo., průvod vyjde buď z tělocvičny Sokola Havlíček-Tyrš neb Sokola Chicago, řečníkem zvolen br. Dr. Rudíš-Jičínský, dále usneseno požádati Česko-dělnický pěvec-

ký sbor o zapění případných dvou choralů, což dopisem vyřídí br. jednatel. Taktéž zvláštním dopisem oznámí se pořádání oslavy všem jednotám v Chicagu a okolí. Mimo toho zvolen zvláštní čtyřčlenný výbor, kterýž vše potřebné, jako povolení průvodu, policii atd. sám obstará, zvolení bři. J. Brouk, J. Houha a sestry C. Raková a M. Vonešová.

Br. Mekyta upozorňuje, že v některých jednotách jsou jednotlivci, vyznající se v bubnování neb troubení a navrhuje, aby dotýční bři. hlásili se u bra. V. Bašty, by z nich řádná bubenicko-trubačská četa pro průvod mohla býti utvořena, přijato a jednoty se na to upozorní.

Zpráva pokladní: Poplatky zasílají:

Žen. odbor Sokola Chicago	\$11.90
Sokol Čechie	5.15
Sokol Česko-americký	3.80
Sokol Chicago	21.25
Sokol Komenský	3.90
Žen. odb. Sok. Komenský za celý rok	4.60
Žen. odbor Sok. Vyšehrad	1.05

Celkový příjem

Celkové vydání

Hotovost v pokladně činí

Povinné župní příspěvky dosud nezaslaly následující jednoty: Havlíček-Tyrš, Slavoj, Oak Park, Rozvoj a Berwyn, Žensk. odb.: Havlíček-Tyrš, Fugner, Rozvoj, Plzeňský Sokol.

Pro dnešní schůzi omluven br. Václ. Sedláček a sestra M. Vodáková. Na zdar! M. Brichta, jednatel.

USNESENÍ.

Těl. Jednota Sokol New York usnesla se ve čtvrtletní mimořádné schůzi, dne 5. června t. r., by každý člen jednoty se stal členem Národního Sdružení, s příspěvkem nejméně \$1.00 ročně, kterýžto poplatek jednota sama bude vybírat, což bylo jednohlasně přijato.

Usnesení toto jest jako odpověď na brožuru vydanou panem Horkým "Dyřichův národ a Benešovo obecnství", ve které nazývá se prof. Masaryk mrtvou velrybou, proti kterémuž výroku jsme nuceni příkře protestovati, jakožto urážce čestného člena Amer. Obce Sokolské.

Dále, musíme rozhodně protestovati proti celému jednání a akci p. Horkého a vydání jeho brožury, ježto poškozuje tím zájem celého hnutí na osvobození národa českého. Jelikož nám není zde možno rozhodovati o vině či nevině p. Dyřicha, musíme nám být rozhodnutí Nár. Rady v Rusku směrodatným. Jest opravdu politování hodno, že právě v nejkritičtějších okamžicích se vyskytne někdo, kdo zájem celého národa obětuje pro osobní nebo rodinné záležitosti, a svou činností snaží se rozbiti až doposud svornou a za jediným cílem pracující akci Národního Sdružení.

V ukončení usnesla se T. J. S. vysloviti úplnou důvěru v Nár. Radu a prof. Masaryku, jenž jest vůdčím duchem celého osvobozujícího hnutí.

Za resoluční výbor Těl. Jednoty Sokol v New Yorku
Josef Veselý, Ferda Martyny, Otakar Čížek.

PÍSEMNICTVÍ.

Dostali jsme z Washingtonu z dotýčného odboru knížku tak zvanou Červenou, bílou a modrou: "How the war came to America", čili proč vlastně Amerika válčí a z jakých důvodů zasáhla do toho světového zápolu, hájíc jednak Monroeovu doktrinu, svobodu moří a zavedení demokracie v mezinárodních sporech a demokracii celého světa i národů všech. Jsou tu mnohé zajímavé body a to z doby, kdy president snažil se návrhy svými na mír učiniti, se

bylo lze, aby krveprolévání děsné bylo zastaveno. Němec však o jiném míru, nežli jako vítěze slyšeti nechtěl i dopouštěl se i vůči zemi naší a druhým neutrálním skutků přímo bídných, zejména v Americe vydržoval si celou síť špehou, ničil náš majetek a šval Mexiko i Japonsko na zem s níž byl ještě ve spojení přátelském. Vláda naše nemohla již snášeti se ctí, aby dala se Němci poliřkovati dále a tu přišla kampaň ponorková, bezúdná a nelidská, která vedle spiknutí německého uspišila kroky, jež vedly k přerušení vzájemných styků a konečně k válce. V knížce poukazuje se na pikle německé vlády při koupi dánských ostrovů, jež chtěla mít proti nám základnu, pak vzpomíná se porušení mezinárodních smluv, zejména v Belgii, zvěstev německých hord tamtéž a jinde a čte se v celku jako důležitý doklad všeho toho co Kaiser má na svědomí a jeho junkeři. Také o ztročení lidu belgického, jeho deportaci se mluví a knížka sama připravená z úředních pramenů tajemníka státu, tajemníka války i loďstva George Greelem poskytuje mnohý zajímavý obraz co prohlášení války u nás předcházelo. Není diplomatické povídání, ale soubor snesených fakt i čte se co nejlépe.

Sestavujeme pro tisk adresář Slovanských Spolků a Časopisů v Americe, a proto se obracíme na ct. pány jednatele česko-slovanských spolků, aby nám co nejdříve zdělili: 1. Jméno svého spolku, řádu, či pod. 2. Stálou adresu spolku. 3. Adresu předsedy, jednatele a pokladníka. Týká se to jak všech podpůrných řádů a spolků, tak jednot sokolských, odboček Č. N. S., sportovních klubů, politických i jiných organizací, které nedostaly náš dotazník přímo. Adresář takto pořízený bude cennou pomůckou pro každého amerického Čecha a Slovaka, a spojen s adresářem slovanských časopisů v Americe, vyhoví citelně potřebě takové pomůcky. Část výtěžku z tohoto adresáře bude věnována ve prospěch Národního Sdružení. Prosíme, abyste neopomenuli, přejete-li si míti jméno svého spolku v adresáři obsaženo, zdělení toto včas poslati. Upozorněte také členy jiných spolků. Zašlete na adresu: Slavia Press, 511—513 East 71st Str., New York, N. Y.

Ode dne zavedení vyučování českému jazyku na vyšších školách, Harrisonově v Chicagu, a J. Morton Sterling v Ciceru, byl jak žactvem tak i učiteli pocitován citelný nedostatek příhodných učebnic. Tento nedostatek velice stěžoval postup naší mládeže v učení se češtině. Aby tomuto smutnému nedostatku bylo odpomoženo a aby práce našemu dorostu byla usnadněna a tento byl česťví zachován, byla utvořena **Česká Literární Společnost** za účelem vydávání pomůcek pro řečené školy a která by se zároveň starala o zdar a prospěch našich dětí. Doposud byli vydali dvě knížky a sice: "Šmilovského novelu", "Krupař Kleofáš" a "Výbor českých pohádek", které se obě dětem velice líbí. "Nyní se připravujeme! vydati veliké dílo: — úplnou mluvnici českého jazyka psanou anglicky, která by tvořila podklad vyučování českému jazyku. Zakládající členové platí \$25.00; doživotní členové \$10.00 (oboje titi, jednou pro vždy); činní pak členové ročně \$5.00. Doufáme, že souhlasíte s touto prací a že pomůžete, by národ, který dal světu Komenského netrpěl nedostatkem učebnic pro své děti a že se přihlásíte za členy členky." Zaslati lze peníze na pokladníka, James Dibekku, 130 N. Fifth ave., Chicago, Ill. Všichni členové obdrží veškeré společnosti vydané publikace.

Dostali jsme na ukázkou jediný slovenský obrázkový list v Americe, jenž zove se "Besedy Luďu" a musíme přiznati, že jak úpravou tak i výběrem látky a vhodných ilustrací byli jsme jen mile překvapeni, již proto, že tu vzájemných styků česko-slovanských se nezapomíná a ku práci společné nabádá. Takového nabádání pravda bratři naší a sestry slovenské namnoze ještě hodně potřebují, ale ani nám neškodí,

třeba vycházeli jsme s toho stanoviska, že všude kde jen poněkud lze i v našich odbočkách Č.N.S. nejmenších i v kruzích našich sokolských bratřím Slovákům vycházeti nutno vstříci. Odporujeme "Besedy Lulu" jednotám pro čítárny. Předplatné na rok obnáší \$2.50 i zaslá se na Slavia Press, 511-13 E. 71 St., New York, N. Y.

Příležitostné listy pamětní, jakž ob čas u nás se vydávají, nemohou se obyčejně odbýti bez oznámek všeho druhu. "Památní List" česko-slovanského bazáru ve prospěch samostatnosti českých zemí vydaný sdruženými spolky česko-slovanskými v Milwaukee, Wis. v tom ohledu činí čestnou výminku. Také celkové uspořádání jest jen vhodné. V čele nalezá se podobizna presidenta Wilsona a trochu dále obraz Masarykův. Jednotlivé české články střídají se s oněmi anglickými i jsou tu i texty národních hymen našich a spojeneč.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. San Francisco, Cal., přijati byli od ledna t. r.: Robert Grey, J. Šmejkal, A. Roubíček, A. Mlejnek, R. Kratochvíl, Karel Orel, Anton Kraus, F. Hospodářský, Petr Šoupal. — List jim zasílá nemůžeme, protože adresy neudány.

— Do T. J. S. Oakland, Cal., přijati byli: Josef Vencel, Václav Maršík, Josef Červenka, Fred. Tompach, Josef Ptáček-kovský.

— Z T. J. S. Los Angeles, Cal., přestoupil do San Franciscu Frank Sobota. (Adresa?)

— Ze Sboru Sokolie v Los Angeles, Cal., vystoupily: Anežka Smolíková, Růžena Sejková. Odešly s přest. listinou: Marie Barcalová, Milča Blažková, Josefa Zajíčková, Žofka Stupková, provd. Dědková, Milča Výborná, Krista Šestáková.

— Do T. S. Dívek a Paní v Newark, N. J., přijaty byly: Antonie Hvězda, Anna Hvězda, Terezie Lamber.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore přijat byl Frant. Louč.

— Do sboru Sokolek Blesk přijaty byly: Marie Ludurg a Valerie Šťastný.

— Do T. J. S. Cleveland přijat byl Fred. Vaigl; přestoupili Ludvík Světlík a Fr. Klíma. Vystoupil Ant. Studnička.

— Z T. J. S. Detroit, Mich., vystoupili Jan Havlena, Kar. Adamec, Frant. Kocian, Lad. Čepelka, Alois Lafeld. Zemřel Jar. Pokorný. Přistoupili: Jos. Hoffman, Vác. Foreit, Rud. Foreit; s přest. list. od Sok. Cleveland Jos. Šoltys (jakou má adresu?)

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb., přijati byli: Antonín Cacek a Josef Bohach. Pro neplacení vyloučen Jan Husák.

— Do T. J. S. Newark, N. J., přijat byl Frant. Hažmuka.

— Z T. J. S. San Francisco vystoupil Ant. Kepka.

— Z T. J. S. Dallas, Tex., vyloučen pro neplacení Jaroslav Friedrich.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijati byli: Jan Herčík, Jar. Doležal. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Sýkora, Fr. Jelínek.

— Do T. J. S. v Portland, Ore., přijat byl N. J. Gregor. Do armády vstoupil Jos. Kasal.

— Do T. J. S. Edwardsville, Ill., přijati byli Václav Podhora, Matěj Čermák, Václav Kunrt.

— Z Žen. Odb. Sok. Nová Vlast v Clevelandu odstoupila Amalie Olšák.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v Dayton, Ohio, navrzeni byli: Ondřej Arvay a Josef Kubizna.

— Do Žen. Odb. Sokola Mladocích v Racine, Wis., přijaty byly Antonie Janstová a Božena Kučerová.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu přijat byl J. Dubský. Odstoupil Václav Bílý. Vyloučení pro neplacení: Fr. Křivák, Jos. Netopil. K vojsku byli odvedeni: Karel Linek, Lad. Benda, F. Jelínek, Jos. Mikulec, Al. Svoboda, Jos. Švebla, Karel Hostička, Ant. Bílý.

— Do Sokola Havlíček v Clevelandu přijati byli: Josef Vojtěch a Jaroslav Brožek.

— Do T. J. S. Tyrš v Omaha, Neb., uvedeni byli: Josef Hájek, Jan Máca. Vyloučen pro neplacení Josef Hrbáček.

— Z T. J. S. Schenectady, N. Y., vyloučen byl Václav Hornička pro urážku Sokolstva.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., uvedeni byli: Karel Šedivý, Miloš Huml, Vlastimil Jelínek.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Frank Rais, Tomáš Vorel, Alois B. Achec. Odstoupili: Jos. Vránek, Jos. Kadlec II. Přestoupil Stan. Pechar. Vyloučení pro neplacení: Jos. Kchop, Ed. Titman, Jos. Záklasník.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijat byl Josef Pražák.

— Do T. J. S. Fort Worth, Tex., přijati byli Jaroslav Urban a Frant. Šebek. Vyloučení byli pro neplacení: Savo Illič a Rudolf Kočí; pro urážku prof. T. G. Masaryka a pro neplacení Frant. Moravec.

— Do T. J. S. Fugner Tyrš v Dayton, O., přijati byli: Jan Dianiška, Fr. Veselý. Přestoupili Josef Bachna, Robert Kruša. Odešly Vendelín Jurovatý. Vyloučení Josef Krušel, Alois Freud.

— Do Žen. Odb. Sokola Havlíček v Clevelandu přijaty byly: Anežka Novotná, Marie Jeníčková, Antonie Drábková, Marie Ketzová, T. Skalová, Florence Hulková, Milada Urbanová, Emilie Navrátilová.

— Z T. J. S. Tábor Slovanské Lípy v Chicagu čestně odstoupili: Josef Vykoukal, Frant. Rosulek. Pro neplacení vyloučení byli: Frant. Chiha, Richard Clement, Ferdinand Karásek, Jan Prokeš, Frant. Peterka, Jos. oVndráček st. V armádě S. S. slouží: Karel Peňaz, Fl. M. Holec ml., Václ. Melichar, Ant. Mrázek, Frant. Klepal.

— Ze sboru Sokolek Chicigo vystoupily: Ella Očenášek, Blanka Očenášek, Marie iFlip, Mildr. Dlouhá, Anna Jiroušek.

— Do T. J. S. Komenský v Chicagu přistoupil St. Pechar. Vystoupil Jar. Hájek. Odešly Ant. Šimčík. Vyloučen pro neplacení Fr. Čech.

— Do sboru Sokolek Rozvoj v Chicagu přijata byla Klára Candrá.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slov. Lípy se poděkovaly: Ant. Mudra, Antonie Spálenka, Minnie Novák, Anna Hynek, M. Firman, Františka Vosyka, Anna Fišer. Uvedena byla Anna Ulrich.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijat byl Karel Bednář.

— Z Žen. odboru Sokola Slavoj vystoupila Fr. Schwab.

— Ze Sokola Chicigo vystoupili od 16. března do 21. června: J. Dušek, O. Lenoch, J. Rataj, V. Štípek, Fr. Zelenka. Zemřeli: V. Hurt, J. Jaroš, Jos. Rousek, J. Mřížek. Uvedeni byli: Ondřej Kohl, Josef Nepil, Ant. Jurek.

— Do Sokola Havlíček Tyrš v Chicagu přistoupili od 1. dubna do 21. června: Josef Bufka, Ad. Hanzel, Paul Horák, Vinc. Vrdský, Fr. Jenny, V. Trnka, Stan. Žitný, Jos. Novák, Al. Hruška, Vác. Topinka — ti všichni vstoupili do armády; dále přijati byli: Theodor Sovák, Karel Vojvoda, Otto Pergler, Fr. Němec, Fr. Habrštát, Vojt. Hošek, Ant. Hladík, Vác. Veverka, Vojta Beneš, Josef Calt, Frant. Veselý. Pro neplacení vyloučení byli: Josef Bulena, St. Schneider, Josef Zuma, Al. Bedrna, Rud. Heindl, Fr. Kašpar, Jan Šibrava. Odešly: Josef Pokorný, Rud. Zdeněk. Odstoupili: Josef Melichar (dobrovolník), Vác. Vokáč, Bedř. Aučinec, Otto Baumrucker, Leo Šiška. Zemřel Ant. Kolman.